

எழுது
நமிழூர்களோ
யுகரிக்கஞ்சனீ
பேர்மூர்த்தி
முடியுமோ

▶ கலையரசன்

நாட்டுத் தமிழர்களை பூதர்களுடன் ஓப்பிட முழுயுமா?

கலையரசன்

தயார் : அதை சென்ற பொது
பதினாறாம் தேவையில் விடுதலை விடுதலை

பகுதி : ரூ. 25/-

ஸமூத தமிழர்களை யூதர்களுடன் ஒப்பிட முடியுமா?

கலையரசன்

முதற் பதிப்பு : மே 2011

வெளியீடு : வடவிலி வெளியீடு

டி2/5, அரசு வீட்டு வசதி வாரியக் குடியிருப்பு.

தெற்கு சிவன் கோயில் தெரு, கோடம்பாக்கம்,

சென்னை - 600 024.

மின்னஞ்சல் : vadaly.sales@gmail.com

www.vadaly.com

© ஆசிரியருக்கு

வடிவமைப்பு : கிரியேட்டிவ் ஸ்டுடியோ

அச்சாக்கம் : ஜோதி எண்டர்பிளரசஸ், சென்னை-600 005.

விலை ரூ. 50/-

விற்பனை மற்றும் தொடர்புகளுக்கு

தமிழ்நாடு +91-97892 34295

கன்டா +1-64789 63036

Eezha Thamizhargalai Yuthargaludan Oppida Mudiyuma?

Kalaiyaran

First Published : May 2011

by **Vadaly Veliyeedu**

D2/5, TNHB, South Sivan Koil Street,

Kodambakkam Chennai,

Tamil Nadu, India PIN - 600 024

email : sales.vadali@gmail.com

www.vadaly.com

© Author

Layout : Vijayan, Creative Studio

Printed by : Jothy Enterprises, Chennai-600 005.

Price : Rs. 50/-

சம கால தமிழ் எதிர்ப்பரசியலின் மனநிலையானது பாரதூரமான அளவுக்கு பிளவுண்டிருக்கிறது. அது நவீன உலகத்தின் நிகழ்ச்சிப் போக்கில் இருந்து தன்னை துண்டித்துக் கொண்டிருப்பதோடு மட்டுமல்ல, கடந்து சென்ற வரலாறுகளையும் தமக்கு இசைவான பொருளில் திரித்துப் புரிந்துகொள்கிறது. ஈழம் என்பது இன்று கண்முன்னே வீழ்ந்து கிடக்கும் ஒரு பெருங்களவாக தமிழர்களுக்கு மாறிவிட்டச் சூழலில் பல்வேறு ஒப்புமைகள் அறிவாளர்களால் எடுத்தாளப்படுகின்றன. அதில் முக்கியமானது, இஸ்ரேல்! இஸ்ரேல் : யூதர் என்ற ஒப்பீட்டை, ஈழம் : தமிழர்கள் என்றவாரு நிருவ முயலும் எழுத்துக்களும், பேச்ககளும் அன்மை காலத்தில் அதிகரித்திருக்கின்றன. இதில் சில அடிப்படை உண்மைகளும் இல்லாமல் இல்லை. ஆனால் அப்படி விரும்புவர்களின் கோணம் என்பது பெரும்பகுதி தூய்மைவாத அரசியலில் இருந்தும், அமெரிக்க சார்பு நிலையில் இருந்தும் வெளிப்படுவதை காண்கிறோம். இத்தகைய அம்சங்களை உள்ளடக்கி கலையரசன் எழுதியிருக்கும் இந்தப் புத்தகமானது, இஸ்ரேலும், ஈழமும் பொருந்திப்போகும் மற்றும் விலகிச் செல்லும் புள்ளிகளை வரலாற்று நோக்கில் அனுகூகிறது. இந்த பேசுபொருளை ஒரு மைய அச்சாகக் கொண்டு உலக அரசியலையும் ஆழமான நோக்கில் விவரிக்கும் இந்நால் ஈழத் தமிழ் அரசியல் ஆய்வாளர்கள் உடனடி கவனத்தில் கொள்ள வேண்டிய ஒன்று!

வடவில் வெளியீடு

இலங்கையின் தமிழ் சிங்கள இனப் பிரச்சினையை, உலகில் வேறெந்த நாட்டின் பிரச்சினையுடனும் ஒப்பிடுவதற்கு பலர் விரும்புவது இல்லை. ஈழத் தமிழர் பிரச்சினை உலகில் வேறெங்கும் காண முடியாத தனித்துவமான பிரச்சினை என்றே, குறிப்பாக தமிழ் தேசிய குழுமத்தை சேர்ந்தவர்கள் நம்புகின்றனர். அவ்வாறு சூறுகின்றவர்கள் கூட, தமிழரை யூதர்களுடன் ஒப்பிட்டு பேசுவதை நிராகரிப்பதில்லை. இஸ்ரேலுக்கு ஆதரவான நிலைப்பாடு ஒரு காலத்தில் கருத்தளவில் மட்டுமே இருந்து வந்துள்ளது. இன்று அது நிறுவனமயப்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது.

இஸ்ரேலிய அரசு புரியும் மனித உரிமை மீற்கள் மட்டுமல்ல, பாலஸ்தீனர்களின் இனச்சத்திகரிப்பையும், இனப் படுகொலையையும் கூட நியாயம் என்று வாதாடும் அளவிற்கு கண்மூடித்தனமான விசுவாசிகள் பெருகி வருகின்றனர். இஸ்ரேலுக்கு சார்பான தமிழ் சியோனிச கொள்கையை வளர்த்தெடுக்கும் நோக்கோடு சில இணையத் தளங்களில் தொடர் கட்டுரைகள் வலம் வருகின்றன. புலம் பெயர்ந்த தமிழ் ஊடகங்கள் அதற்கு களம் அமைத்துக் கொடுக்கின்றன. “தமிழர்களும், யூதர்களும் ஒரே தலைவிதியை பங்குபோடும் இனங்கள்” என்ற தத்துவார்த்த அடிப்படையில் இருந்தே அந்த சிந்தனைகள் யாவும் முகிழ்கின்றன. தமிழர் மத்தியில் சியோனிசத்திற்கு ஆதரவுத் தளம் உருவாக்க பாடுபடும் புத்திஜீவிகள், தவறான உதாரணங்கள் மூலம், அல்லது வரலாற்றை திரிப்பதன் மூலம் அத்தகைய முடிவை எட்டுகின்றனர்.

இலங்கை, இந்திய அரசியல் தலைமைகள், நீண்ட காலமாக இஸ்ரேலை நிராகரிக்கும் கொள்கையை பின்பற்றி வந்தன. இந்தியாவில் இந்து அடிப்படைவாத பி.ஜே.பி. ஆட்சிக்கு வந்த பின்னர்தான் இஸ்ரேலுடன் இராஜதந்திர உறவுகள் ஏற்பட்டன. பி.ஜே.பி. அரசு அனு குண்டு வெடிப்பு பரிசோதனை நிகழ்த்தியதன் பின்னணியில் இஸ்ரேலின் ஒத்துழைப்பு இருந்தமை ஒன்றும்

இரகசியமல்ல. அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியமானது மேற்கு தெற்கு ஆசிய நாடுகளை கண் காணிக்கும் பொறுப்பை இஸ்ரேலிடம் ஒப்படைத்திருந்தது. அவற்றை கண்காணிப்பது மட்டுமல்ல, தேவை ஏற்படின் தலையீடு செய்து ஏகாதிபத்திய நலன்களை நிறைவேற்றுவதும் அவர்களது நோக்கமாக இருந்தது.

இந்த குறிப்பிட்ட பூகோள் பிராந்தியத்தில் அமைந்திருந்தவை பெரும்பாலும் இஸ்லாமிய நாடுகள். அங்கெல்லாம் இஸ்ரேல் செல்வாக்கு செலுத்துவது இலகுவானதல்ல. பனிப்போர் காலகட்டத்தில் இந்தியா சோவியத் சார்பு நாடாக இருந்ததால், அங்கேயும் ஊடுருவ முடியாமல் இருந்தது. ஆனால் 1977ம் ஆண்டு இலங்கையில் அறுதிப் பெரும்பான்மை பலத்துடன் யு.என்.பி. ஆட்சிக்கு வந்தமை, இஸ்ரேலுக்கு கிடைத்த வரப்பிரசாதம். மேற்குலக சார்பு நவ தாராளவாத கொள்கையை பின்பற்றிய ஜே.ஆர். அரசு, முதன்முறையாக இஸ்ரேலிய நலன் பேணும் அமைப்பை உருவாக்கியது. அதிலிருந்து இலங்கை அரசுக்கும், இஸ்ரேலுக்கும் இடையிலான இராஜதந்திர உறவுகள் நெருக்கமடைய ஆரம்பித்தன. அப்போதுதான் ஆரம்பமாகியிருந்த ஈழப்போரை அடக்குவதற்கு இஸ்ரேலின் ஆலோசனையை பெற்றுக் கொள்ள முடிந்தது.

வடக்கு கிழக்கில் ஆயுதபாணி தமிழ் இளைஞர்கள் மக்களுடன் மக்களாக கலந்திருந்ததால், அவர்களை அடையாளம் கண்டு தாக்குவது அரசு படைகளுக்கு இயலாத காரியமாக இருந்தது. அதனால் “கண் மூடித் தனமான விமானக் குண்டுவீச்சை நடத்துமாறும், பத்து பொது மக்கள் இறந்தால் அதில் ஒரு போராளி இருப்பான்,” என்றும் இஸ்ரேலிய இராணுவ ஆலோசகர்கள் கூறியிருந்தனர். இன்னொரு விதமாக கூறினால், போர்க்காலத்தில் தமிழ் இனப்படுகொலை அத்தியாவசியமானது என்று இஸ்ரேல் எடுத்துக் கூறியிருந்தது. அரசு மட்டத்தில் இருந்து சுசிந்த தகவல்களைக் கொண்ட துண்டுப் பிரசரங்கள், அன்று போராளிக் குழுக்களால் யாழ்ப்பாணத்தில் விநியோகிக்கப்பட்டன. 1984 காலப்பகுதியில் யாழ் குடாநாட்டில் அடுத்தடுத்து பல விமானக் குண்டுவீச்கள் இடம்பெறுவதும், அவற்றில் பல அப்பாவி மக்கள் கொல்லப்படுவதும் அதிகரித்தது.

மூன்றாவது ஈழப்போர் காலகட்டத்தில் விடுதலைப் புலிகளின் தாக்குதல் பலம் பெருமளவு அதிகரித்திருந்தது. இரண்டாம் உலகப்போர் காலத்திய போர் விமானங்களை மட்டுமே வைத்திருந்த சிறிலங்கா விமானப் படையினால் சமாளிக்க முடியவில்லை. இப்படியே போனால், போராளிகளின் கை ஒங்குவதும், அரசு படைகள் தோல்வியடைவதும் நிச்சயம் என்ற சூழல் காணப்பட்டது.

விமான எதிர்ப்பு பீரங்கிகளால் எட்ட முடியாத, அதே நேரம் உயரத்தில் இருந்த படியே இலக்கை தாக்கக் கூடிய நவீன விமானங்கள் தேவைப்பட்டன. அமெரிக்க தயாரிப்பான F-16 ரக விமானங்கள் உயர் தாக்குதிறன் கொண்டவை. ஆனால் விலை மிக அதிகம். அதற்கு ஒரு மாற்று கிடைத்தது. இஸ்ரேலில் தயாரிக்கப்படும் கிபீர் விமானங்கள் F-16 செய்யும் அதே வேலையை செய்யும், ஆனால் விலை குறைவு. இதில் இன்னொரு அனுகூலம் இருந்தது. மேற்குலகம் நவீன ஆயுதங்களை விற்பதானால், மனித உரிமை மீறாத நாட்டிற்கே விற்போம் என்று நிபந்தனை எல்லாம் போடுவார்கள். காச கொடுத்தால் இஸ்ரேலியர்கள் விமானம் தருவார்கள்.

உண்மையில் இஸ்ரேல் வழங்கிய கிபீர் விமானங்களும், ட்வோரா கடற்படைக் கலங்களும் இல்லாவிட்டால், இலங்கை அரசு ஈழப் போரில் வென்றிருக்காது. அதே நேரம், இஸ்ரேலிய தயாரிப்புகள் ஈழத்தில் பெருமளவு உயிரிழப்புகளையும், சொத்தழிவுகளையும் ஏற்படுத்தி விட்டிருந்தன. இன்றைக்கும் ஈழத்தில் போரில் உடல் ஊனமுற்ற, உறவினர்களை இழந்த மக்கள், கிபீர்களையும், ட்வோராக்களையும் சபித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். போரின் கொடுமையை உணராத புலம்பெயர்ந்த தமிழர்கள் மத்தியில் மட்டுமே, சியோனிசவாதிகளின் இஸ்ரேல் ஆதரவு பிரச்சாரம் எடுபடுகின்றது. இதை அவர்களது புலம்பெயர் அரசியலுக்கான தத்துவார்த்த அடிப்படையாகவே கருத வேண்டியுள்ளது. ஏனென்றால் அவர்கள் அடிக்கடி “யூத diaspora” வையும், “தமிழ் diaspora” வையும் ஒப்பிட்டு பேசி வருகின்றனர். அது சரியானதா?

புலம்பெயர்ந்த யூதர்கள் குறித்து இவர்கள் கொடுக்கும் தகவல்களை நம்பினால், நாம் பின்வரும் முடிவுகளுக்கு வருவோம்.

- சுமார் 1900 வருடங்களுக்கு முன்னர் யூதர்கள் அன்றைய இஸ்ரேலிய ராஜ்யத்தை இழந்து புலம்பெயர்ந்தார்கள்.

- 20ம் நூற்றாண்டில் நவீன இஸ்ரேல் உருவாகும் வரை, பாலஸ்தீனத்தில் விரல் விட்டு எண்ணக் கூடிய யூதர்கள் வாழ்ந்தார்கள்.

- ரோமார்கள், இஸ்லாமிய அரேபியர்கள் போன்ற அந்நிய ஆக்கிரமிப்பாளர்கள் யூதர்களின் ஆலயங்களை அழித்தார்கள். அவர்களை அகதிகளாக அலைய வைத்தார்கள்.

- புலம்பெயர்ந்த யூதர்கள் (கிறிஸ்தவ) ஜோப்பாவில் மட்டுமே அடைக்கலம் புகுந்தனர்.

• ஜோப்பாவில் யூதர்கள் வறுமையான நிலையில் காணப்பட்டனர். யூதர்கள் மீதான கலவரங்களுக்கு காரணம் இனக்குரோதம்.

• 1900 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் புலம்பெயர்ந்த காலத்தில் இருந்து இஸ்ரேவிய தேசியம் யூதர்களின் லட்சியமாக இருந்தது.

மேற்குறிப்பிட்ட தகவல்களில் எத்தனை வீதம் உண்மை கலந்திருக்கிறது என்பதை விரிவாகப் பார்ப்போம்.

நமக்கு யூதர்களைப் பற்றிய வரலாற்றுத் தகவல்கள், ரோம சாம்ராஜ்ய காலகட்டத்தில் இருந்தே கிடைக்கின்றன. இவை பெரும்பாலும் கிரேக்க மொழி வரலாற்று ஆசிரியர்களால் எழுதப் பட்டவை. அதற்கு முன்னர் நடந்த சம்பவங்களை பற்றி அறிய, விவிலிய நூலையே நம்பியிருக்க வேண்டியுள்ளது. (தற்போது அகழ்வாராய்ச்சி மூலம் அந்த தகவல்கள் சரி பார்க்கப்படுகின்றன.) யூதர்களின் மத நூலான தோரா (கிறிஸ்தவர்களுக்கு: பழைய ஏற்பாடு) அவர்களைப் பற்றிய பூர்வீக வரலாற்றுக் கதைகளையும் கூறுகின்றது. இன்றைய ஈராக்கில் உள்ள “ஹர்” என்ற நகரில் இருந்து ஆபிரஹாமின் தலைமையில் யூத பழங்குடியினர் கானான் வருகின்றனர். பொதுவான முதாதையரைக் கொண்ட பன்னிரு இனங்கள் ஆதி கால யூதர்களாக இனங்கானப் படுகின்றன. அவர்கள் நாடோடிக் குழுக்களாகவே ஆண்டவரால் நிச்சயிக்கப்பட்ட கானான் தேசத்திற்கு வந்து சேர்கின்றனர். கானான் தேசத்தில் கானானிய மக்கள் வாழ்ந்து வந்த போதிலும், யூத குடிகளும் அருகாமையில் வாழ்ந்துள்ளன. ஒரு கட்டத்தில் பன்னிரு யூத குடிகளும் எகிப்தில் அடிமைகளாகின்றனர். மோசெஸ் அவர்களை விடுவித்து மீண்டும் கானான் என்ற நிச்சயிக்கப்பட்ட பூமிக்கு கூட்டி வருகிறார். மோசெஸின் தம்பியின் தலைமையில் ஆயுதமேந்திய யூதர்கள், கானான் மக்களை இனப்படுகொலை செய்கின்றனர். கானானியர்களை இனச் சுத்திகரிப்பு செய்த பின்னரே, அவ்விடத்தில் யூதர்களின் ராஜ்ஜியம் உருவாகின்றது. இந்த தகவல்கள் யாவும் விவிலிய நூலில் எழுதப்பட்டுள்ளன.

தமிழர்களை யூதர்களுடன் ஒப்பிடுவது எத்தனை அபத்தமானது என்பதை இப்போது பார்க்கலாம். விவிலிய நூலில் உள்ள ஆதி கால யூதர்களின் வரலாறும், தமிழர்களின் வரலாறும் எந்த இடத்தில் ஒத்துப் போகின்றது? தமிழகத்திலும், ஈழத்திலும் வாழும் தமிழர்கள் எங்கோ வட இந்தியாவில் இருந்து வந்து குடியேறிய இனம் என்பதற்கு எந்த ஆதாரமும் இல்லை. (தமிழ் தேசியவாதிகள் கூட அதை ஏற்றுக் கொள்ள மாட்டார்கள்.) சங்க கால தமிழ்

இலக்கியங்களிலும் அது போன்ற தகவல் எதுவும் இல்லை. மகாவம்சம் (சிங்களவர்களின் “தோரா”?) வேண்டுமானால் இஸ்ரேலிய ஆகரவாளர்களுக்கு கைகொடுக்கலாம். அதில் வரும் கதைகள் பல யூதர்களின் வரலாற்றுக் கதைகளுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கத்தக்கன. யூதர்கள் ஜாஹ்வே என்ற ஓரிறைக் கோட்பாட்டில் உறுதியாக இருந்ததைப் போல, சிங்கள பெளத்தர்கள் புத்தர் என்ற ஓரிறைக் கோட்பாட்டை நம்புகின்றனர். தமிழர்களில் பெரும்பான்மையானோர் பல தெய்வ வழிபாட்டைக் கொண்ட இந்துக்கள். தமிழர்களில் இந்துக்களுக்கு அடுத்ததாக கத்தோலிக்க மதத்தை சேர்ந்தவர்கள் அதிகம் காணப்படுகின்றனர். இவர்களும் சிலை வணக்கத்தில் நம்பிக்கை கொண்டவர்கள்.

கடவுளரின் படங்களை, உருவச் சிலைகளை வைத்து வழிபடுவதை, யூத மதம் ஆரம்பத்தில் இருந்தே எதிர்த்து வருகின்றது. இந்த விடயத்தில் மட்டும் யூதர்கள் மத்தியில் சமரசத்திற்கு இடமில்லை. யூதர்களின் வரலாறு முழுவதும் மதம் முக்கிய பாத்திரம் வகித்துள்ளது. யூத மதம் மட்டுமே யூதர்கள் அனைவரையும் அன்றில் இருந்து இன்று வரை ஒரே சமூகமாக பிணைக்கின்றது. தமிழர்களிடம் அவ்வாறு தனித்துவமான மதம் ஒன்றுள்ளதா? தமிழ் என்ற மொழி மட்டுமே தமிழர்களை ஒன்றிணைக்கும் புள்ளி. பண்டைய காலத்தில் இருந்தே யூதர்கள் ஹெப்ரு மட்டுமல்லாது, பல்வேறு மொழிகளை பேசவோராக இருந்துள்ளனர். ஆயிரஹாம் குடும்பத்தினர் பாபிலோனிய மொழி பேசினார்கள். இயேசு கிறிஸ்துவின் குடும்பத்தினர் அரேமிய மொழி பேசம் யூதர்கள். பிற்காலத்தில் கிரேக்க மொழி பேசம் யூதர்களே பெருவாரியாக கிறிஸ்தவ மதத்தை தழுவினார்கள். ஆகவே யூதர்கள் என்பது, ஒரு மதத்தை சேர்ந்தவர்களைக் குறிக்கும் சொல் என்பதை விளக்க வேறு உதாரணம் தேவையில்லை.

யூத மதத்தின் அச்சாணியாக ஓரிறைக் கோட்பாடு உள்ளது. தோரா முழுவதும் யூதர்கள் எவ்வாறு அதில் உறுதியாக இருந்துள்ளனர் என எழுதப்பட்டுள்ளது. எகிப்தில் இருந்து மோசேஸ் அழைத்து வந்த யூதர்கள், புனிதப் பச உருவிலான தெய்வங்களை (இன்றும் இந்துக்களின் வழிபாட்டுக்குரியது) வணங்கினார்கள். ஆண்டவரிடம் பத்துக் கட்டளைகளை பெற்றுக் கொண்டு வந்த மோசேஸ், அந்த சீரழிவுக் காட்சிகளைக் கண்டு சீற்றமுற்றார். பிற தெய்வங்களை வழிபட்ட யூதர்களை சபித்தார். இறைவன் ஒருவனே என்று நம்ப வேண்டுமென்பது பத்துக் கட்டளைகளில் ஒன்று. (“என்னைத் தவிர வேறொரு கடவுளை வணங்காதிருப்பீராக”) பின்னர் யூதர்கள் தமது தவறை உணர்ந்து

ஓரிறைக் கோட்பாட்டின் கீழ் ஒன்று சேருகின்றனர். அதன் பிறகே (கவனிக்கவும்) சவுல், டேவிட், சொலமன் ஆகிய மன்னர்களின் இராஜ்ஜியம் உருவாகியது. யுத மன்னர்களை, பல தெய்வங்களை வழிபடும் சைவத்தை அரச மதமாக கொண்ட தமிழ் மன்னர்களுடன் எப்படி ஒப்பிட முடியும்?

வெறும் மதம் மட்டும் யூதர்களை ஒன்று சேர்க்கவில்லை. கடுமையான மதக் கட்டுப்பாடுகளும் யூதர்களை தனி இனம் என்ற என்னத்தை தோற்றுவிக்க காரணமாக இருந்தது. பன்றியிறைச்சி யூதர்களுக்கு விலக்கப்பட்ட உணவு. யூதர்கள் பன்றியிறைச்சி சாப்பிடும் நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டால், உயிரை விட தயாரானவர்கள். கிழு. 175 ம் ஆண்டு ரோமர்களின் ஆட்சிகுட்பட்ட ஜெருசலேமில் யூதர்களுக்கு எதிரான அடக்குமுறை கடுமையாக இருந்தது. அப்போது பலவந்தமாக பன்றியிறைச்சி சாப்பிடுமாறு சித்திரவதை செய்யப்பட்டதால் உயிர் விட்ட ஏழு சகோதரர்கள் கதை பிரபலமானது. முஸ்லிம்கள் ஹலால் என்று சொல்லும் உணவை, யூதர்கள் ஹோஷர் என்கின்றனர். முஸ்லிம்களைப் போலவே யூதர்களும் சுன்னத்து செய்து கொள்வது அவர்களது மதக்கடமை.

தமிழர்களை யூதர்களுடன் ஒப்பிடும் அறிவுஜீவிகள், இது போன்ற ஒற்றுமைகள் ஏதாவது உண்டா என்றும் நிருபிக்க வேண்டும். தமிழூத் தாய்மொழியாக கொண்ட முஸ்லிம்களை வேண்டுமானால் இந்த விடயத்தில் யூதர்களுடன் ஒப்பிடலாம். ஆனால் ஈழத் தமிழ் தேசியமானது, இஸ்லாம் தவிர்ந்த இந்து கிறிஸ்தவ மதங்களை சேர்ந்தவர்களையே தமிழர்களாக கருதுவதை இங்கே குறிப்பிட வேண்டும். மேலும் இஸ்ரேலுக்கு ஆதாரவாக வக்காலத்து வாங்குவோரின் பேச்சிலும், எழுத்திலும் இஸ்லாமியர் மீதான வெறுப்பு மறைந்திருக்கும். அந்த நிலைப்பாடு ஏகாதிபத்திய நலன் சார்ந்தது என்பதை விளக்கத் தேவையில்லை.

இலங்கையை ஆண்ட தமிழ், சிங்கள மன்னர்கள் முஸ்லிம்களுக்கு வணிகம் செய்யும் உரிமையை மட்டுமே வழங்கியிருந்தார்கள். அதற்கு காரணம் நிலப்பிரபுத்துவ சமுதாயத்தில் காணப்பட்ட சாதியம். அனைத்து சாதியினருக்கும் விதிக்கப்பட்ட வேலை இருந்தது. அந்தக் கட்டமைப்பில் முஸ்லிம்களுக்கு இடமில்லை. அதே போன்றே ஐரோப்பாவிலும் நடந்தது. நிலப்பிரபுத்துவ பொருளாதாரத்தை கொண்ட கிறிஸ்தவ ஐரோப்பாவில் யூதர்கள் செய்வதற்கு எந்த வேலையும் இருக்கவில்லை. நிலம் வாங்கி விவசாயம் செய்யவும் உரிமை இல்லை. அத்தகைய சூழ்நிலையில் அன்று பெரிதாக வளர்ச்சியடையாத வணிகம் மட்டுமே சாத்தியமானது. சில யூதர்கள் வாணிபம் செய்து பெருஞ்

செல்வம் சேர்த்தனர். அதனால் பொறாமை கொண்ட பெரும்பான்மை கிறிஸ்தவ ஐரோப்பியர்கள், இனக்கலவரங்கள் மூலம் யூதர்களின் செல்வத்தை அபகரித்தார்கள். ஹிட்லருக்கு முன்னரே யூத இனப்படுகொலையை ஆரம்பித்து வைத்தவர்கள் வேறு யாருமல்ல. உலக கத்தோலிக்கர்களின் தலைவர் போப்பாண்டவரின் சிலுவைப்படை வீரர்கள். அதற்கு அவர்கள் கூறிய காரணம்: “சிலுவைப்போருக்கு தேவையான நிதியை அறவிடுவதற்காக, இயேசு கிறிஸ்துவை காட்டிக் கொடுத்த யூதர்களை கொல்வதில் தவறில்லை!” அத்தகைய நியாயப்படுத்தல்கள் தான் ஹிட்லரின் யூத இனவழிப்பின் தத்துவார்த்த அடிப்படை.

இஸ்ரேலியரிடம் தாலிபான்களும் பாடம் கற்கலாம்.

பைபிளை ஆதாரமாக கெண்டு இஸ்ரேலியர்கள் 2000 ஆண்டுக்கு முன்னர் இழந்த தேசத்தை உரிமை கோருகிறார்கள். கவனிக்கவும்: ‘ஆதாரம்’, ஒரு மத நூலான பைபிள். இந்த வாதம் அபத்தமானது மட்டுமல்ல, ஆபத்தானதும் கூட. இராமாயணத்தை ஆதாரமாக கெண்டு இந்துத்துவவாதிகள் இராமர் பாலத்துக்கும், பாபர் மகுதிக்கும் உரிமை கோருகின்றனர். மகாவம்சத்தை ஆதாரமாக கெண்டு பெளத்த சிங்கள அடிப்படைவாதிகள், முழு இலங்கைக்கும் உரிமை கோருகின்றனர். விஞ்ஞானம், மெய்ஞானம் வளர்ச்சியடைந்த 21ம் நூற்றாண்டிலும், இரண்டாயிரம் வருடங்களுக்கு முந்திய புராணங்களை ஆதாரமாக அடுக்குகிறார்கள். இதை எல்லாம் இஸ்ரேலுக்கு வக்காலத்து வாங்கும் ‘தமிழ் சியோனிஸ்ட்கள்’ ஏற்றுக் கொள்கிறார்களா?

விவிலிய நூலில் வரும் டேவிட் மன்னன் ஸ்தாபித்த ராஜ்ஜியம் பின்னர் இஸ்ரேல், ஜாதேயா என இரண்டாக உடைந்தது. யூதர்கள் என்றால் யூதேயா நாட்டை சேர்ந்தவர்கள் என்றும் பொருள்படும். பாபிலோனியர்களின் படையெடுப்பின் பின்னர் அந்த ராஜ்ஜியம் வரலாற்றில் இருந்து மறைந்துவிட்டது. யூதர்களின் தேசம் அந்தியர்களால் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டதையிட்டு விவிலிய நூல் என்ன கூறுகின்றது? “பாபிலோனியர்கள் இஸ்ரேலியர்களை எழுபது ஆண்டுகள் அடிமைகளாக வைத்திருப்பார்கள்,” என்று ஆண்டவர் ஜோசவா என்ற தீர்க்கதறிசிக்கு அருள்வாக்கு வழங்கினார்.

இஸ்ரேவியர்களின் தீய செயல்களுக்கு தண்டனையாக ஆண்டவர் பாபிலோனியர்களை படையெடுக்க வைப்பார் என்று ஜோசவாவின் தீர்க்கதறிசனத்தில் எழுதப்பட்டுள்ளது. இஸ்ரேவியர்கள் ஓரிறைக் கொள்கையை மறந்து பல தெய்வங்களை வழிபட்டது, யூதர்களின் கடவுளால் பொறுக்க முடியாத குற்றம். இத்தால் விவிலிய நூல் கூறும் நீதிமொழி என்னவெனில், யூதர்கள் அகதிகளாக உலகம் முழுக்க அலைய நேரிட்டதற்கு அவர்களே பொறுப்பெடுக்க வேண்டும்.

சியோனிச அரசியல் ஆதரவாளர்கள் 3000 ஆண்டுகளுக்கு முந்தைய பைபிள் கதைகளை வைத்து இஸ்ரேலுக்கு உரிமை கோரவில்லை. அவர்களைப் பொறுத்த வரை, கடைசி இஸ்ரேவிய அரசு, ரோமர்களால் தூக்கியெறியப் பட்டது. 1900 அல்லது 2000 வருடங்களுக்கு முன்னர் அது நடந்தது. அந்த கால கட்டத்தில் நடந்த சம்பவங்களை ரோம, கிரேக்க சரித்திர ஆசிரியர்கள் குறித்து வைத்துள்ளனர். அந்த குறிப்புகளில் இருந்து மக்காபீ என்ற யூத அரசு (கி.மு. 164 - 63) இருந்துள்ளமை நமக்குத் தெரிய வருகின்றது. யார் இந்த மக்காபீ? சுருக்கமாக சொன்னால் அந்தக் கால 'யூத தாலிபான்கள்'! இஸ்ரேவில் மக்காபீக்களின் ஆட்சிக்கும், ஆப்கானிஸ்தானில் தாலிபான் ஆட்சிக்கும் இடையில் எந்த வித்தியாசமும் இல்லை. இரண்டு ஆட்சியாளர்களும் தமது மத சட்டங்களை கடுமையாக அமுல் படுத்தினார்கள். ஒவ்வொரு பிரஜையும் மதக் கட்டுப்பாடுகளை பின்பற்றுகிறார்களா என்பதை கண்காணிக்க காவலர்களை நியமித்தார்கள். மதச்சார்பற்றவர்களும், பிற மதத்தவர்களும் ஒன்றில் கொல்லப்பட்டார்கள், அல்லது நாட்டை விட்டு வெளியேற்றப்பட்டார்கள். தாலிபான்கள் புத்தர் சிலைகளை தகர்த்தனர், மக்காபீக்கள் கிரேக்க மதக் கடவுள் சிலைகளை உடைத்தார்கள்.

மக்காபீக்கள் தமது வரலாற்றை நூல்களாக (Books of the Maccabees) எழுதி வைத்துள்ளனர். அவற்றில் இருந்து மக்காபீ தலைமையிலான யூதர்களின் எழுச்சிக்கு காரணம், மத அடிப்படைவாதம் என்பது தெட்டத் தெளிவாகின்றது. மாசிடோனியா சக்கரவர்த்தி அலெக்சாண்டர் ஆசியா முழுவதையும் தனது சாம்ராஜ்யத்தின் கீழ் கெண்டு வந்தான். யூதர்களின் நாடும் அதில் அடக்கம். அலெக்சாண்டரின் மரணத்தின் பின்னர், அவன் தளபதிகள் சாம்ராஜ்யத்தை தமக்குள் பங்கு போட்டுக் கொண்டனர். யூதர்கள் செலியுசிட் என்ற புதிய ராஜ்யத்தின் கீழ் வந்தார்கள். செலியுசிட் ராஜ்யத்தை ஆண்டவர்கள் கிரேக்கர்கள். (அலெக்சாண்டரும் ஒரு கிரேக்கன் தான்) அவர்கள் செயுஸ் போன்ற

தமது மதக் கடவுள்களுக்கு ஆலயங்களை கட்டினார்கள். கிரேக்க மதமே அரசு மதமாக இருந்தது.

கிரேக்க செலியசிட் ஆட்சிக் காலத்தில் யூத சமூகம் இரண்டாகப் பிரிந்திருந்தது. (யூதர்கள் ஒற்றுமையானவர்கள் என்ற கட்டுக்கடைகளை கேள்விப்பட்டவர்கள் கவனிக்கவும்) நகரங்களில் வாழ்ந்த படித்த யூதர்கள் கிரேக்க மொழி பேசினார்கள். கிரேக்க கலாச்சாரத்தை பின்பற்றினார்கள். நிர்வாகத்துறையில் கிடைத்த பதவிகளுக்காகவும், வசதி வாய்ப்புகளுக்காகவும் அவ்வாறு நடந்து கொண்டனர். இன்றைக்கும் நமது சமூகத்தில் ஆங்கிலத்தில் பேசி, ஐரோப்பிய கலாச்சாரத்தில் வாழும் ஒரு பிரிவு இருக்கிறதல்லவா? அது போலத் தான் இதுவும். நமது நாடுகளில் அவ்வாறானவர்கள் மௌலிக் மௌலிக் கிறிஸ்தவ மதத்தை தழுவியதைப் போலவே, அன்றைய யூதர்கள் பலர் கிரேக்க கடவுள்களை வழிபட்டும் வந்துள்ளனர்.

ஜெருசலேம் நகரில் யூதர்களின் பெரிய ஆலயம் அமைந்திருந்தது. அந்த ஆலயத்தின் தலைமை மதகுருவை கத்தோலிக்கர்களின் பாப்பரசரோடு ஒப்பிடலாம். அந்த அளவுக்கு யூதர்கள் ஆனவர் மீது செல்வாக்கு செலுத்தக் கூடிய ஒருவர். மேலும் ஒவ்வொரு யூதனும் உலகில் எந்த மூலையில் வாழ்ந்தாலும் அந்த ஆலயத்திற்கு நிதி வழங்க வேண்டும். இந்தியாவின் திருப்பதி கோயில் போல, ஜெருசலேம் ஆலயமும் அன்று ‘பணக்கார ஆலயம்’ என்று அழைக்கப்பட்டது. இது போன்ற காரணங்களால், கிரேக்க ஆதாவு யூதர்கள் ஜெருசலேம் ஆலயத்தின் தலைமைப் பதவிக்காக போட்டியிட்டனர். ஒரு கட்டத்தில் கிரேக்க மன்னனுக்கு வருஞ்சம் கொடுத்தேனும் அந்தப் பதவியைப் பெற முடிந்தது. இதனால் பழையவாத யூதர்கள் அதிருப்தியுற்று கிளர்ச்சி செய்தனர். கிரேக்க மன்னன் Antiochus IV பெரும்படை அனுப்பி அந்தக் கிளர்ச்சியை அடக்கினான். கிரேக்கமயப்பட்ட யூதர்களும் அதற்கு ஒத்துழைத்தனர். ஜெருசலேம் ஆலயம் குறையாடப்பட்ட சம்பவத்தில் அவர்களும் ஈடுபட்டனர். யூதர்கள் எவ்வாறு யூதக் கோயிலை உடைத்தார்கள் என்று ஆச்சரியப்படலாம். பிரெஞ்சுப் புரட்சியில் கிறிஸ்தவ தேவாலயங்கள் உடைக்கப்படவில்லையா? லூதரின் புரட்டஸ்தாந்து எழுச்சியின் போது கத்தோலிக்க தேவாலயங்களை உடைக்கவில்லையா? அப்படியானவர்கள் தம்மை முற்போக்கானவர்கள் என்று கருதிக் கொள்கிறார்கள். கடும்போக்கு மதவாதிகளை பழையவாதிகளாக கருதி வெறுக்கிறார்கள். (From the Maccabees to the Mishnah).

மொடைன் என்ற கிராமத்தில் நடந்த அசம்பாவிதம் யூதர்களின் புனிதப்போருக்கான தூண்டுதலாக அமைந்தது. கிரேக்க அதிகாரிகள் அந்த கிராமத்தின் யூத மதகுருவான மத்ததியாசை அழைத்து, கிரேக்க முதற்கடவுள் செயுச்க்கு பூஜை செய்ய உத்தரவிட்டனர். மத்ததியாஸ் மறுக்கவே, இன்னொரு யூதர் முன்வந்து பூஜையை நடத்தினார். யூத மதம் தவிர்ந்த பிற தெய்வங்களுக்கு பூஜை செய்த குற்றத்திற்காக, அவரை மத்ததியாஸ் அந்த இடத்திலேயே படுகொலை செய்தார். படுகொலைச் சம்பவத்தை தொடர்ந்து தனது மகன்மாருடன் பாலைவனத்திற்கு சென்று ஒளிந்து கொண்ட மத்ததியாஸ், (யூதர்களின்) புனிதப்போரை பிரகடனம் செய்தார். புனித நூலான தோராவை பின்பற்றுவோர் அனைவரும் தன் பின்னால் அணிதிரஞ்சமாறு அறைக்கூவல் விடுத்தார். வரலாற்றில் அது மக்காபீக்களின் ஏழுச்சி என அழைக்கப்படுகின்றது. கெரில்லாப் போராட்டம் மூலம் கிரேக்கர்களின் ஆதிக்கத்தில் இருந்து ஜெருசலேமை விடுவித்தனர். (Maccabees, the revolt).

இந்த இடத்தில் கவனிக்கப்பட வேண்டிய முக்கியமான விஷயம் ஓன்றுள்ளது. மக்காபீக்களின் ஆட்சி மன்னராட்சி அல்ல. அது ஒரு யூத தேசிய குடியரசும் அல்ல. மாறாக, ஆப்கானிஸ்தானில், ஈரானில் இருந்ததைப் போல மத்தின் ஆட்சி. நாட்டின் தலைவர்களாக ஆட்சி செய்தவர்கள் அனைவரும் மதகுருக்கள். ஆப்கானிஸ்தான் தாலிபான்கள் இஸ்ரேவியரிடம் இருந்து எதையாவது கற்றுக் கொண்டிருந்தால், அது மக்காபீக்களின் வரலாறாக இருந்திருக்கும். தாலிபான் தலைவர் மூல்லா ஒமார் கூட மத்ததியாஸ் போல ஒரு கிராமிய மதகுரு என்பதும், மக்காபீக்கள் போல தாலிபான்களும் புனித நூலான குரானை பின்பற்றியவர்கள் என்பது ஆச்சரியமான ஒற்றுமைகள்.

இருபதாம் நூற்றாண்டில், மதத்தை மட்டுமே அடிப்படையாக கொண்ட இரு தேசிய அரசுகள் தோன்றின. ஒன்று, இஸ்ரேல். மற்றது, பாகிஸ்தான். இரண்டுக்கும் இடையே நிறைய ஒற்றுமைகள் உள்ளன. மக்கள் பல மொழிகளைப் பேசுபவர்களாக இருந்தார்கள். அனைத்து பிரரஜைகளும் தேசிய மொழியாக அறிவிக்கப்பட்ட ஒரு புதிய மொழியை கற்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டது. பாகிஸ்தானில் உருது, இஸ்ரேவில் ஹெப்ரு. இரண்டுமே வெளியில் இருந்து இறக்குமதியான மொழிகள் தாம். அனைவரையும் இணைக்கும் ஒரே மதம் மட்டும் இல்லையென்றால், பாகிஸ்தானும், இஸ்ரேலும் எப்போதோ துண்டு, துண்டாகி இருக்கும். தூரதிர்ஷ்டவசமாக அத்தகைய மதத் தேசிய அரசு, நவீன மத அடிப்படைவாதிகள் உருவாகும் விளைநிலமாக உள்ளது.

அயோத்தி, ஜெருசலேம்: அயோக்கியர்களின் அரசியல்

அயோத்தியில் இராமர் கோயிலை இடித்து விட்டு பாபர் மகுதி கட்டியதாக கூறும் இந்துத்வா பரப்புரை போல, ஜெருசலேமில் யூதர்களின் ஆலயத்தை இடித்து விட்டு ஓமார் மகுதி கட்டியதாக சியோனிசவாதிகள் கூறுகின்றனர். ஜெருசலேமை கைப்பற்றிய இஸ்லாமியர்கள், அங்கிருந்த யூதர்களின் ஆலயத்தை இடித்து விட்டு மகுதி கட்டியதாகவும், அதற்கு இஸ்லாமியப் படையெடுப்பை நிகழ்த்திய ஓமாரின் நாமம் சூட்டப்பட்டதாகவும் ஒரு கட்டுக்கதை உலாவுகின்றது. யூதர்களையும், இஸ்லாமியர்களையும் மோத விட்டு குளிர்காடும் மேற்கத்திய சூழ்சிக்கு சில தமிழர்களும் இரையாகியுள்ளனர். வரலாற்றை திரிபுபடுத்தி புனையப்பட்ட இந்தக் கதை, இஸ்லாமியர் மீதான பகைமையை வளர்ப்பதை நேருக்கமாக கொண்டுள்ளது. ரோமர்கள் இடித்த யூத ஆலயத்தை, இஸ்லாமியர் இடித்ததாக கூறுவது ஒரு வரலாற்று மோசடி. அதிலும் அந்த இடத்தில் கட்டப்பட்டுள்ளது ஓமாரின் மகுதி என்பது காதிலே பூச்சற்றும் வேலை. அது ஒரு மகுதியஸ்ல். அதைக் கட்டியது ஓமாருமல்ல.

கி.மு. 70-ல் ரோமர்களால் ஜெருசலேம் தரைமட்டமாக்கப் பட்ட பொழுது, யூதர்களின் ஆலயம் அழிக்கப்பட்டதை வரலாற்று ஆசிரியர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளனர். ஜெருசலேமில் ரோமர்களின் அடிச்சவட்டில் கிறிஸ்தவ ராஜ்ஜியம் பல நூற்றாண்டுகள் நிலைத்து நின்றது. கி.பி. 638-ல் இஸ்லாமியப் படைகள் ஜெருசலேமை வந்தடைந்தன. ஜெருசலேமில் மிகப் புனிதமான, இயேசுவின் தேவாலயத்தை நிர்வகித்த தலைமைப் பாதிரியார் சொப்ரோனியஸ், இஸ்லாமியப் படைகளின் தளபதி ஓமார் முன்னிலையில் சரணடைய சம்மதித்தார். சொப்ரோனியஸ் ஓமாருடன் செய்து கொண்ட உடன்படிக்கையின் படி கிறிஸ்தவர்களின் வழிபாட்டு ஸ்தலங்களின்

அருகில் முஸ்லிம்கள் நடமாட முடியாது என்றும், அதே நேரம் யூதர்கள் ஜெருசலேமில் வசிக்க முடியாது என்றும் எழுதப்பட்டது. ("The Great Arab Conquests, How the Spread of Islam Changed the World We Live In" by Hugh Kennedy). இஸ்லாமிய மதத்தில் புனித நகரான ஜெருசலேத்தின் தனித்துவம் முஸ்லிம்களால் மதிக்கப்பட்டது. ஆனால் யூதர்கள் வசிக்க முடியாது என்ற வாக்கியம் ரோமர்களின் சட்டத்தை அடியொற்றி கிறிஸ்தவ பாதிரிகளால் சேர்க்கப்பட்டது.

இஸ்லாமியத் தளபதி ஓமார், ஜெருசலேமில் இயேசுவின் தேவாலயத்தை பார்வையிட சென்ற பொழுது, தொழுகைக்கு நேரமாகி விட்டது. உடனே ஓமார் தொழுவதற்கு ஏற்ற இடம் தேடிக் கொண்டிருந்தார். அப்போது தலைமைப் பாதிரி, தேவாலயத்தின் ஒரு பகுதியை பயன்படுத்திக் கொள்ளுமாறு கேட்டுக் கொண்டார். ஆனால் அதை ஏற்க மறுத்த ஓமார் கூறிய விளக்கம் இது: "நான் இந்த இடத்தில் தொழுகை நடத்தினால், பிற்காலத்தில் முஸ்லிம்கள் தேவாலயத்திற்கு உரிமை கோருவார்கள்." ஓமார் பின்னர் தேவாலயத்தின் வெளியே சென்று தொழுகையை நடத்தி முடித்தார். இன்றைய அல் அக்சா மகுதி அந்த இடத்திலேயே கட்டப்பட்டது. இந்தக் குறிப்புகளை அரபுகிறிஸ்தவ சரித்தூர் ஆசிரியர் எழுதி வைத்துள்ளார். ("The Great Arab Conquests, How the Spread of Islam Changed the World We Live In" by Hugh Kennedy).

Ka 'ab al Ahbar என்ற இஸ்லாமியராக மதம் மாறிய முன்னாள் யுத மதகுரு யூதர்களின் இடிந்த ஆலயம் இருந்த இடத்தில் மகுதி கட்டுமாறு ஓமாருக்கு வழிகாட்டினார். ஆனால் அந்த கோரிக்கையை மறுதலித்த ஓமார், யுத ஆலய இடிபாடுகளை மூடியிருந்த குப்பைகளை அகற்றுமாறு உத்தரவிட்டார். (கிறிஸ்தவ ஆட்சிக் காலத்தில் அந்த இடம் பாரிய திறந்தவெளி குப்பைத் தொட்டியாக பயன்படுத்தப்பட்டது). யுத ஆலயத்தில் இருந்து சிறிது தூரத்தில் ஓமார் கட்டிய சிறிய மரத்தாலான மகுதி புனரமைக்கப்பட்டு, இன்று "அல் அக்சா மகுதி" என்று அழைக்கப்படுகின்றது. ("The Great Arab Conquests, How the Spread of Islam Changed the World We Live In" by Hugh Kennedy). உயரமான குன்றின் மேலே கட்டப்பட்ட குவிமாடம் ஒன்றை பலர் மகுதி என்று தவறாக புரிந்து கொள்கின்றனர். அது மும்மதத்தவருக்கும் பொதுவான தீர்க்கதரிசியான ஆபிரஹாம், தனது பிள்ளையை பலி கொடுக்க எத்தனித்த இடம் என்று நம்பப்படுகின்றது. ஓமாருக்கு பின்னர் இஸ்லாமிய ராஜ்யத்தை ஆண்ட மாலிக்கின் காலத்தில் அந்த அழகான கட்டிடம் நிர்மாணிக்கப்பட்டது. இன்றும் ஜெருசலேம் நகரின் அடையாளமாக விளங்கும் தங்க நிற குவிமாடத்தைக் கொண்ட கட்டிடம் ஒரு மகுதியல்ல என்ற உண்மை பலருக்கு தெரியாது. (<http://nl.wikipedia.org/wiki/Rotskoepel>).

சியோனிஸ்ட் பரப்புரையாளர்கள், “உலகெங்கும் யூதர்கள் அகதிகளாக அலைந்து திரிந்தார்கள். அவர்களது சொந்த நாட்டில் மோசமாக நடத்தப்பட்டார்கள். இதற்கெல்லாம் காரணம் இஸ்லாமியப் படையெடுப்பு.“ என்று கெண்டு வந்து நிறுவ முயற்சிக்கின்றனர். இந்தக் கருத்து கி.மு. 70-களிலேயே யூதர்களின் ஐரோப்பா நோக்கிய புலப்பெயர்வு நடந்தது என்ற எடுகோஞ்சன் முரண்படுகின்றது. ரோமர்கள் காலத்திலேயே யூதர்களின் தேசம் தனது சுதந்திரத்தை இழந்தது. ஆப்கானிஸ்தானில் அமெரிக்க வல்லரசால் இஸ்லாமிய தாலிபான் அரசு விரட்டப்பட்டது போல, கி.மு. 70-ல் ரோமர்கள் யூத தாலிபான் அரசை அகற்றினார்கள். (அன்றைக்கும் கடும்போக்கு யூத மத அடிப்படைவாதிகளின் நடவடிக்கைகளை, ரோமர்கள் படையெடுப்புக்கு காரணமாக அறிவித்தார்கள்) ஆப்கானிஸ்தானில் சோவியத் யூனியனை முதல் எதிரியாக கருதிய இஸ்லாமிய மத அடிப்படைவாதிகள், அமெரிக்கர்களை வலிந்து அழைத்திருந்தனர். சோவியத் படைகள் வெளியேறிய சில வருடங்களில், அமெரிக்கப் படைகள் ஆப்கானிஸ்தானை ஆக்கிரமித்தன. கிட்டத்தட்ட அதே போன்ற வரலாற்றைக் கொண்டவர்கள் தான் யூதர்களும். வரலாறு திரும்புகிறது என்று அடிக்கடி சொல்லக் கேள்விப்பட்டிருப்பிர்கள்.

யூத மத அடிப்படைவாத அரசு, கிரேக்கர்களுடன் போரிட்டு விடுதலை அடைந்திருந்தது. அன்று அவர்களைப் பொறுத்த வரை, சிரியாவை தளமாக கெண்டு ஆதிக்கம் செலுத்திய கிரேக்க சாம்ராஜ்யமே முதல் எதிரியாக தெரிந்தது. யூத அரசு தனது இறைமையை பாதுகாப்பதற்காக, எங்கோ இருந்த ரோம சாம்ராஜ்யத்துடன் ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டது. இதன் பிரகாரம், “யூத அரசுக்கு ரோமாபுரி பாதுகாப்பு வழங்குமென்றும், ஒன்றின் எதிரி மற்றொன்றாலும் எதிரியாக கருதப்படும் எனவும், யுத்தத்தில் இரு தரப்பும் ஒரே பக்கத்தில் நின்று போரிடுவர் என்றும்,” உடன்படிக்கை செய்து கொள்ளப்பட்டது. (பார்க்க: 1 மாக்காபீ 8:23-28) ரோமர்களை நண்பர்களாக கருதி செய்து கொண்ட சமாதான ஒப்பந்தம் யூத அரசின் பலத்தை அதிகரித்தது. அந்தக் காலக்ட்டத்தில் சைமன் (கி.மு 140-4) என்ற தலைவர், மதகுருமார் பேரவையில் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டார். சைமன் ஓர் அரசியல் தலைவர் மட்டுமல்ல, ஆன்மீக தலைவரும் கூட. ஆப்கானிஸ்தானில் இஸ்லாமிய மதகுருமாரின் பேரவையில் மூல்லா ஒமார் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டது போன்ற சம்பவம் அது.

இன்று இஸ்ரேலை சுற்றி அரபு நாடுகள் இருப்பதைப் போல, சுதந்திர யூத தேசத்தை குழ் இருந்தலை அனைத்தும் கிரேக்க நாடுகள். கிரேக்கம் அரசு மொழியாக இருந்தது. ஆனால் வேறு

மொழிகளைப் பேசும் மக்களும் வாழ்ந்தனர். அன்று பொதுவாக கிரேக்க மொழி பேசும் நாடுகளில் யூதர்கள் மீதான வெறுப்பு (Anti-Semitism) காணப்பட்டது. அது பிற்காலத்தில் கிரேக்கர்களால் கிறிஸ்தவ மதத்தில் நிறுவனமயப் படுத்தப்பட்டது. கிரேக்க சரித்திர ஆசிரியர் Diodorus Siculus பதிவு செய்த குறிப்புகளில் பின்வருமாறு எழுதப்பட்டிருந்தது:

“யூதர்கள் பிற இனக் குழுக்களை பகைவர்களாக கருதுகின்றனர். யூதர்கள் எகிப்தில் இருந்து விரட்டப்பட்டவர்கள் என்று மற்றவர்கள் கூறுகின்றனர். எகிப்தியர்கள் தோழு நோயாளிகளையும், தேகத்தில் வெள்ளைப்புள்ளி கொண்டவர்களையும் சபிக்கப் பட்டவர்களாக கருதி எல்லைக்கு வெளியே விரட்டி விட்டார்கள். அகதிகளாக வெளியேறியவர்கள் ஜெருசலேமை கைப்பற்றிய பின்னர் தான் தம்மை யூதர்கள் என அழைத்துக் கொண்டனர். அவர்கள் மனித குலத்திற்கு எதிராக வெறுப்புக் கொண்ட காரணத்தால், வேடக்கையான சட்டங்களை கொண்டிருந்தனர். அவர்கள் அந்தியர்களுடன் தமது ரொட்டியை பகிர்ந்துண்ண மாட்டார்கள்.” (Diodorus Siculus 34-35,1)

மத்திய கிழக்கில் அலெக்சாண்டர் நிறுவிய கிரேக்க சாம்ராஜ்யம் அழிந்து கொண்டிருந்தது. அந்த இடத்தில் மேற்கே தோன்றிய ரோம சாம்ராஜ்யம் எல்லைகளை விஸ்தரித்துக் கொண்டிருந்தது. மத்திய கிழக்கில் கால் பதிக்க இடம் தேடிக் கொண்டிருந்த ரோமர்கள், யூதர்களுடன் புரிந்துணர்வு ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டனர். ஒரு வல்லரசை விரட்டிய யூத தேசம், இன்னொரு வல்லரசுக்கு அடிமையாகும் என்று அன்று யாரும் நினைக்கவில்லை. சுமார் நூற்றாண்டு கால சதந்திரம், பொம்பியுஸ் என்ற ரோம தளபதியினால் முடிவுக்கு கெண்டு வரப்பட்டது. சிறு தேசங்களின் இறையாண்மை சாம்ராஜ்யவாதிகளின் நலன்களுக்கு குறுக்கே நிற்குமாயின், அந்த தேசங்கள் அழிக்கப்படும். இன்று தாலிபான்களின் ஆப்கானிஸ்தானை அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியம் இலகுவாக தூக்கி ஏற்நித்து போல, அன்று ரோம ஏகாதிபத்தியம் யூத தேசத்தை ஆக்கிரமித்தது. ஏகாதிபத்தியத்தை எதிர்க்க மத நம்பிக்கை போதும் என்று தாலிபான்கள் கருதியது போல, அன்றைய யூதர்களும் நம்பினார்கள்.

ரோம ஆக்கிரமிப்புக்கு எதிராக கெளில்லாப்போர் நடத்திய யூதர்களின் சீலோட் (Zealot) இயக்கம், நவீன பயங்கரவாத அமைப்புகளுக்கு முன்னோடியாக அமைந்ததாக நிபுணர்கள் கூறுகின்றனர். அன்றைய சீலோட் இயக்கத்திற்கும், நமது கால தாலிபானுக்கும் இடையில் நிறைய ஓற்றுமைகள் உள்ளன. இரண்டு குழுக்களும் கடும்போக்கு மத அடிப்படைவாதிகளை

கொண்டிருந்தன. தாமே உண்மையான மத நம்பிக்கையாளர்கள், இறைவன் தமது பக்கமே நிற்கிறார் என நம்பினார்கள். பயங்கரவாத தாக்குதல்கள் மூலம் ஒரு பெரிய வல்லரசு இராணுவத்தை வெளியேற்றலாம் என கருதினார்கள். அன்று ரோமர்களால் இறுதியில் சீலோட் கிளர்ச்சி அடக்கப்பட்ட பொழுது, அமைப்பில் இருந்த அனைவரும் தற்கொலை செய்து கொண்டனர். பிற்காலத்தில் இயேசு கிறிஸ்துவின் சீடர்கள் மத்தியில் சீலோட் அனுதாபிகள் இருந்திருக்கலாம் என கருதப்படுகின்றது. சீலோட் சைமன் என்று பெயரிடப்பட்ட ஒருவரை விவிலிய நூல் குறிப்பிடுகின்றது. ஜமூதாஸ் கூட சீலோட் பாணியில் ஆயுதப் போராட்டம் நடத்த வேண்டும் என வற்புறுத்தியதாகவும், இயேசு அதற்கு மறுத்து விட்டதாகவும் ஒரு கதை உண்டு. ரோமர்களும் மிதவாத இயேசுவை ஹீரோவாக்கி, தீவிரவாத ஜமூதாசை துரோகியாக்கி விட்டிருக்க சாத்தியமுண்டு. ஏகாதிபத்திய அரசியல் அன்றிலிருந்து இன்று வரை ஒரே மாதிரி தான் இருக்கின்றது.

தூதம் மீதான ரோம ஆக்கிரமிப்புப் போரில் ஒரு லட்சம் பேர் கொல்லப்பட்டதாக ஜோசெபுஸ் என்பவர் எழுதிய குறிப்புகளில் காணக் கிடைக்கிறது. போரைப் பற்றிய சரித்திரத்தை அவர் மட்டுமே எழுதி வைத்துள்ளார். (*The Jewish War*). அவரின் எழுத்துகளை ஆராய்வதற்கு முன்னர், பின்வரும் தகவல்கள் முக்கியமானவை. முதலாவதாக, அன்று இருந்த யூத தேசம் இஸ்ரேல் என்று அழைக்கப்படவில்லை. அதன் பெயர் யூடேயா. இரண்டாவதாக, ஜோசெபுஸ் ரோமர்களுக்கு எதிரான ஒரு கிளர்ச்சிப்படையின் தளபதியாக இருந்தவர். போரின் நடுவில் ரோமர்களிடம் சரணடைந்து ரோம பிரஜெயாக மாறியவர். அதனால் அன்றைய யூதர்கள் ஜோசெபுஸ் ஒரு துரோகி என்றழைத்தனர். மூன்றாவதாக, ஜோசெபுஸ் தனது நாலில் இயேசு கிறிஸ்துவை பற்றி குறிப்பிடுகின்றார். அதைத்தான் கிறிஸ்தவர்கள் இயேசு என்பவர் வாழ்ந்ததற்கான சரித்திர ஆதாரமாக காட்டுகின்றனர். ஜோசெபுஸ் போன்றவர்கள் எழுதி விட்டதாலேயே, அவற்றை ஆதாரமாக கொள்ள முடியாது. ஏனெனில் ஆரம்ப கால கிறிஸ்தவர்கள் அனைவரும் கிரேக்கர்களுடன், ரோமர்களுடன் கூட்டுச் சேர்ந்த யூதர்கள். அதாவது அன்றைய யூதர்கள் கிறிஸ்தவத்தை துரோகிகளின் மதும் என அழைத்தனர்.

ஜெருசலேமில் யூதர்களின் ஆலயத்தை நிர்மூலமாக்கிய ரோமர்கள், ஜெருசலேமை ரோம நகரமாக மாற்றினார்கள். அங்கே யூதர்கள் குடியேறக் கூடாது என தடையுத்தரவு போட்டனர். அது மட்டுமல்ல, யூத வரி (*Ficus Judaicus*) என்றொரு அநியாய வரி அறவிடப்பட்டது. ஆக்கிரமிப்புக்கு முன்னர் யூதர்கள் ஜெருசலேம் ஆலயத்திற்கு வரி செலுத்திக் கொண்டிருந்தனர். தற்போது

சக்கரவர்த்தியின் உத்தரவுக்கிணங்க, ரோமாபுரியில் கட்டப்படும் ஜமிட்டர் ஆலயத்திற்கு யூதர்கள் வரி கட்டினார்கள். இது சம்பந்தமாக ரோம வரித் தினைக்களத்திற்கு நிறைய முறைப்பாடுகள் வந்தன. சிலர் தாம் யூதர்கள் இல்லை என்று மறைத்தனர். யூதர்களை ஒத்த கலாச்சாரத்தை கொண்டிருந்த பிற மதத்தவரும் பாதிக்கப்பட்டனர். “ஒரு தடவை 90 வயது வயோதிபர் ஒருவர் (யூத மத சடங்கின் படி) சன்னத்து செய்திருக்கிறாரா என, அதிகாரிகளின் முன்னிலையில் ஆடை அவிழ்த்து ஆராயப்பட்டதாக...“ நேரில் கண்ட சாட்சியான Suetonius என்பவர் எழுதியுள்ளார்.

ஜெருசலேம் ஆலயத்தை நிர்மூலமாக்கிய காலகட்டத்தின் பின்னர் தான் யூதர்கள் உலகம் முழுக்க அகதிகளாக அலைந்தனர் என்று நினைப்பது தவறு. ஜெருசலேம் ஆக்கிரமிக்கப்பட்ட பின்னர், அலைக்சாண்டிரியா (எகிப்து), சிரேனே (லிபியா) ஆகிய நகரங்களில் கலவரங்கள் ஏற்பட்டன. அன்று அலைக்சாண்டிரியா நகரில் வாழ்ந்த யூதர்களின் எண்ணிக்கை, ஜெருசலேம் யூதர்களை விட பல மடங்கு அதிகம். அதாவது ரோம சாம்ராஜ்யத்தின் இரண்டாவது பெரிய நகரத்தின் மொத்த அரை மில்லியன் சனத்தொகையில் அரைவாசிப் பேர் யூதர்கள். அலைக்சாண்டிரியாவில் வாழ்ந்த யூதர்களும் ஆரம்பத்தில் ரோமர்கள் பக்கம் நின்றனர். இதனால் மனதில் வன்மம் கொண்ட கிரேக்கர்கள், சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும் போதெல்லாம் இனக்கலவரத்தில் இறங்கினார்கள். சிறு சச்சரவு கூட கலவரம் வெடிக்க காரணமாக இருந்தது. எண்ணிக்கையில் அதிகம் என்பதால், சில நேரம் யூதர்களின் கை ஒங்கியிருந்தது. ஆனால் ரோம ஆட்சியாளர்களின் நடவடிக்கைகள், கிரேக்க சமூகத்தின் சார்பாக இருந்தன. ரோமர்களின் கடவுள் சிலைகள் அமைப்பதற்கு யூதர்கள் எதிர்த்ததும் அதற்கு காரணம்.

கலவரங்கள் காரணமாக அலைக்சாண்டிரியா யூதர்கள், தலைநகரான ரோமாபுரிக்கு அகதிகளாக இடம்பெயர்ந்தனர். அதே நேரம் அங்கே ஏற்கனவே குடியேறிய யூத சமூகம் ஒன்றும் இருந்தது. ரோமர்களுடன் நட்பு உடன்படிக்கை செய்து கொண்ட மக்காபீக்களின் காலத்தில், பல ஜெருசலேம் யூதர்கள் ரோமாபுரியில் குடியேறினர். கி.மு. 63-ல், யூத தேசத்தை வெற்றி கொண்ட ரோம தளபதி பொம்பியஸ், போர்க் கைதிகளை ரோமாபுரிக்கு அனுப்பி வைத்தான். இவர்களும் ரோமாபுரியில் வாழ்ந்த யூதர்களுடன் கலந்து விட்டனர். ரோம சாம்ராஜ்யத்தில் மத சுதந்திரம் காணப்பட்டது. யூதர்கள் அதைப் பயன்படுத்தி, ரோமர்களையும் தமது மதத்தில் மாற்றிக் கொண்டிருந்தனர். பிற்காலத்தில் கிறிஸ்தவ மத ஆதிகக்கம் வந்த பின்னர் தான் மத மாற்றம் சட்டப்படி தடை செய்யப்பட்டது.

யூதர்களுடன் முரண்படும் புலம்பெயர் தமிழர்கள்

சேலைத்தேய ஏகாதிபத்திய விசவாசிகளான சில தமிழர்கள், அதே ஜோப்பிய ஏகாதிபத்தியங்களால் ஒடுக்கப்பட்ட யூதர்களை முன்னுதாரணமாகக் கொள்ளும் விணோதமான அரசியல் தோன்றியுள்ளது. பிரிட்டனும், அமெரிக்காவும் தமது ஏகாதிபத்திய நலன்களுக்காக இஸ்ரேல் என்ற அடியாளை உருவாக்கியது. இதன் மூலம் ஜோப்பியர்கள் தமது கடந்த கால யூத அடக்குமுறைக்கு பிராயச்சித்தம் தேடிக் கொண்டனர். அது ஒன்றும் இதயசத்தியுடனான பாவவிமோசனம் அல்ல. ஜோப்பிய நரிகளின் குள்ள புத்தியில் உதித்த யோசனை அது. ஜோப்பிய கண்டத்தினுள் இஸ்ரேல் என்ற தேசம் உருவாவது தடுக்கப்பட்டது. அதே நேரம் காலனியாதிக்கத்தில் இருந்து விடுதலையடைந்த அரபு நாடுகளுடன், யூதர்களை மோத விட்டு வேடிக்கை பார்த்தார்கள். கடந்த 60 வருடங்களாக, நிரந்தர யுத்தத்தில் சிக்குண்டு மரணிப்பது அரபுக்களும், யூதர்களும் தான். மேற்கத்திய குள்ளநரிகளின் குழ்ச்சியை அறியாது (அல்லது தெரிந்தாலும் காட்டிக் கொள்ளாது) தமிழர்களை யூதர்களின் உதாரணத்தை பின்தொடர வருமாறு அழைக்கின்றனர்.

“யூதர்கள் உலகம் முழுவதும் அகதிகளாக அலைந்தார்கள். யூதர்கள் இஸ்ரேல் என்ற தாயகத்திற்கு திரும்பிச் செல்கிறார்கள்.” போன்ற புராணக் கதைகளை ஒதுக்கி விட்டு அறிவியல் பூர்வமாக அனுக வேண்டிய பிரச்சினை இது. நாடிழந்து நாடோடியாக அலைவதற்காக, நரிக்குறவர்களும் தாயக உரிமை கோரி ஜநா.வில்

மனுப் போடலாம். மத்திய அமெரிக்காவில், எட்டு நாடுகளில் வாழும், எட்டு மில்லியன் மாயா மக்களுக்கு ஒரு தேசமில்லை. 500 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் ஸ்பானிய காலனியதிக்கவாதிகள் மாயாக்களின் தேசத்தை அழித்து, அந்த மக்களை அடிமைகளாக்கினார்கள். இவை சரித்திரத்தில் எழுதப்பட்டுள்ளன. முன்னாள் காலனிய எஜமானான ஸ்பெயின் தலையிட்டு மாயாக்களுக்கு தனி நாடு பெற்றுக் கொடுக்க வேண்டுமென்று யாரும் ஐநா. சபையில் குரல் எழுப்பவில்லை.

யூதர்கள் அகதிகளாக அலைய ஆரம்பித்ததாக கூறப்படும் அதே காலத்தில் தான், இந்திய உப கண்டத்தில் இருந்து ரோமா இன மக்கள் வெளியேறினார்கள். ரோமா இன மக்களும் ஐரோப்பிய நாடுகள் எங்கும் அகதிகளாக அலைந்தார்கள். யூதர்களைப் போலவே அவர்களும் மோசமாக அடக்கப்பட்டார்கள், ஈவிரக்கம் பாராது படுகொலை செய்யப்பட்டனர். ஜெர்மன் நாளிகள், லட்சக் கணக்கான ரோமா மக்களையும் நச்ச வாயு பிரயோகித்து இனவழிப்பு செய்தார்கள். ரோமா இன மக்களுக்கு தனி நாடு வேண்டுமென்று யாரும் வாதாடுவதில்லை. இஸ்ரேலுக்கு வக்காலத்து வாங்கும் நியாயவான்களும் இந்த விஷயத்தில் முச்ச விடுவதில்லை. (தெரிந்தெடுத்த சில இனங்களுக்கு மட்டுமே இவர்கள் சுயநிர்ணய உரிமை கோருவார்கள்.) இஸ்ரேவின் உதாரணத்தை பின் தொடர்ந்து, ஐரோப்பாவில் இனவழிப்பில் எஞ்சிய ரோமா இன மக்களை கூட்டிச் சென்று இந்தியாவில் குடியேற்றியிருக்க முடியாதா? இந்தியாவை ஆண்ட ஆங்கிலேயர்கள், இந்தியாவின் ஒரு பகுதியை ரோமா மக்களின் தாயகமாக அங்கீகாரத்திருந்தால் இன்று நிலைமை எப்படி இருந்திருக்கும்? பாகிஸ்தான் பிரிவினையை ஏற்றுக் கொள்ளாத இந்திய தேசியவாதிகள், “ரோமா தேசிய அரசை” ஏற்றுக் கொள்வார்களா? அமெரிக்க அரசு நிதி, ஆயுதங்களை அள்ளிக் கொடுத்து, இந்தியாவில் அத்தகைய குட்டி அரசை தக்க வைத்திருக்கலாம். அது “இஸ்ரேல்பாலஸ்தீன் பிரச்சினை போல”, இந்திய உப கண்டத்தில் தீராத யுத்தத்தை கெண்டு வந்திருக்கும்.

யூதர்களின் பிரச்சினை, ஒரு ஐரோப்பியரின் பிரச்சினை. நினைவு தெரிந்த நாளில் இருந்து, அல்லது வரலாறு எழுதப்பட்ட காலத்தில் இருந்து கிறிஸ்தவ ஐரோப்பாவில் யூதர்கள் சொல்லொணா அடக்குமுறைகளை சந்தித்துள்ளனர். யூதர்கள் ஐரோப்பாவில் மட்டும் வாழவில்லை. மத்திய ஆசியாவிலும், அரபு நாடுகளிலும், சுருக்கமாக இஸ்லாமிய சாம்ராஜ்யத்தின் பிரஜைகளாக நீண்ட காலம் வாழ்ந்தனர். அங்கெல்லாம் ஐரோப்பாவில் இருந்த அளவுக்கு மோசமான அடக்குமுறை நிலவியதாக எந்தவொரு வரலாற்று

சான்றும் கிடையாது. அப்படிக் கூறுபவர்கள் இதுவரை ஒரே ஒரு ஆதாரத்தையேனும் காட்டவில்லை. (சிலுவைப்போர் காலத்தில் எழுதப்பட்ட குறிப்புகளை ஒரு கட்டுரையாளர் எடுத்துக் காட்டினார். ஆனால் குறிப்பிட்ட காலத்தில் ஜெருசலேம் கிறிஸ்தவ நாடாக இருந்த உண்மையை மட்டும் மறைத்து விட்டார்.)

என் ஜோப்பாவில் யூதர்கள் இனவழிப்பு செய்யப்பட்டது போல அரபு நாடுகளில் நடக்கவில்லை? யூதம், கிறிஸ்தவம், இஸ்லாம் ஆகிய மும்மதங்களுக்கு இடையிலான வேறுபாடுகளே அதற்கு காரணம். இஸ்லாமியர்கள் கிறிஸ்தவர்களையும், யூதர்களையும் புனித நாளின் மக்களாக கருதினார்கள். திருக்குர் ஆன் அவர்களை சகோதர மதத்தவர்களாக நடத்தக் கோரியது. இஸ்லாமிய கலீபாக்கள், அந்த மதங்களை சேர்ந்தவர்கள் மீது வரி மட்டும் விதித்தார்கள். அதனால் தான், ஸபையினை கத்தோலிக்க படைகள் கைப்பற்றிய நேரம் யூதர்கள் இஸ்லாமிய மொரோக்கோவில் அகதித் தஞ்சம் கோரினார்கள்.

அன்றை ஜோப்பாவில் வாழ்ந்த கிறிஸ்தவர்கள், மத சகிப்புத் தன்மைக்கு அப்பாற்பட்டவர்களாக இருந்தார்கள். கிறிஸ்தவ ஜோப்பாவில் வாழ்ந்த பிற மதத்தவர்கள் யூதர்கள் மட்டுமே. “எமது ஆண்டவராகிய இயேசு கிறிஸ்துவை காட்டிக் கொடுத்த அல்லது கொலை செய்த பாவிகள் யூதர்கள்” என்று தேவாலயங்களில் கிறிஸ்தவ பாதிரிகள் பிரசங்கம் செய்தனர். ரோமர்களின் காலத்தில் யூதர்கள் மீது அவ்வளவு வெறுப்பு இருந்ததில்லை. ஆயினும், யூதர்களின் வினோதமான பழக்க வழக்கங்களையிட்டு, ரோமாபுரியின் குடிமக்கள் நல்ல அபிப்பிராயம் கொண்டிருக்கவில்லை. ரோமர்களின் குறிப்புகளில் இருந்து தெரிய வருவதாவது: “ரோமாபுரியில் குடியேறிய முதலாவது தலைமுறையை சேர்ந்த கிரேக்க, ஆப்பிரிக்க, ஜெர்மானிய மக்கள் மட்டுமே தமது தாயகத்தில் இருந்து எடுத்து வந்த பண்பாட்டை கடைப்பிடிக்கின்றனர். அவர்களது பிள்ளைகள் சில காலம் அவற்றை பின்பற்றலாம். ஆனால் படிப்படியாக ரோமாபுரி பிரஜைகளாக இயைபாக்கம் அடைகின்றனர். தமது தாயகத்துடனான தொடர்புகளை துண்டித்துக் கொள்கின்றனர். இரண்டாவது தலைமுறை தன்னை ரோமர்களாக அடையாள படுத்துகின்றது. யூதர்கள் அதற்கு மாறாக தமது குடியிருப்புகளுக்குள் ஒதுங்கிக் கொள்கின்றனர். தமது முதாதையரைப் போன்ற வாழ்க்கை நெறிகளின் படி வாழ்கின்றனர். தலைமுறை தலைமுறையாக ரோமர்களுடன் ஒன்று கலக்காது ஒதுங்கி வாழ்கின்றனர்.” (Cassius Dio, ரோமாபுரியின் சரித்திரம் 17,1-2).

மேலேயுள்ள வாக்கியங்களை வாசிக்கும் பொழுது இன்றைய நிலைமையுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கத் தூண்டும். குறிப்பாக ஐரோப்பாவில் வாழும் இஸ்லாமிய சமூகத்தினர் பற்றி, இதே போன்ற குற்றச்சாட்டுகள் முன்வைக்கப் படுகின்றன. அன்று யூத மதம் கிறிஸ்தவத்திற்கு அடுத்த சிறுபான்மையின் மதமாக இருந்தது. இன்று அதே இடத்தை இஸ்லாம் பிடித்துள்ளது. ஐரோப்பாவில் இரண்டாம் உலகப்போரில் அழிக்கப்பட்ட யூதர்களில் எஞ்சியவர்களை இஸ்ரேவில் கெண்டு சென்று குடியேற்றி விட்டார்கள். அதனால் இன்றைய தீவிர வலதுசாரிகளின் பார்வையில், யூதர்களை விட இஸ்லாமியர்களே ஆபத்தானவர்களாக தெரிகின்றனர். அன்று யூதர்களுக்கு எதிராக பிரயோகிக்கப்பட்ட பொய்ப் பரப்புரைகள் யாவும், இன்று இஸ்லாமியருக்கு எதிராக திருப்பி விடப் பட்டுள்ளன.

இஸ்ரேவில் இருந்து புலம்பெயர்ந்து ஐரோப்பாவில் வாழ்ந்த யூதர்களுக்கும், ஈழத்தில் இருந்து புலம்பெயர்ந்து வந்த தமிழர்களுக்கும் இடையில் என்ன ஒற்றுமை? வரலாறு கூறுவதன் படி, இஸ்ரேவியரின் நாடு ரோமர்களால் அழிக்கப்பட்டது. அதனால் அவர்கள் ரோம சாம்ராஜ்யத்தின் பகுதியான ஐரோப்பாவுக்கு புலம் பெயர்ந்தார்கள். அதாவது தங்கள் தாயகத்தை அழித்த எதிரியின் தேசத்தினுள் தான் அகதிகளானார்கள். (கி.பி. 637-ல் இடம்பெற்ற இஸ்லாமியப் படையெடுப்பு தான் முதன் முதலாக இஸ்ரேவிய பகுதியை, ரோம சாம்ராஜ்யத்தில் இருந்து துண்டித்தது. பிற்காலத்தில் போப்பாண்டவர், சிலுவைப் படைகளை அனுப்பி இழந்த ஜெருசலேமை மீட்டெடுத்தார்).

தமிழர்களை யூதர்களை ஒப்பிட்டு வரும் அரசியல் அறிஞர்கள், சிங்கள தேசத்தினுள் இடம்பெயர்ந்து வாழும் தமிழ் அகதிகளை மனதில் கெண்டு சொல்லவில்லை. கடல் கடந்து பல்லாயிரம் மைல்களுக்கப்பால் உள்ள அமெரிக்க, ஐரோப்பிய கண்டங்களுக்கு புலம்பெயர்ந்த மக்களை குறித்தே பேசுகின்றனர். இஸ்ரேவை ரோம ஏகாதிபத்தியம் அழித்தது போல, தமிழ்மத்தை சிங்கள ஏகாதிபத்தியம் அழித்தது. “சிங்கள ஏகாதிபத்தியம்” என்பது வழக்கமாக தமிழ் தேசியவாதிகள் பயன்படுத்தும் சொற்தொடர். ரோம சாம்ராஜ்யத்தில் அகதிகளாக அலைந்த யூதர்களை போல, மலையகத்திலும், கொழும்பிலும் பெருந்தொகை தமிழர்கள் (இலங்கையின் மொத்த சனத்தொகையில் 7%) இன்னலுறுகின்றனர். ஆகவே, இஸ்ரேவியரின் உதாரணத்தை பின்பற்றி, அவர்கள் எதிர்கால ஈழத்தை நோக்கி அணிதிரட்டப் படுவார்கள் என நம்புவோமாக.

ரோமாபுரியின் தலைநகரில் வாழ்ந்த யூதர்கள் கூட, ரோம ஏகாதிபத்திய விசவாசமாக இருந்ததில்லை. ரோமர்கள் எத்தனை அடக்குமுறைகளை பிரயோகித்த போதிலும், ஒரு யூதர் கூட ரோமர்களின் மதத்தை தழுவவில்லை. யூதர்கள் ஹெப்ரு பேசுவதை மறந்தாலும், தங்கள் பிள்ளைகளுக்கு ஹெப்ரு மொழிப் பெயர்களை மட்டுமே குட்டினார்கள். அன்று யூதர்கள் வாழ்ந்த மேற்கத்திய நாடுகளில், இன்று தமிழர்கள் புலம்பெயர்ந்து வாழ்கின்றனர். புலம்பெயர்ந்த தமிழர்களின் நிலையோ, யூதர்களுக்கு எதிர்மாறானது. புலம்பெயர்ந்த தமிழர்கள் தமது பிள்ளைகளுக்கு தமிழ்ப் பெயர் குட்டுவதில்லை. ஆங்கில மொழி, அல்லது ஐரோப்பிய உச்சரிப்பு கொண்ட பெயரிடுவது பரவலாக காணப்படுகின்றது. இதனால் இரண்டாவது தலைமுறை தமிழர்களை, பெயரை வைத்து அடையாளம் கண்டுபிடித்து முடியாது. தமிழ் பேசுவதை கைவிடும் இரண்டாவது தலைமுறை, ஐரோப்பிய சமூகத்தில் இரண்டறக் கலந்து விடும்.

யூதர்களை பொறுத்தவரை புலம்பெயர்ந்த ஐரோப்பிய நாடுகள், எப்போதும் அடக்குமுறை இயந்திரங்களாகவே இருந்தன. யூதர்களின் இரண்டாயிரம் வருட புலம்பெயர் வாழ்வில், ஒரு ஐரோப்பிய அரசு கூட அவர்களிடம் இரக்கம் காட்டியதில்லை. இன ஒடுக்குமுறையால், இனக்கலவரங்களால் பாதிக்கப்பட்ட யூதர்கள் ஒரு நாளும் மேற்கத்திய விசவாசிகளாக இருந்திருக்க வாய்ப்பே இல்லை. யூதர்கள் ஐரோப்பியர்களை அரக்கர்களாக கருதி வெறுத்திருந்தால், அந்த உணர்வு புரிந்து கொள்ளத் தக்கதே. யூதர்கள், கொடுமைக்கார ஐரோப்பியர்கள் வசிக்காத பாலஸ்தீனம் சென்று குடியேற விரும்பியிருந்தால், அதுவும் புரிந்து கொள்ளத் தக்கதே. பெரும்பாலான புலம்பெயர்ந்த தமிழர்கள், யூதர்களை விட முற்றிலும் மாறுபட்ட குணாம்சத்தை கொண்டுள்ளனர். ஐரோப்பிய குடியுரிமை கிடைத்தவுடனே விருந்து வைப்பார்கள். தாம் குடியேறிய ஐரோப்பிய நாட்டிற்கான விசவாசத்தை காட்டும் வண்ணம் குழந்தைகளுக்கு பெயர் குட்டுவார்கள். சவிட்சர்லாந்தில் பிறந்த குழந்தைக்கு “சவிஸ்த்ரா”, பெட்ன்மார்க்கில் பிறந்த குழந்தைக்கு “டேனிஷா”. இவ்வாறு சில உதாரணங்களை குறிப்பிடலாம்.

புலம்பெயர்ந்த யூதர்களுக்கும், தமிழர்களுக்கும் இடையில் மலைக்கும், மடுவெக்கும் இடையிலான வித்தியாசம் உள்ளது. தமிழீழத் தனியரசை அழித்த ஐரோப்பிய ஏகாதிபத்திய நாடுகளில் கூட, தமிழர்கள் அகதிகளாக அலைகின்றனர். ஆனால் எத்தனையோ தமிழர்கள் தம்மை மேற்குலக விசவாசிகளாக காட்டிக் கொள்வதில் வெட்கப்படுவதில்லை. இஸ்ரேல் ஆதரவு நிலை எடுத்த அதே தமிழர்கள், மேலைத்தேய நாடுகளுக்கு ஆதரவாக வாதாடுவார்கள். இந்த முரண்பாட்டை எவ்வாறு புரிந்து கொள்வது?

சியோனிஸம்: ஏகாதீபத்தியத்தின் நவ காலனிய முகம்

“தமிழ் சியோனிஸ்ட்கள்” இருக்க முடியுமா? “ஆம்” என்று பதிலளிக்கின்றனர் யூத சியோனிச சித்தாந்திகள். ஒருவர் சியோனிஸ்ட் என்பதற்கு அவர்கள் கூறும் வரைவிலக்கணம் இது: “நீங்கள் யூதர்களை தனி இனம் என்று நம்புகிறவரா? யூதர்களின் தாயக உரிமையை ஏற்றுக் கொள்கிறவரா? அப்படியானால், இஸ்ரேவில் வசிக்கா விட்டாலும், யூதராக இல்லாவிட்டாலும், நீங்கள் ஒரு சியோனிஸ்ட்!” இஸ்ரேலுக்கு ஆதாராக வக்காலத்து வாங்கும் தமிழர்களுக்கு கச்சிதமாகப் பொருந்தும் வாக்கியங்கள் இவை. If you believe that the Jews are a people, and support the right of the Jews to a national home, and you are willing to stand up for that right when it is challenged, then you can call yourself a Zionist, whether or not you belong to any organized Zionist group or accept any “official” definition, and whether or not you live in Israel or plan to live in Israel - and whether or not you are Jewish. (http://www.zionism-israel.com/zionism_definitions.htm).

“இரண்டு, மூன்று யூத மதகுருக்கள் (Rabi) ஒன்று சேர்ந்தால், அங்கே சண்டை ச்சரவு ஏற்படும்.” என்பது ஒரு யூத பழமொழி. யூதர்கள் பல வகையான அரசியல் கருத்துகள் கொண்டவர்கள் என்பது இன்று வரை யதார்த்தமான விடயம். ஆரம்பத்தில் இருந்தே சியோனிஸ்ட் கொள்கையை பின்பற்றுபவர்கள், ஒன்றில்

முதலாளித்துவ வலதுசாரிகளாக, அல்லது சோஷலிச் இடதுசாரிகளாக இருந்து வருகின்றனர். இந்தப் பிரிவினர் ஒருவரோடு மற்றவர் கதைப்பதில்லை. இரண்டு வேறு உலகங்களில் வாழ்கின்றனர். ஆனால் இஸ்ரேல் என்ற தேசத்தின் இருப்பிற்கு ஒருவர் மற்றவரில் தங்கியிருக்கின்றனர். பனிப்போர் காலத்தில், சோவியத் யூனியனை ஆதரித்த யூதர்களும், அமெரிக்காவை ஆதரித்த யூதர்களும் எவ்வாறு சேர்ந்து வாழ்ந்திருப்பார்கள் என்பதை கற்பனை செய்து பாருங்கள். இஸ்ரேலியரிடம் இருந்து தமிழர்கள் கற்றுக் கொள்ள வேண்டிய பாடம் இது. “தமது கருத்துகளுடன் உடன்படுபவர்கள் மட்டுமே தமிழர்கள்.” என்று வாதாடும் இஸ்ரேலிய அனுதாபிகள், எந்த வகையிலும் யூதர்களுடன் ஒப்பிடப்பட முடியாதவர்கள்.

19-ம் நூற்றாண்டில் ஆஸ்திரியாவை சேர்ந்த தியோடோர் எழுதிய “யூத தேசம்” என்ற நால், இஸ்ரேலிய தேசியவாதத்தை அறிமுகப் படுத்தியது. பாசலில் (Basel) கூடிய முதலாவது சியோனிச இயக்க மாநாட்டிலும், யூத தேசம் எங்கே, எப்படி உருவாக்க வேண்டும் என்ற தீர்மானம் எடுக்கப்படவில்லை. சொல்லப்போனால், இரண்டாம் உலகப்போர் வரையில் இஸ்ரேல் சாத்தியமா என்பது, அவர்களுக்கே தெரியாமல் இருந்தது. இருபதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில், ரஷ்ய யூதர்கள், பாலஸ்தீனத்தை தாயகமாக் கருதி, அங்கே சென்று குடியேறினார்கள். அவர்கள் அங்கே சென்று குடியேறினார்களே தவிர இஸ்ரேல் என்ற தேசத்தை அமைக்க வேண்டும் என்று எண்ணியிருக்கவில்லை. 19-ம் நூற்றாண்டில், மேற்கு ஜீரோப்பாவில் தேசியவாத அரசுகள் தோன்றின. அதனால் மேற்கு ஜீரோப்பாவில் வாழ்ந்த யூதர்கள் மத்தியில் இஸ்ரேலிய தேசியவாத சிந்தனை பரவியதில் வியப்பில்லை. அவர்களும் பாலஸ்தீனத்தில் நிலங்களை வாங்கி குடியேறுவதே சாத்தியமான நடைமுறை என நம்பினார்கள்.

1917-ம் ஆண்டு, பிரிட்டனின் தலை சிறந்த இரசாயனவியல் விஞ்ஞானி வைஸ்மன் (Weizman), அன்றைய வெளிவிவகார அமைச்சர் பல்போர் (Balfour) உடன் செய்து கொண்ட ஒப்பந்தமே, இஸ்ரேல் தேசத்திற்கான முதல் படி. அப்போதும் உண்டாவில் இஸ்ரேல் என்ற புதிய தேசத்தை ஏற்படுத்துவதே பிரிட்டாரின் திட்டமாக இருந்தது. தீவிர வலதுசாரி சியோனிஸ்ட் வைஸ்மன் அதற்கு உடன்படவில்லை. ஜெருசலேம் யூதர்களின் பாரம்பரிய பிரதேசம் என்றும், பாலஸ்தீனத்தில் இஸ்ரேல் உருவாக வேண்டும் என்றும் வலியுறுத்தினார். வெளிவிவகார அமைச்சர் ஒப்பந்தம் செய்ய உடன்பட்ட போதிலும், தான் சந்தித்த யூதர்கள் அத்தகைய

தாயக கோட்பாட்டை கொண்டிருக்கவில்லை என்பதை தெரிவித்தார். “(அன்றைய) ரஷ்யாவில் கொடுமையான அடக்குமுறைக்கு உள்ளான யூதர்கள், எதற்காக அத்தகைய அடைக்கலத்தை தேடவில்லை?” என்றும் குழம்பினார். (Balfour and Weizmann: The Zionist, the Zealot and the Emergence of Israel by Geoffrey Lewis).

பிரிட்டிஷ் அமைச்சரவையில் இருந்த ஓரேயோரு யூதரான எட்வின் மோந்தாகு (Edwin Montagu) இஸ்ரேலிய தாயக கோட்பாட்டை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. “பாலஸ்தீனத்தில் பத்து வீத சிறுபான்மையினரான யூதர்கள் எவ்வாறு இஸ்ரேல் என்ற தேசத்தை உருவாக்க முடியும்?” என்று வாதிட்டார். “அத்தகைய தேசத்தில் முஸ்லிம்களும், கிறிஸ்தவர்களும் அந்நியர்களாக கருதப்படுவார்கள். அதே நேரம் பிற உலக நாடுகளில் யூதர்கள் அந்நியர்களாக கருதப்படுவார்கள். பல்போர்-வைஸ்மன் ஒப்பந்தம் உலகம் முழுவதும் யூதர்கள் மீதான வெறுப்பை அதிகரிக்கும்.“ என்று தீர்க்க தரிசனத்துடன் கூறினார். யூதர்களின் பிரச்சினைக்கு ஐரோப்பாவினுள்ளே தீர்வு காணப்பட வேண்டும் என வலியுறுத்தி வந்தார். (Balfour and Weizmann: The Zionist, the Zealot and the Emergence of Israel by Geoffrey Lewis). எட்வின் இந்தியாவுக்கான அரசு அதிகாரியாக பதவி வகித்தவர். அவரது காலத்தில் தான் ஜாலியன்வாலாபாக் படுகொலை இடம்பெற்றது. படுகொலைக்கு உத்தரவிட்ட ஜனரல் டயரை, எட்வின் துணிவுடன் கண்டித்தார்.

பல்போர்-வைஸ்மன் ஒப்பந்தம் மத்திய கிழக்கின் பூகோள அரசியலை தலைகீழாக மாற்றியது. பிரிட்டிஷாரின் பிரித்தானும் சூழ்சியில் முக்கியமான கொள்கை அது. பாலஸ்தீனத்தை காலனிப்படுத்திய பிரிட்டிஷார், யூதர்கள் கைகளில் ஆட்சியை ஒப்படைத்து விட்டு வெளியேறி விட்டனர். ஒப்பந்தம் கைச்சாத்திடப்பட்ட தினத்தை இஸ்ரேலிய யூதர்கள் கொண்டாடி வருகின்றனர். பாலஸ்தீனர்கள் அதனை துக்க தினமாக அனுஷ்டிக்கின்றனர். இந்த இடத்தில் ஈழத்தமிழரும் ஆச்சரியகரமான ஹ்ருமையை கொண்டுள்ளனர். இலங்கையில் அரசியல் நிர்ணய சட்டமாக எழுதப்பட்ட பிரிட்டிஷ் அதிகாரி சோல்பரியின் யாப்பு, சிங்களவர்கள் கைகளில் அதிகாரத்தை ஒப்படைத்தது. அதனால் தமிழ் தேசியவாதிகள், சோல்பரி யாப்பு எழுதப்பட்ட சம்பவத்தை “தமிழரின் துக்க தினம்“ எனக் கூறி வருகின்றனர்.

நிச்சயமாக யூதர்கள் மீது கரிசனை கெண்டு, பிரிட்டன் அந்த ஒப்பந்தத்தை செய்யவில்லை. சோழியன் குடுமி சம்மா ஆடாது.

பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்திய வரலாற்றை படித்தவர்களுக்கு தெரிந்த உண்மை அது. ஆகவே இஸ்ரேல் என்ற யூத தாயக கோரிக்கையை பிரிட்டன் (ஓரளவினாம்) ஏற்றுக் கொண்ட காரணம் என்ன?

1. ஒப்பந்தம் எழுதப்பட்ட காலத்தில் முதலாம் உலகப்போர் நடந்து முடிந்திருந்தது. ரஷ்யாவில் கம்யூனிச் போல்ஷெவிக்குகள் ஆட்சிக்கு வந்தனர். ட்ராஸ்கி போன்ற பல யூதர்கள் போல்ஷெவிக் கட்சியில் தலைமைப் பொறுப்பில் இருந்தனர். அடக்கப்பட்ட யூதர்கள் மத்தியில், கம்யூனிச் ரஷ்யா நம்பிக்கையை ஏற்படுத்தியிருந்தது. இஸ்ரேலிய தேசியவாதத்தை வளர்ப்பதன் மூலம், ரஷ்ய யூதர்களை தன் பக்கம் ஈர்க்கலாம் என பிரிட்டன் நினைத்திருக்கலாம்.

2. முதலாம் உலகப்போர் முடிவில் உலக வல்லரசாக மாறிய அமெரிக்க அரசாங்கத்திலும் யூதர்கள் இருந்தனர். அங்கே யூத முதலாளிகளின் செல்வாக்கு அதிகரித்திருந்தது. ஒப்பந்தம் மூலம் அமெரிக்க அரசினதும், யூத முதலாளிகளினதும் ஆகரவு கிட்டும் என்று பிரிட்டன் நம்பியிருக்கலாம். உலகப்போரினால் கடுமையாகப் பாதிக்கப்பட்ட நாடுகளில் பிரிட்டனும் ஒன்று என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

3. துருக்கியரிடம் இருந்து அரபு பிரதேசங்களை விடுதலை செய்ய பிரிட்டன் உதவியது. ஜோர்டான், ஈராக் ஆகிய நாடுகள் அரேபிய விடுதலைப் படையினரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டன. சிரியாவையும், லெபனானையும் பிரான்ஸ் பிரித்து எடுத்து தனதாக்கியது. பாலஸ்தீனத்தை பிரிட்டன் தனது பாதுகாப்பில் வைத்திருந்தது. பாலஸ்தீனத்தில் இஸ்ரேல் என்ற புதிய தேசத்தை உருவாக்குவதன் மூலம், ஜோராப்பிய நவகாலனித்துவத்தை நிலை நிறுத்தலாம்.

4. 1917-ல் ஒப்பந்தம் எழுதப்பட்ட அதே காலகட்டத்தில் தான் வளைகுடா நாடுகளில் எண்ணெய் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. எண்ணெய் வளத்தை கண்காணிக்க நம்பிக்கையான அடியாள் தேவை. இஸ்ரேல் அந்தக் கடமையை செய்யும்.

இஸ்ரேவின் வாக்கரையும், இலங்கையின் காஸாவும்

இஸ்ரேவின் காஸா பிரதேசமும், கிழக்கிலங்கையில் விடுதலைப் புலிகளின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் இருந்த வாக்கரை பிரதேசமும், பல ஒற்றுமைகளை கொண்டுள்ளன. இரண்டுமே ஒடுக்கமான நிலப்பரப்புகள். நீளத்தால் சூடியவை, அகலத்தால் குறுகியவை. இரண்டு பிரதேசங்களும் மூன்று பக்கமும் எதிரி தேசத்தால் சூழப்பட்டிருந்தன. ஒரு பக்கம் கடலைக் கொண்டிருந்தது. இலங்கையில் விடுதலைப் புலிகளின் கட்டுப்பாட்டுப் பிரதேசங்களில், வாக்கரை ஒரு சிறிய நிலப்பரப்பு. ஆனால் செறிவான சனத்தொகையைக் கொண்டிருந்தது. மேலும் வன்னி பெரு நிலப்பரப்புடன் சேராமல் தனித்துக் காணப்பட்டது. காஸாவும் பாலஸ்தீன் பெரு நிலப்பரப்பான மேற்குக்கரையுடன் சேராமல் தனித்துள்ளது. மிகவும் ஒடுக்கமான காஸா பிரதேசத்தினுள் அதிகளவு பாலஸ்தீனர்கள் வாழ்கின்றனர். வாக்கரையிலும் வாழ்ந்த தமிழர்களில் பலரும், காஸா வாழ் பாலஸ்தீனரில் பலரும் ஒரே மாதிரியான கடந்த காலத்தைக் கொண்டவர்கள்.

திருகோணமலை, மட்டக்களப்பு மாகாணங்களில் இடம்பெற்ற சிங்களக் குடியேற்றங்களால் பாதிக்கப்பட்டு வெளியேறிய மக்கள் வாக்கரையில் இடம்பெயர்ந்து வாழ்ந்து வந்தனர். ஆயுதமேந்திய சிங்கள ஊர்காவல் படைகள் அந்த தமிழர்களை இருப்பிடங்களை விட்டு விரட்டினார்கள். காஸாவில் வாழும் பாலஸ்தீனர்கள் வைபா (வட இஸ்ரேல்), பெரஷேபா, அஷ்கெலோன் (தென் இஸ்ரேல்) ஆகிய நகரங்களில் இருந்து இடம்பெயர்ந்தவர்கள். 1948-ம் ஆண்டின் பின்னர், அந்த நகரங்களில் யூத குடியேற்றங்கள் அதிகரித்தன. யூத ஆயுதக் குழுக்கள், அங்கு வாழ்ந்த

பாலஸ்தீனர்களை காஸா வரை அடித்து விரட்டினர். தமிழர்களினதும், பாலஸ்தீனர்களினதும் எதிர்ப்பு நடவடிக்கையும் ஒரே மாதிரியாக இருந்தது. வாக்கரையில் நிலை கொண்டிருந்த விடுதலைப் புலிகளின் தாக்குதலால், ஒரு காலத்தில் தமிழ்க் கிராமங்களாக இருந்த சிங்களக் கிராமங்கள் பாதிக்கப்பட்டன. காஸாவில் நிலை கொண்டிருந்த ஹமாசின் ஷெல் தாக்குதலால் ஒரு காலத்தில் அரபு கிராமங்களாக இருந்த யூத கிராமங்கள் பாதிக்கப்பட்டன. சர்வதேச சமூகம் இரண்டையும் பயங்கரவாதமாக பார்த்தது.

இலங்கையில் சிங்களக் குடியேற்றங்கள், மகாவலி ஆற்றை திசைதிருப்பி அபிவிருத்தி செய்யும் திட்டத்தின் கீழே இடம்பெற்றது. அதை சாட்டாக வைத்து கிழக்கு மாகாணத்தில் சிங்களக் குடியேற்றங்கள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்த நேரம், பிரிட்டிஷ் கடற்படை முகாம் திருகோணமலையில் இருந்தது. இலங்கை சுதந்திரமடைந்த போதிலும், நாட்டின் தலைவியாக பிரிட்டிஷ் மகாராணி விளங்கினார். 1972-ம் ஆண்டு, குடியரசான பின்னரே பிரிட்டனுடனான தொடர்புகள் முற்றாகத் துண்டிக்கப்பட்டன. ஆகவே இலங்கை சுதந்திரமடைந்த சில வருடங்களிலேயே இடம்பெற்ற சிங்களக் குடியேற்றங்கள் பிரிட்டனின் கண்ணுக்கு முன்னால் தான் நடந்து கொண்டிருந்தது. யூத குடியேற்றங்கள் இடம்பெற்ற காலங்களில், அன்றைய பாலஸ்தீனம் பிரிட்டனின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் இருந்தது. பிரிட்டன் யூத குடியேற்றங்களை கண்டும் காணாமல் இருந்தது. இஸ்ரேலியர்கள் “சுதந்திரத்திற்கான போர்” புரிந்த காலத்தில், பிரிட்டிஷ் ஆயுதங்களைக் கொண்ட யூத இராணுவம் பலமாக இருந்தது. 1948-ல், பிரிட்டன் பாலஸ்தீனத்தை விட்டு விலகிய பின்னர், இராணுவ பலத்தைக் கொண்டிருந்த யூதர்கள் இஸ்ரேலை பொறுப்பேற்றனர்.

அதே வருடம் பிரிட்டன் இலங்கையை விட்டு வெளியேறியது. பிரிட்டன் அதற்கு முன்னர், சிங்களவர்களை மட்டுமே இராணுவமயமாக்கியது. சில பரங்கி அதிகாரிகளும், மிகக் குறைந்தளவு தமிழர்களும் அன்று சிறிலவ்கா இராணுவத்தில் இருந்தனர். என்னிக்கையில் குறைந்த சிறிய இஸ்ரேலிய இராணுவம், பெருந்திரளான அரபு படைகளுடன் மோதி வென்றதாக பரப்புரை செய்யப்படுகின்றது. அன்றைய நிலையை தெரிந்த ஒருவருக்கு அந்தக் கதையை நம்புவது கடினமாக இருக்கும். இஸ்ரேலை குழ இருந்த அரபு நாடுகள் அன்று இராணுவ பலத்துடன் இருக்கவில்லை. பெபனான், சிரியா ஆகியன் 1946-ம் ஆண்டு பிரான்சிடம் இருந்து விடுதலையடைந்தன. ஜோர்டான்,

பிரிட்டனின் ஆதிக்கத்தின் கீழ் இருந்தது. எகிப்து மன்னர், பிரிட்டாரூருக்கு தலையாட்டும் பொம்மையாக இருந்தார். அன்றைய போரில் ஈடுபட்ட படைகளின் விபரம் பின்வருமாறு. யூத் ஆயுதக் குழுக்கள் கிஷ், கிம், இர்குன், பல்மாச், மொத்தம்: 97000. அரபு படையணிகள், மொத்தம்: 20000. இவை அமெரிக்க அரசு எடுத்திருந்த கணக்கெடுப்பு. (From Haven to Conquest, by W.Khalidi).

இலங்கை சுதந்திரமடைந்த காலத்தில் சிங்களப் பகுதிகளான கொழும்பு, காலி போன்ற நகரங்களில் பெருமளவு தமிழர்கள் வாழ்ந்து வந்தனர். சிங்களவர்கள் திட்டமிட்ட இனப்படுகொலை மூலம், தமிழர்களை இலங்கையின் வடக்கு, கிழக்கு பிரதேசங்களுக்குள் சென்று முடங்க வைத்தார்கள். இனக்கலவரங்களின் பின்னர், தமிழர்களின் வாழிடங்கள் சிங்களவர் வசமாகின. இஸ்ரேவிலும் அதே போன்ற காட்சிகள் அரங்கேறின. தலைநகரான கொழும்பில் நடந்த படுகொலைகள் அதிகமாக உலகின் கவனத்தை பெற்றன. சிங்களப் பேரினவாத வெறியை உலகம் அறிந்து கொண்டது. அதேபோல ஜெருசலேம் அருகில் நடந்த டெய்ர் யாசின் படுகொலைகள், யூத பேரினவாத வெறிக்கு எடுத்துக்காட்டு. ஜெருசலேம் அருகில் யூத குடியிருப்புகளால் சூழப் பட்டிருந்த, டெய்ர் யாசின் என்ற ஊரில் 610 அரேபியர்கள் வாழ்ந்தனர். கிட்டத்தட்ட 50 பேர் மட்டுமே அங்கிருந்து உயிரோடு தப்பினார்கள். மிகுதி ஊர்வாசிகள் அனைவரும் இருகுன் என்ற யூத ஆயுதக் குழவால் படுகொலை செய்யப்பட்டனர். சியோனிஸ்ட்கள் அந்த சம்பவத்தை மறைக்கவில்லை. படுகொலைச் செய்தியை உளவியல் யுத்தத்திற்கு சார்பாக பயன்படுத்தினார்கள். (Deir Yassin Massacre). அன்று இனப்படுகொலையை நடத்திய இருகுன் ஆயுதக் குழவின் தலைவர் மெனகம் பெகின் பின்னர் இஸ்ரேவின் பிரதமராக தெரிவானார். “டெய்ர் யாசின் படுகொலை இடம்பெற்றிரா விட்டால், இஸ்ரேல் தோன்றியிருக்காது.” இவ்வாறு தனது சுயசரிதையில் எழுதியுள்ளார் மெனகம் பெகின்.

இஸ்ரேவின் உருவாக்கத்தின் பின்னர், யார் இஸ்ரேவியப் பிரஜை என்பதை வரையறை செய்தார்கள். உலகில் உள்ள யூதர்களுக்கு எல்லாம் இஸ்ரேல் தாயகம் என்று பிரகடனம் செய்தார்கள். அதே காலப்பகுதியில், சிறிலங்கா சிங்கள பெளத்த மக்களின் தாயகம் என்று பிரகடனம் செய்யப்பட்டது. இஸ்ரேவில் பாலஸ்தீனர்களுக்கு தனியான சட்டம் இயற்றினார்கள். அவர்கள் இஸ்ரேவிய குடியுரிமை பெற்றிருக்கலாம், ஆனால் இஸ்ரேவிய தேசியத்தைக் கொண்டிருக்க முடியாது. அதற்கும் பல நிபந்தனைகள் உள்ளன:

- 1948-ம் ஆண்டுக்கு முன்னர், (பிரிட்டிஷ்) பாலஸ்தீன் பிரஜையாக இருந்திருக்க வேண்டும்.
- குடிசன பதிவுப் புத்தகத்தில் பெயரிருக்க வேண்டும்.
- இஸ்ரேல் சுதந்திரம் அடைந்த காலத்தில், குறிப்பிட்ட இடத்தில் நீண்ட காலம் வசித்திருக்க வேண்டும்.

தூது ஆயுதக்குமுக்களின் வன்முறைக்கு இலக்காகாத சில அரபுக் கிராமங்களை சேர்ந்த பாலஸ்தீனர்கள் மட்டுமே மேற்படி நிபந்தனைகளை பூர்த்தி செய்திருந்தனர். அதாவது கிட்டத்தட்ட ஒரு மில்லியன் பாலஸ்தீனர்களுக்கு மட்டுமே இஸ்ரேலிய குடியுரிமை கிடைத்தது. இடம்பெயர்ந்தவர்கள், அகதிகளாக வெளியேறியோர் அந்த சட்டத்திற்குள் அடங்க மாட்டார்கள். மேற்குறிப்பிட்ட பிரஜாவரிமைச் சட்டம் மேற்குக்கரை, காஸா ஆகிய பகுதிகளில் வாழ்ந்த பாலஸ்தீன மக்களை கணக்கில் எடுக்கவில்லை. அவர்கள் நாடற்றவர்கள் ஆக்கப்பட்டனர். சிறிலங்காவின் பேரினவாத அரசும், சுதந்திரத்தின் பின்னர் இஸ்ரேலிய பாணி குடியுரிமைச் சட்டத்தை அமுல்படுத்தியது. வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களில் வாழ்ந்த தமிழர்கள் மட்டுமே புதிய குடியுரிமைச் சட்டத்தின் கீழ் அங்கீகரிக்கப் பட்டனர். இந்தியாவில் இருந்து பெருந்தோட்டத் தொழிலாளிகளாக கொண்டு வரப்பட்ட, மலையகத் தமிழர்களுக்கு குடியுரிமை வழங்கப்படவில்லை. அவர்கள் நாடற்றவர்கள் ஆக்கப்பட்டார்கள்.

சிறிலங்காவும், இஸ்ரேலும் ஒரே காலத்தில் பிரிட்டனிடம் இருந்து சுதந்திரம் பெற்றன. சிறிலங்காவில் பெளத்த மதமும், இஸ்ரேலில் தூது மதமும் அரசியல் நிர்ணயச் சட்டத்தில் முக்கிய இடம் பிடித்தன. சிறிலங்காவின் சிங்கள பேரினவாதம், தனக்கடுத்த சிறுபான்மை இனமான தமிழர்களை ஒடுக்கி வருகின்றது. அதற்காக முஸ்லிம்கள், பறங்கியர், மலேய போன்ற பிற சிறுபான்மை இனங்களுக்கு சலுகைகள் கொடுத்து ஆதரவை பெற்றுக் கொண்டது. இஸ்ரேலிலும் அதே கதைதான். யூதர்களுக்கு அடுத்த பெரிய சிறுபான்மை இனமான பாலஸ்தீனர்களை ஒடுக்குவதே இஸ்ரேலிய பேரினவாதத்தின் கொள்கை. அதற்காக உருசியர்கள், பெதுயின்கள் போன்ற பிற சிறுபான்மை இனங்களுக்கு சலுகைகளை வழங்கி, ஆதரவை வாங்கியது. தமிழர்கள், முஸ்லிம்கள் அனைவரும் சிறிலங்கா அரசுக்கு ஆதரவானவர்கள் என சந்தேகின்றனர். பாலஸ்தீனர்கள், பெதுயின்கள் அனைவரும் இஸ்ரேலிய அரசுக்கு ஆதரவானவர்கள் என சந்தேகிக்கின்றனர். சிறுபான்மை இனங்களை பிரித்து வைத்து, சிறிலங்காவும், இஸ்ரேலும் தமது பேரினவாத நோக்கங்களை நிறைவேற்றிக் கொள்கின்றன.

பிரிட்டிஷ் பாலஸ்தீனம், யூத இஸ்ரேலான வரலாறு

இஸ்ரேலின் (முதலாவது) பிரதமர் மெனகம் பெகின் ஒரு பாசிஸ்ட்!“ பிரபல யூத விஞ்ஞானி அல்பேர்ட் ஐன்ஸ்டைன் (Letter to the New York Times, December 4, 1948)

“யூத தேசக் கோட்பாடு, யூத மதத்திற்கே பாதகமாக அமையும். யூதர்களுக்கென தனி நாட்டை உருவாக்குவதை விட, அரேபியருடன் சமாதான சகவாழ்வு வாழ்வதே மேல்...“ - Albert Einstein (April 17, 1938, in a speech at the Commodore Hotel in New York City) [Einstein on Israel and Zionism: His Provocative Ideas About the Middle East, by Fred Jerome, (New York: St. Martin's Press, 2009)]

“நாடற்ற மக்களுக்கு ஒரு மக்களற்ற நாடு காத்திருக்கின்றது.“ சியோனிசவாதிகளின் இத்தகைய பிரச்சாரங்களை செவிமடுத்த ஐரோப்பிய யூதர்கள், அன்றைய பாலஸ்தீனம் யாருமே வாழாத பாலைவனப் பிரதேசம் என நினைத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். பாலஸ்தீனத்தின் (இன்றைய இஸ்ரேல்) தென் பகுதியில் மட்டுமே (நகேவ்) பாலைவனம் உள்ளது என்பதும், பிற பகுதிகள் பயிர்ச்செய்கைக்கு உகந்த மண்வளத்தைக் கொண்டிருந்தது என்ற உண்மை அவர்களுக்கு தெரிந்திருக்கவில்லை. ஐரோப்பிய யூதர்கள் குடியேறுவதற்கு முன்னரே, பாலஸ்தீன ஒரேஞ் பழங்கள் ஐரோப்பிய சந்தையில் அமோகமாக விற்பனையாகிக் கொண்டிருந்தன. தாம்

வந்த பின்னரே, பாலைவனத்தை வளம் கொழிக்கும் பூமியாக மாற்றியதாக, இஸ்ரேவில் குடியேறி வாழும் யூத பாமரர்கள் நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். யூத பாமரர்களின் அறியாமையை, சில படித்த தமிழர்களும் பிரதிபலிக்குமாவுக்கு அது ஒரு பிரச்சார உத்தியாக முன்னெடுக்கப் பட்டது.

1891-ல், முதன் முதலாக ஒரு ஐரோப்பிய நாட்டில் இருந்து பாலஸ்தீனம் சென்று வந்த யூதரின் வாக்குமூலம் இது:

“இஸ்ரேல் யாருமே வாழாத பாலைவனம் என்று, இஸ்ரேலுக்கு வெளியே வாழும் நாம் நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அங்கு சில அரேபிய நாடோடிக் குழுக்கள், கழுதைகளுடன் சுற்றிக் கொண்டிருப்பதாக நினைக்கிறோம். அங்கே நிலம் யாருமே வாங்காமல் தரிசாக கிடப்பதாக கருதுகிறோம். ஆனால் உண்மை அதற்கு எதிர்மறையானது. செம் (நோவாவின் புதல்வன்) மின் வழித்தோன்றல்களான அரேபியர்களும் புத்திசாலிகள் தான்...” (ரஷ்ய யூதரான Asher Ginzberg எழுதிய நூலில் இருந்து.)

அன்றைய பாலஸ்தீனாவின் சனத்தொகை விகிதாசாரம் பின்வருமாறு அமைந்திருந்தது:

முஸ்லிம்கள்- 600000

கிறிஸ்தவர்கள் - 70000

யூதர்கள் - 80000

(பாலஸ்தீன யூதர்கள் 80000 பேர் மட்டில் அங்கே வாழ்ந்து வந்த போதிலும், விரல்விட்டு எண்ணக்கூடிய யூதர்கள் மட்டுமே வாழ்ந்ததாக, ஐரோப்பாவில் சியோனிசவாதிகள் பரப்புரை செய்தனர்.)

மொத்த பாலஸ்தீன சனத்தொகையில் 60% பேர் விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருந்தனர். அவர்களில் யூத விவசாயிகளும் அடக்கம். ஜெருசலேம் ஆண்டு தோறும், உலகம் முழுவதும் இருந்து வரும் சுற்றுலாப் பயணிகளைக் கவரும் புனித நகராகும். ஆகவே ஜெருசலேமில் வாழ்ந்த மக்கள் சுற்றுலாத் துறையால் நல்ல வருமானம் ஈட்டிக் கொண்டிருந்தனர். யூதர்கள் விவசாயிகளாக மட்டுமல்லாது, அரசு உத்தியோகத்தர்கள், கணக்காளர்கள் போன்ற பதவிகளையும் வகித்து வந்தனர். பாலஸ்தீனத்தில் அரைவாசி காணிகள், முஸ்லிம் நிலவுடமையாளர்களின் சொத்தாக இருந்தது. அவர்கள் தமது நிலத்தை சிறு விவசாயிகளுக்கு குத்தகைக்கு கொடுத்து விட்டு, பெய்ருட், டமாஸ்கஸ், இஸ்தாஞ்புல் போன்ற நகரங்களில் சுக போகமாக வாழ்ந்து வந்தனர். பாலஸ்தீனத்தின் தலையெழுத்தை மாற்றியதில் இந்த நிலவுடமையாளர்களுக்கும் பங்குண்டு.

முதலாம் உலகப்போரில், பாலஸ்தீனத்தை ஆட்சி செய்து வந்த துருக்கி (ஓட்டோமான் சாம்ராஜ்யம்) தோல்வியற்றது. பலவீனமடைந்த துருக்கி ஆட்சியாளர்களுக்கு எதிராக அரேபியர்கள் விடுதலைப் போரை நடத்தினார்கள். அரபு விடுதலைப் போராளிகளுக்கு பிரித்தானியா ஆயுத விநியோகம் செய்தது. (பார்க்க: Lawrence of Arabia திரைப்படம்). ஆனால் துருக்கியர்கள் வெளியேறிய உடனேயே, பிரிட்டன் பாலஸ்தீனாவை காலனிப்படுத்தியது. பிரிட்டிஷ் காலனியாதிக்கத்திற்கு எதிராக பாலஸ்தீன தேசிய விடுதலைப் போராட்டம் நடந்தது. அன்று அரேபியரும், யூதர்களும் தோனோடு தோன் சேர்ந்து பிரிட்டிஷ் ஆக்கிரமிப்பாளர்களுக்கு எதிராக போராட்டினார்கள். பாலஸ்தீன தேசிய காங்கிரஸ், லிபரல் கட்சி, சுதந்திரக் கட்சி போன்ற ஜனநாயகக் கட்சிகள், சுதந்திர பாலஸ்தீனத்தை பொறுப்பேற்க தயாராக இருந்தன. ஆனால் பிரிட்டிஷ் படைகள் பாலஸ்தீன விடுதலைப் போரை நசுக்கின. பாலஸ்தீன எழுச்சியை நிரந்தரமாக ஒடுக்குவதற்காக, பிரிட்டிஷ் ஆட்சியாளர்கள் மனதில் ஒரு சூழ்சித் திட்டம் உருவாகிக் கொண்டிருந்தது.

Lawrence of Arabia (1920), என்ற நிலவுரிமைச் சட்டம் யூத குடியேற்றங்களை இலகுவாக்கியது. அந்த சட்டத்தின் படி, தொடர்ந்து மூன்று வருடங்கள் பயிர் செய்யப்படாத நிலம் அரசுடைமையாகும். மேற்கு ஜரோப்பாவிலும், அமெரிக்காவிலும் யூத முதலாளிகளின் நிதியில் இயங்கிய “யூத தேசிய நிதியம்”, சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்தி பாலஸ்தீன நிலங்களை வாங்கியது. அரபு நிலவுடைமையாளர்களும் நல்ல விலைக்கு நிலங்களை விற்றுவிட்டு, குடும்பத்துடன் வெளிநாட்டில் தங்கி விட்டனர். யூத தேசிய நிதியம் வாங்கிய நிலங்களில், கிழக்கு ஜரோப்பிய யூதர்களின் குடியேற்றம் இடம்பெற்றது. உண்மையில் பிரிட்டனும் அதை விரும்பியது. அன்றைய வெளியறவு அமைச்சர் பல்போர் எழுதிய பிரகடனம், யூதர்களை தனி இனமாகவும், இஸ்ரேலை அவர்களுக்கான தேசமாகவும் ஏற்றுக்கொண்டது. இதில் வேடிக்கை என்னவென்றால், அந்த ஒப்பந்தம் எழுதப்பட்ட காலப்பகுதியில், மொத்த பாலஸ்தீன சனத்தொகையில் 2% மட்டுமே யூதர்கள்! ஆனால் பல்போரின் நோக்கம் வேறு. அமெரிக்க யூத முதலாளிகளின் முதலீட்டில், ரஷ்ய யூதர்களை குடியேற்ற விரும்பினார். இதனால் பிரிட்டனுக்கு என்ன இலாபம்? அமெரிக்க யூதர்களிடம் இருந்து கடன் பெறலாம். அப்போது தான் உருவாகியிருந்த கம்யூனிச ரஷ்யாவில் இருந்து யூதர்களைப் பிரிக்கலாம். ஓரே கல்லில் இரண்டு மாங்காய். இல்லை, மூன்று மாங்காய்கள் விழுந்தன. பாலஸ்தீன

மண்ணின் மைந்தர்களின் சுதந்திரத்திற்கான போராட்டம் முளையிலேயே கிள்ளியெறியப்பட்டது.

தூத குடியேற்றங்கள் அன்று கிப்பூத்ஸ் (Kibbutz) என்று அழைக்கப்பட்டன. அதாவது கூட்டுறவுப் பண்ணைகள். கிப்பூத்ஸ் உறுப்பினர்கள், சாதாரண விவசாயிகள் மட்டுமல்ல. பலதரப்பட்ட தொழில்நுட்ப அறிவு படைத்தோராகவும் இருந்தனர். கைத்தொழில் பட்டறைகள், சிறு தொழிற்சாலைகள் என்பன கூட்டுறவுப் பண்ணையில் தோன்றின. எந்த தேவைக்காகவும் அவர்கள் பண்ணையை விட்டு வெளியேறத் தேவையில்லை. அனைத்து வசதிகளும் அங்கே கிடைத்தன. ஆரம்ப கால கிப்பூத்ஸ் உறுப்பினர்கள் அனைவரும் சோவியத் யூனியன், மற்றும் கிழக்கு ஐரோப்பாவில் இருந்து வந்து குடியேறியவர்கள். மேற்கு ஐரோப்பிய யூதர்கள் பாலஸ்தீனம் சென்று குடியேறுவதை விட, அமெரிக்கா செல்வதையே விரும்பினார்கள். கிழக்கு ஐரோப்பிய யூதர்களும் அவர்களை பின்பற்றி அமெரிக்கா சென்று கொண்டிருந்தார்கள். சாதாரண மனிதர்கள் எப்போதும் தொழில் வாய்ப்பை, பணத்தை தேடித்தான் ஓடுவார்கள். யூதர்களும் அதற்கு விதிவிலக்கல்ல.

ஈழத்தமிழர்கள் எதற்காக இந்தியா செல்வதை விட, செல்வந்த நாடுகளுக்கு சென்று குடியேறுவதை விரும்புகிறார்கள்? ஒரு சாதாரண இந்திய இளைஞருள், அமெரிக்கா சென்று வாழ விரும்புவானா, அல்லது ஆப்பிரிக்கா சென்று வாழ விரும்புவானா? அன்று யூதர்களிடம், “இஸ்ரேவில் குடியேற வருகிறீர்களா?” என்று யாராவது கேட்டால், பைத்தியம் என்று நினைப்பார்கள். “அங்கே சென்று என்ன செய்வது? வேலை கிடைக்குமா?” என்று புதில் கேள்வி போடுவார்கள். அதனால் அவர்களுக்கு வருமானத்திற்கு வழி ஏற்படுத்திக் கொடுப்பதற்காகவே, கூட்டுறவுப் பண்ணைகள் உருவாக்கப்பட்டன. “யூதர்கள் தமது மத நம்பிக்கை காரணமாக, அல்லது கொள்கைப் பிடிப்பு காரணமாக இஸ்ரேலுக்கு செல்ல விரும்பினார்கள்.” என்பதெல்லாம் சியோனிஸ்ட்கள் அவிழ்த்து விட்ட புனுகு மூட்டைகள். ஆனால், ஹிட்லரின் யூத இனவழிப்புக்கு பிறகு, பெருமளவு யூதர்கள் உணர்வுபூர்வமாக இஸ்ரேல் செல்ல விரும்பியது உண்மை தான். அப்போதும் இஸ்ரேலுக்கு சென்றவர்களை விட, அமெரிக்கா சென்றவர்களே அதிகம். இன்றைக்கும் இஸ்ரேவில் வாழ்வார்களை விட இரண்டு மடங்கு யூதர்கள் அமெரிக்காவில் வாழ்கின்றார்கள்.

சியோனிஸ்ட் கொள்கை வகுப்பாளர்கள் பல ரகசியத் திட்டங்கள் வைத்திருந்தார்கள். கூட்டுறவுப் பண்ணைகளில் வசித்த குழந்தைகளுக்கு மீப்புரு மொழி வகுப்புகளை நடத்தினார்கள்.

அவர்களது பாடத்திட்டம், பாலஸ்தீனத்தில் பிரிட்டிஷ் கல்விக்கு போட்டியாக அமைந்தது. யூதர்கள் மூடப்பட்ட கல்விக் கூடங்களில் ஹெப்ரு மொழி பயின்றது மட்டுமல்ல, மொழியோடு கூடவே தேசியவாதத்தையும் வளர்த்தனர். பாலஸ்தீனர்கள் ஆங்கிலக் கல்வி கற்று பிரிட்டிஷ் நிர்வாகத்தில் பணியாற்றினார்கள். ஆனால் தமது சமூகத்திற்கென தனியான அரபு வழிக் கல்வியைக் கொண்டிருக்கவில்லை. அன்று பிரிட்டிஷார் அதற்கு அனுமதிக்கவுமில்லை. அதனால் பாலஸ்தீன தேசியவாதம் தோன்ற நீண்ட காலம் எடுத்தது. அது பிற்காலத்தில், யூத பேரினவாதத்தின் எதிர்வினையாகவே உருவெடுத்தது. “பாலஸ்தீனர்கள் நாடற்றவர்களாக உலகம் முழுவதும் அகதிகளாக அலைகிறார்கள்.” போன்ற கதையாடல்கள் பாலஸ்தீன தேசியவாதத்தை வளர்த்தது.

இலங்கையின் இனப்பிரச்சினையும் இதே மாதிரியான மூலத்தைக் கொண்டுள்ளது. பிரிட்டிஷ் காலத்திலேயே, பெளத்த சங்கங்கள் சிங்கள மொழிக் கல்வியளித்து வந்தன. சிங்களத் தேசியவாதமும் கூடவே வளர்ந்தது. பாலஸ்தீனரைப் போலவே, தமிழர்களும் ஆங்கிலம் கற்ற மத்திய தர வர்க்கமாக பிரிட்டிஷ் நிர்வாகத்தில் பணியாற்றினார்கள். அதனால் அன்று தமிழ்த் தேசியவாதம் தோன்றுவதற்கான சூழல் நிலவுவில்லை. அது பிற்காலத்தில் சிங்கள பேரினவாதத்தின் எதிர்வினையாகவே உருவெடுத்தது. இனப்பிரச்சினை தீவிரமடைந்த பின்னரே, “தமிழர்கள் நாடற்றவர்களாக உலகம் முழுவதும் அகதிகளாக அலைகிறார்கள்.” போன்ற கதையாடல்கள் உருவாகின. தமது புலம்பெயர் வாழ்வுக்கு “யூதர்களை உதாரணமாக காட்டுவது” தமிழர்கள் மட்டுமல்ல, பாலஸ்தீனர்களும் அவ்வாறே சொல்லிக் கொள்கின்றனர். (பாலஸ்தீனர்கள், தாழும் யூதர்களைப் போல இரண்டாயிரம் வருடம் காத்திருந்தேனும் பாலஸ்தீனம் அமைக்கப் போவதாக சபதமெடுக்கின்றனர்).

கிப்பூத்ஸ் பண்ணைகள், தேசத்திற்குள் இன்னொரு தேசமாக இயங்கிக் கொண்டிருந்தன. மேற்குலக யூத நிறுவனங்கள் இராகசியமாக ஆயுதங்களைக் கடத்தி வந்தார்கள். கிப்பூத்ஸ் இளைஞர்களுக்கு இராணுவப் பயிற்சி வழங்கப்பட்டது. முன்னர் ஒரு காலத்தில் “கிப்பூத்ஸ் ஆயுதக் குழுவாக” இருந்த “ஹகானா”, பிற்காலத்தில் இஸ்ரேலிய இராணுவமாகியது. 1929-ம் ஆண்டு, ஜெருசலேம் நகரில், சீருடை தரித்த யூத இளைஞர்கள் இஸ்ரேலிய கொடியுடன் அணிவகுப்பு செய்தபொழுது, அரேபியருடன் கைகலப்பு ஏற்பட்டது. உண்மையில் கூட்டுறவுப் பண்ணைகளில் என்ன நடக்கின்றது என்பது அரேபியர்களுக்கு தெரிந்திருக்கவில்லை. தமது

அயலில் ஜோப்பியர்கள் வந்து குடியேறுவதை, அரேபியர்கள் அச்சத்துடன் அவதானித்தார்கள். ஜெருசலேம் அணிவகுப்பு அந்த அச்சத்தை அதிகரித்தது. இதனால் அரேபியரும், யூகரும் ஆங்காங்கே மோதிக் கொண்டார்கள். பாலஸ்தீன் யூதர்களும், இனவனர்வு கொண்டவர்களாக ஜோப்பிய யூதர்களுடன் சேர்ந்து கொண்டார்கள். அரேபியர்களையும், யூதர்களையும் நிரந்தரமாக பிரித்து வைத்த மகிழ்ச்சியில் பிரிட்டிஷ் கனவான்கள், ஓரமாக ஒதுங்கி ஓய்வெடுத்தார்கள்.

ஜோப்பாவில் இருந்து புலம் பெயர்ந்த யூதர்கள், பிரிட்டனின் அனுமதி இன்றி பாலஸ்தீனாவில் குடியேறி இருக்க முடியாது. யூதர்கள் இரண்டாயிரம் வருடங்களுக்கு தமது முதாதையர் வாழ்ந்த இடம் என்ற உரிமை பாராட்டினார்கள். ஆனால், பாலஸ்தீன் அரேபியர்கள் அதனை ஜோப்பியரின் காலனியாதுக்கமாக பார்த்தார்கள். ஏனெனில் பாலஸ்தீனாவில் வந்து குடியேறிய அனைவரும் வெள்ளள நிற ஜோப்பியர்கள். யாழ்ப்பாணத்தில் முப்பது வருடங்களுக்கு முன்னர் வாழ்ந்ததாக உரிமை பாராட்டிக் கெண்டு, சிங்களக் குடும்பங்கள் குடியேறி வருகின்றன. அங்குள்ள தமிழர்கள் எத்தனை ஆக்ரோஷமாக எதிர்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்? தமிழ் தேசியவாதிகள் யாழ்ப்பாணத்தில் சிங்களக் குடியேற்றம் நடப்பதாக அலறிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதே போன்ற நிலையில் தானே அன்று பாலஸ்தீன் அரேபியர்கள் இருந்திருப்பார்கள்?

அரேபியரின் எதிர்ப்புக் காரணமாக, மேலதிக யூதர்களின் வருகையை பிரிட்டன் தடை செய்தது. இரண்டாம் உலகப்போர் முடிவில், சைப்ரசில் இருந்து யூக அகதிகளை ஏற்றி வந்த கப்பல் கரையை அண்ட விடாமல் தடுத்தது. ஹைபா துறைமுகத்தில் நிறுத்தி வைத்த கப்பலை கிளம்ப விடாமல் தடுப்பதற்காக ஹகானா வைத்த குண்டு, நூற்றுக் கணக்கான அகதிகளை கொன்றதுடன் கப்பலை மூழ்கடித்தது. இந்தப் பிரச்சினை காரணமாக ஹகானாவுக்கும், பிரிட்டிஷ் படைகளுக்கும் இடையில் போர் முண்டது. ஆனால், சர்வதேச அரங்கில், ஐநா. மன்றத்தில் இஸ்ரேலை அங்கீகரிக்கும் தீர்மானம் நிறைவேறியதால், பிரிட்டன் பாலஸ்தீனாவை விட்டு வெளியேறியது. அமெரிக்கா, சோவியத் யூனியன் ஆகிய புதிய வல்லரசுகளின் அமுத்தமும் அதற்கு முக்கிய காரணம். அவை பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்திய காலகட்டத்தை முடிவுக்கு கெண்டு வர விரும்பின. அதனால் பாலஸ்தீன் பிரச்சினையில் எந்தத் தீர்வையும் காணாமலே, பிரிட்டன் வெளியேறியது.

“தமிழர்கள்” ஒப்பிட விரும்பாத கம்யூனிச யூதர்கள்

“**இ**தர்கள் அடக்கப்படும் போது, நான் ஒரு யூதன். பாலஸ்தீனர்கள் அடக்கப்படும் போது நான் ஒரு பாலஸ்தீனன்.” - Shehata Harun (எகிப்திய யூத கம்யூனிஸ்ட்)

யூதர்கள் என்றாலே அவர்களை தீவிர தேசியவாதிகள் போலவும், இனப்பற்றுக் கொண்டவர்களைப் போலவும் சித்தரித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒரு தமிழனவாதி, தன்னைப் போலவே யூதர்களையும் இனவாதிகளாக கருதுவதில் வியப்பில்லை. சில நேரம், “தூய” முதலாளித்துவவாதிகளும் யூதர்களை தேசிய உணர்வு கொண்டவர்களாக காட்ட விளைகின்றனர். அதற்கு ஒரு உதாரணம், “வார்சோ தடுப்பு முகாம் எழுச்சி” இரண்டாம் உலகப் போர் காலத்தில், வார்சோ நகர தடுப்பு முகாமில் இருந்த யூதர்கள், நாளிப் படையினருக்கு எதிராக ஆயுதமேந்திப் போராடி மரித்தார்கள். அந்த கிளர்ச்சியை ஒழுங்குபடுத்திய யூதர்கள் அனைவரும் சோஷலிச தொழிற்சங்கம் ஒன்றை சேர்ந்தவர்கள். “போலந்து, லிதுவேனியா யூத தொழிலாளர் சங்கம்” (General Jewish Labour Bund of Lithuania, Poland and Russia) அன்றைய ஜோராப்பாவில், சியோனிச தேசியவாதிகளுக்கு போட்டியாக உருவானது. வியன்னாவில் வாழ்ந்த தியோடோர் ஹெர்சல் உருவாக்கிய சியோனிச தேசியவாதம், முதலாளித்துவம் சார்பு கொண்டிருந்தது. யூத முதலாளிகளும் அதற்கு நிதி கொடுத்து வளர்த்தார்கள். பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியமும் அவர்களுடன் கூட்டுச் சேர்ந்து கொண்டது. ஜோராப்பாவில் யூத இனப்பிரச்சினைக்கு தீர்வாக,

பாலஸ்தீனாவில் இஸ்ரேல் அமைக்கும் திட்டத்தை வரைந்தார்கள். நிச்சயமாக ஹிட்லரும் அந்த திட்டத்தை வரவேற்றிருப்பான். நாளி கட்சி ஆட்சிக்கு வந்தவுடனேயே யுத இனவழிப்பை ஆரம்பிக்கவில்லை. அதற்கு சில வருடங்கள் எடுத்தன. அதுவரையில், பாலஸ்தீனம் சென்று குடியேற விரும்பிய யூதர்களை, நாளிகள் தடுக்கவில்லை. மாறாக யூதர்கள் தாமாகவே ஜேர்மனியை விட்டுச் செல்கிறார்கள் என்று மகிழ்ந்திருப்பார்கள்.

19-ம் நூற்றாண்டின் இறுதியில், ஐரோப்பிய நாடுகளில் தொழிற்புரட்சி உச்சத்தில் இருந்தது. அன்று தொழிற்சாலைகளின் பெருக்கத்திற்கேற்ப, தொழிலாளர்களும் பெருகிக் கொண்டிருந்தனர். கிழக்கு ஐரோப்பிய நாடுகளில் கணிசமான அளவு யூத தொழிலாளர்கள் சோஷலிச தொழிற்சங்க நடவடிக்கைகளால் ஈர்க்கப்பட்டனர். காலப்போக்கில் யூதர்களுக்கு என்று தனியான தொழிற்சங்கம் உருவானது. போர்க்குணாம்சம் மிக்க யூத தொழிற்சங்கவாதிகள் வார்சோ எழுச்சியை ஒழுங்கமைத்ததில் வியப்பில்லை. தமிழ் பிறபோக்குவாதிகள், யூதர்களின் சோஷலிச அரசியலை இருட்டிடப்பு செய்வது மட்டுமல்ல, அதனை யூத தேசிய இன எழுச்சியாக காட்ட விளைகின்றனர். அதனை இருட்டிடப்பு செய்தால்தானே, யூதர்கள் பாலஸ்தீன மண்ணுக்கு (இஸ்ரேலுக்கு) உரிமையானவர்கள் என்று நிறுவ முடியும்? யூத தொழிற்சங்கத்தினரின் முக்கிய கோஷங்களில் ஒன்று: “பாலஸ்தீனத்தின் பனை மரங்கள் எனக்கு அந்தியமானவை.” யூத தொழிற்சங்கவாதிகள் ஐரோப்பிய நாடுகளில் சம உரிமை கோரினார்கள். அதே நேரம், சர்வதேச உழைக்கும் வர்க்கத்தின் ஒற்றுமையை வேண்டினார்கள். இரண்டாம் உலகப்போர் தீவிரமடைந்த காலத்தில், யூத தொழிற்சங்கம் தனது இறுதி முச்சை விட்டது. இருப்பினும், யூதர்கள் கம்யூனிச கட்சிகளில் சேர்ந்து நாசிகளை எதிர்த்து போராடினார்கள்.

ஏற்கனவே ரஷ்யாவில் வெனினின் போல்ஷெவிக் கட்சியில் பெருமளவு யூதர்கள் சேர்ந்திருந்தார்கள். எத்தனையோ பேர் கட்சியின் தலைமைப் பொறுப்பிலும் இருந்தனர். செம்படையின் தளபதி லியோன் ட்ராஸ்கி கூட ஒரு யூதர்தான். கம்யூனிச தத்துவ ஞானி, கார்ல் மார்க்ஸ் கூட ஒரு யூதர் என்பதை மறந்து விடலாகாது. உலகில் பிரபலமான யூத இடதுசாரிகளின் பட்டியலையே கொடுக்க முடியும். Karl Marx, Murray Bookchin, Judith Butler, Noam Chomsky, Eric Hobsbawm, Harold Laski, Harold Pinter, Erich Fromm, Naomi Klein and Howard Zinn... இந்தப் பட்டியல் நீண்டு கொண்டே செல்கின்றது. இன்றைய யூத இடதுசாரிகள், சியோனிச எதிர்ப்பாளர்களாகவும், பாலஸ்தீன விடுதலையின் ஆதாரவாளர்களாகவும் உள்ளனர். அவர்களின் அதே

கருத்துகளை நாம் தமிழில் கூறினால், “இஸ்ரேவிய எதிர்ப்பாளர்” முத்திரை குத்துவார்கள். இன்றைக்கும் இஸ்ரேவில் ஒரு கம்யூனிசுக் கட்சி இருக்கின்றது. இஸ்ரேவிய பிரஜாவரிமை பெற்ற அரேபியர்கள், தேர்தலில் கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்கு தான் வாக்குப் போடுவார்கள். ஏனெனில் பாலஸ்தீனரின் சுயநிர்ணய உரிமையை ஆதரிக்கும் யுதிரின் கட்சி அது ஒன்று தான். பயங்கரமான கம்யூனிசு எதிர்ப்பாளர்களான, தமிழ் இஸ்ரேவிய ஆதரவாளர்களுக்கு வேப்பங்காயாக கசக்கும் உண்மைகள் இவை. என்ன செய்வது?

பாலஸ்தீனத்தில் உருவான யூத காலனிகள் (கிப்பூத்ஸ் பண்ணைகள்) பிற்காலத்தில் இஸ்ரேவிய தேசமாகியது. யூத தேசிய நிதியம் வாங்கிக் கொடுத்த நிலத்தில் கூட்டுறவுப் பண்ணைகள் உருவாகின. அவை சுயசார்புப் பொருளாதாரத்தைக் கொண்டிருந்தன. அன்று பாலஸ்தீனம் சென்று குடியேறிய யூதர்கள் முன்னால் சோவியத் யூனியன், மற்றும் கிழக்கு ஜோப்பிய நாடுகளை சேர்ந்தவர்கள். அங்கெல்லாம் கம்யூனிசு தத்துவம் பிரபலமாக இருந்தது. மேலும் குடியேற வந்த யூதர்களும் உழைக்கும் வர்க்கத்தை சேர்ந்தவர்கள். ஆகவே, அவர்கள் மத்தியில் கம்யூனிசத்தின் பால் ஈர்க்கப்பட்டவர்கள் இருந்திருக்க மாட்டார்களா? ஆரம்ப கால கிப்பூத்ஸ் பண்ணைகள் பல கம்யூனிஸ்ட்களின் கட்டுப்பாட்டில் இருந்தன. சமூகம் கம்யூனிசு சித்தாந்தப்படி இயங்கியது. உற்பத்தி சாதனங்கள் அனைவருக்கும் பொதுவாக இருந்தது. அனைவரும் ஒன்றாக சேர்ந்து வயலில் வேலை செய்தார்கள். பிள்ளைகளை குழந்தைகள் காப்பகத்தில் விட்டுவிட்டு, கணவனும் மனைவியும் சேர்ந்தே வேலைக்கு சென்றார்கள். மூன்று வேளை உணவு, எல்லோருக்கும் பொதுவாக சமைத்து பரிமாறப்பட்டது. ஒரே மண்டபத்தில் அனைவரும் சேர்ந்தே உணவருந்துவார்கள். திருமணமான ஜோடிகளுக்கான வீடுகள் மட்டுமே தனித்தனியாக இருந்தன.

கம்யூனிச கிப்பூத்ஸ் பண்ணைகளில், எங்கு பார்க்கிலும் “மார்க்ஸ், எங்கெல்ஸ், வெனின், ஸ்டாலின்” ஆகியோரின் உருவப்படங்கள் காணப்பட்டன. கூட்டுறவுப் பண்ணைக்கென்றே தனியான கம்யூனிசக் கட்சி இயங்கியது. பொதுக்கும் கிரமமாக கூட்டப்பட்டு, சமூகத்தின் தேவைகள் ஆராயப்பட்டன. கிப்பூத்ஸ் சமூகக் கட்டுப்பாடுகள், நிதிப் பங்கிடு, உறுப்பினர்களின் பிரச்சினைகள் போன்றனவற்றிற்கு கட்சியே பொறுப்பு. கம்யூனிச பண்ணைகளில் பணம் புழக்கத்தில் இருக்கவில்லை. பண்டமாற்று மூலமே பொருளாதாரம் இயங்கிக் கொண்டிருந்தது. அதாவது ஒவ்வொருவரும் தனது திறமைக்கேற்ற தொழிலை செய்வதன் மூலம் சமுதாயத்திற்கு தனது பங்களிப்பை நஷ்டினார்கள். பாடசாலைகளிலும் குழந்தைகளுக்கு பொதுவடமைக்

கல்வியே வழங்கப்பட்டது. குழந்தைகளே கடவுள் இல்லை என்று கூறுமளவிற்கு அங்கே மதத்திற்கு இடமளிக்கப் படவில்லை. ஆயினும், தனிப்பட்ட மத நம்பிக்கையாளர்களுக்கு சுதந்திரம் வழங்கப்பட்டது.

1948-ல் இஸ்ரேல் உருவான பின்னர், கம்யூனிச் பண்ணைகள் தனியார்மயமாக்கப்பட்டன. இனம் தலைமுறை அதிக பணம் சம்பாதிக்க வேண்டும் என்ற ஆசையில் நகரங்களை நோக்கி படையெடுத்தார்கள். பன்மடங்கு பலமான முதலாளித்துவத்தையும், நுகர்பொருள் கலாச்சாரத்தையும் எதிர்த்து நிற்க முடியாத கம்யூனிச் கிப்புத்ஸ் பண்ணைகள் காலப்போக்கில் மறைந்து விட்டன. இஸ்ரேல் உருவாவதற்கு பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னமே, 1934-ல், “சோஷலிச யூத தேசம்” உருவாகி விட்டது. ரஷ்யாவின் கிழக்கு சைப்ரியப் பகுதியில், சீன எல்லையோரமாக அமைந்துள்ளது “யூத சுயாட்சிப் பிரதேசம்” (Jewish Autonomous Oblast). அன்றை சோவியத் யூனியனில், அணைத்து தேசிய இனங்களுக்கும் தன்னாட்சிப் பிரதேசங்கள் ஒதுக்கப்பட்டன. அதேபோல, யூதர்களுக்கு வழங்கப்பட்ட மாநில அரசு, இன்றும் ரஷ்யாவில் இயங்கிக் கொண்டுள்ளது. அந்த மாநிலத்தின் ஆட்சி மொழியாக ‘யிட்டிஷ்’ உள்ளது. யிட்டிஷ் என்பது ஹெப்ரு மற்றும் பல ஜூரோப்பிய மொழிக் கொற்கள் கலந்த மொழி. ஜூரோப்பிய யூதர்களால் பேசப்பட்டு வந்தது. இறந்த மொழியான ஹெப்ருவுக்கு புதிலாக, புழக்கத்தில் இருந்த யிட்டிஷ் மொழியை மேம்படுத்துவதே சிறந்ததாக கருதினார்கள். சோஷலிசப் பொருளாதாரக் கட்டுமானங்கள் இருந்த போதிலும், யூத மத வழிபாட்டுக்கு சுதந்திரம் வழங்கப்பட்டது. அங்குள்ள யூதர்கள், யாரோடும் யுத்தம் செய்யாமல் அமைதியாக வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றனர். அடுத்தவன் நிலத்தை பறித்தால் தானே, அவனும் கண்டைக்கு வருவான்?

பாலஸ்தீனத்தில் குடியேற சென்ற சியோனிஸ்ட்கள், அறுபதாண்டுகளாக தீராத யுத்தத்தில் சிக்கிக் கொண்டுள்ளனர். ஏனெனில் அவர்கள் யாருமற்ற பாலைவனத்தில் சென்று குடியேறவில்லை. அரேபியரின் நிலங்களை அபகரித்து தமதாக்கிக் கொண்டார்கள். அன்று பாலஸ்தீனத்தில் குடியேறச் சென்ற ஜூரோப்பிய யூதர்கள் மத்தியில் நிறவாதக் கருத்துகள் காணப்பட்டன. “நாகரீகமடையாத அரை நிர்வாண அரேபியருக்கு, உன்னதமான ஜூரோப்பிய நாகரீகத்தை கற்றுக் கொடுக்க வேண்டும்:” என்று தம்மை உயர்வாகவே கருதிக் கொண்டனர். அன்று இந்தியாவை காலனியாக்கிய பிரிட்டிஷாரும் அதையே கூறினார்கள். அமெரிக்காவில் குடியேறிய வெள்ளையர்கள், செவ்விந்திய குடிகளின் நிலங்களை அபகரித்து, அங்கே ஒரு தேசத்தை உருவாக்கினார்கள். பாலஸ்தீனத்தில் குடியேறிய வெள்ளையின யூதர்கள், அரேபியரின்

நிலங்களை அபகரித்து இஸ்ரேல் ஆக்கினார்கள். அதனால், பாலஸ்தீனம் “ஐரோப்பியரின் கடைசிக் காலனி” என்று அழைக்கப்படுகின்றது. சியோனிஸம் தோன்றிய காலத்தில், உகண்டா, அல்லது ஆர்ஜெந்தீனா சென்று குடியேறி, இஸ்ரேலை அங்கே உருவாக்குவது என்ற யோசனையும் முன்வைக்கப்பட்டது. ஆனால், விதி யாரை விட்டது? பாலஸ்தீனத்தில் வளைகுடா என்னென்ய வளத்தை கண்காணிக்கும் அடியாளாக, பிரிட்டனின் ஆசீர்வாதத்துடன் இஸ்ரேல் உருவாக்கப்பட்டது.

சிறிலங்கா அரசுக்கு சீனாவும், ரஷ்யாவும் ஆயுத விநியோகம் செய்த குற்றத்திற்காக, உலகத் தமிழர்கள் அனைவரும் கம்யூனிசத்தை வெறுக்க வேண்டும் சிலர் பிரச்சாரம் செய்கின்றனர். சீனாவும், ரஷ்யாவும் கம்யூனிச நாடுகள் அல்ல. சர்வதேச ஆயுத சந்தையில் குறைந்த விலைக்கு விற்கப்படும் சீன, ரஷ்ய தயாரிப்பு ஆயுதங்களை புலிகளும் வாங்கிப் பயன்படுத்தினார்கள். இந்த உண்மை எல்லாம் அவர்களுக்கு தேவையில்லை. ஜென்ம எதிரியான கம்யூனிசத்தை எதிர்க்க ஒரு சாட்டுக் கிடைத்தால் போதும். இந்த விஷயத்தில் சம்பந்தப்பட்ட “தமிழர்கள்”, இஸ்ரேவின் கொள்கைக்கு மாறாகவே செயற்படுகின்றனர். பாலஸ்தீனர்களுக்கு சம உரிமைகள் வழங்காவிடினும், இஸ்ரேவில் யூதர்களுக்கு ஜனநாயக உரிமைகள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. இஸ்ரேல், தான் “உன்னதமான மேற்குலச் நாகரீகத்தை” பின்பற்றுகின்றது என்பதை உலகுக்கு காட்ட விரும்புகின்றது. அதனால் சோவியத் சார்பு யூத கம்யூனிஸ்ட்கள் மீது எந்தவொரு தருணத்திலும் காற்பட்டுணர்ச்சியை வெளிப்படுத்தவில்லை. Hadash என்ற யூத கம்யூனிஸ்ட் கட்சி, பாலஸ்தீன விடுதலை இயக்கத்துடன் இரகசிய தொடர்பை வைத்திருந்ததும் குறிப்பிடத்தக்கது. (அதாவது அந்தக் கட்சி பாலஸ்தீனரின் சுயநிர்ணய உரிமையை அங்கீரித்திருந்தது)

ஐநா. சபையில் சோவியத் தலைமையிலான கம்யூனிச நாடுகள் எப்போதும் இஸ்ரேலுக்கு எதிராக வாக்களித்து வந்துள்ளன. அதேநேரம், இஸ்ரேவின் எதிரிகளான சிரியா, எகிப்து போன்ற நாடுகளுக்கு சோவியத் யூனியன் ஆயுத விநியோகம் செய்தது, ஒன்றும் இரகசியமல்ல. சோவியத் ஆயுதங்கள் பாலஸ்தீன போராளிகளின் கைகளுக்கும் போய்ச் சேர்ந்தன. அதைக் காரணமாக காட்டி, உலக யூதர்கள் அனைவரும் கம்யூனிசத்தை வெறுக்க வேண்டும் என்று, ஒரு சராசரி யூத இனவாதி கூட பேசவில்லை. இஸ்ரேல் தொடக்கத்தில் இருந்தே அமெரிக்க சார்பு, முதலாளித்துவ அரசாக உருவெடுத்தது. அதனால் சர்வதேச அரசியல் அரங்கில் தனது பாத்திரம் என்ன என்பதையும், யாரையெல்லாம் எதிர்த்து நிற்க வேண்டும் என்பதை புரிந்து வைத்திருந்தார்கள். அதே நேரம், பெரும்பான்மை யூதர்கள்

இஸ்ரேலிய அரசை ஆதரிக்கிறார்கள் என்பதால், கம்யூனிச யூதர்களை மட்டுமல்ல, மத அடிப்படைவாத யூதர்களையும் அவர்கள் கணக்கெடுக்கவில்லை. இன்று சிறிலங்காவில் ராஜபக்ச அரசு எந்தளவு நம்பிக்கையுடன் ஆட்சி நடத்துகின்றதோ, அதே நம்பிக்கையை மாறி மாறி ஆட்சியில் அமர்ந்த இஸ்ரேலிய அரசாங்கங்கள் கொண்டிருந்தன. ஐநா. மட்டத்தில் போர்க்குற்ற விசாரணை வந்தாலும் சீனாவும், ரஷ்யாவும் தன்னை காப்பாற்றும் என்று சிறிலங்கா அரசு நம்புகின்றது. அதே போல போர்க்குற்றந்களுக்காக ஐநா. தண்டிக்க விடாது, அமெரிக்காவும், பிரிட்டனும் தன்னை காப்பாற்றும் என்று இஸ்ரேலிய அரசு நம்புகின்றது.

தமிழ்மீ - பாலஸ்தீன சகோதரத்துவம் : ஓரு மீன் பார்வை

பாலஸ்தீன விடுதலைப் போராட்டம், ஈழ விடுதலைக்கு உந்துசக்தியாக மட்டுமல்ல, உதவும் கரமாகவும், ஆதர்ச முன்னணியாகவும் இருந்து வந்துள்ளது. ஈழ விடுதலைக்கான ஆயுதப் போராட்டம், பாராளுமன்ற அரசியலை நிராகரித்துதான் எழுந்தது. சிறிலங்கா சுதந்திரமடைந்த காலத்தில் இருந்து இடம்பெறும் தமிழர் விரோத இனக்கலவரங்களை, தமிழ் தேசியக் கட்சிகளால் தடுத்து நிறுத்த முடியவில்லை. அதனால் ஏற்பட்ட விரக்தி, இரண்டாவது தலைமுறையை ஆயுதபோராட்டம் நோக்கிச் செல்ல தூண்டியது.

பாலஸ்தீனின் வரலாறும் அதே போன்ற கதைகளை கூறுகின்றது. பாலஸ்தீன தேசியக் காங்கிரஸ் போன்ற கட்சிகள், பாராளுமன்ற ஜனநாயகத்தில் நம்பிக்கை கொண்டிருந்தன. தமிழரசுக் கட்சியினர் போன்றே, பிரிட்டன் அரேபியர் பக்கம் நிற்பதாக நம்பிக் கொண்டிருந்தன. யுத ஆயுதக் குழுக்கள், பிரிட்டிஷ் இலக்குகளை தாக்கிய பொழுது, அந்த முன் அனுமானம் ஊர்ஜிதப்படுத்தப்பட்டிருக்கும். எனினும் பாலஸ்தீனத்தில் யுதர்களிடமும், இலங்கையில் சிங்களவர்களிடமும் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஒப்படைப்பது என்பது, பிரிட்டிஷ் காலனிய ஆட்சியாளர்களின் முடிந்த முடிவாக இருந்துள்ளது. ஈழத் தமிழரின் முதலாவது அரசியல் தலைமுறை விட்ட தவறுகளை திருத்தவே

தாம் ஆயுதம் ஏந்துவதாக, தமிழ் இளைஞர்கள் கூறினார்கள். பாலஸ்தீன் விடுதலை அமைப்புகள் தோன்றிய காலத்திலும், அதே மாதிரியான கருத்துகள் முன்வைக்கப்பட்டன.

இன்று யூதர்கள் வாழும் இஸ்ரேலிய நகரங்களில் வாழ்ந்த அரேபியர்கள், ஆயுதமேந்திய யூதர்களால் விரட்டியடிக்கப் பட்டனர். மேற்குக்கரை, காஸா போன்ற பிரதேசங்கள் பாலஸ்தீனரின் “தாயக பூரி” யாகியது. இலங்கையிலும், சிங்களப் பிரதேசங்களில் வாழ்ந்த தமிழர்கள் அடுத்தடுத்த இனக்கலவரங்களால் விரட்டியடிக்கப் பட்டனர். அவர்கள் பெரும்பான்மை தமிழர்கள் வாழ்ந்த வடகிழக்கு மாகாணங்களுக்கு இடம்பெயர்ந்து செல்ல நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டனர். இஸ்ரேலிலும், இலங்கையிலும் ஓரே மாதிரியான இனப்படுகொலை இடம் பெற்றது. இஸ்ரேலில் அப்பாவி அரேபிய பொது மக்கள், யூத இனவெறியர்களால் கொலை செய்யப்பட்டார்கள், பெண்கள் பாலியல் வல்லுறவுக்கு ஆளானார்கள். அரேபியரின் வீடுகள் எரிக்கப்பட்டு, அவர்களின் சொத்துக்கள் யூதரால் அபகரிக்கப் பட்டன. இலங்கையில் சிங்கள இனவெறியர்கள், இஸ்ரேலியரின் உதாரணத்தை பின்பற்றினார்கள். இஸ்ரேலில் அரேபியருக்கு நேர்ந்த அதே கொடுமைகள், இலங்கையில் தமிழருக்கு ஏற்பட்டன. நிச்சயமாக, ஆரம்ப கால கட்டங்களில், ஈழ விடுதலை இயக்கங்கள் அத்தகைய ஒப்பீடுகளை தமது பிரச்சாரத்தில் இடம்பெறச் செய்தனர்.

1977-ல், இனக்கலவரத்தால் பாதிக்கப்பட்ட தமிழ் அகதிகளை ஏற்றிக்கொண்டு, கொழும்பில் இருந்து யாழ்ப்பாணம் நோக்கி பயணித்த கப்பலில் சென்ற சிலிரிடம் ஆயுதப் போராட்டம் குறித்த சிந்தனைகள் தோன்றின. தமிழ் தேசிய விடுதலைப் போராட்டத்திற்கு கியுபாவின் உதவியை நாட வேண்டும் என்றெல்லாம் பேசப்பட்டது. அருளர் எழுதிய, “லங்கா ராணி” என்ற நாலில் இவை பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. ஈழ விடுதலைப் போராட்டம் ஆரம்பமாகிய காலங்களிலேயே, சர்வதேச விடுதலை அமைப்புகளுடனான தொடர்பின் முக்கியத்துவம் உணரப்பட்டது. இந்தியா தனது பிராந்திய நலன்களுக்காக, ஈழ விடுதலை இயக்கங்களுக்கு இராணுவப் பயிற்சி அளித்தது. இலங்கை-இந்திய ஒப்பந்தத்தின் பின்னர், இந்தியாவின் உள்நோக்கம் தெளிவானது. அவ்வாறான சுயநலம் மிகுந்த உலகில், பாலஸ்தீனர்கள் மட்டுமே எதையும் எதிர்பாராமல், தமது ஈழச் சகோதரர்களுக்கு உதவி செய்தார்கள். “லெபனான் பயிற்சி” என்ற பெயரில் பல நூறு தமிழ் இளைஞர்கள் பாலஸ்தீனரின் முகாம்களில் இராணுவப் பயிற்சி பெற்றனர். அன்றைய காலத்தில், இந்தியா வழங்கிய இராணுவப் பயிற்சியை விட, அது உயர்வாகக் கருதப்பட்டது.

ஆரம்ப காலத்தில் இரண்டு அமைப்புகள் மட்டுமே ஆயுதப் போராட்டத்தை முதன்மைப்படுத்தி வந்தன. ஒன்று: இலங்கையில் தலைமறைவாக இயங்கிய தேசியவாத “புதிய தமிழ்ப் புலிகள்”. இரண்டு: வண்டனில் வாழ்ந்த மார்க்சிய தமிழ் ஆர்வலர்களால் உருவாக்கப்பட்ட “ஸமீப் புரட்சி அமைப்பு” (EROS). பலவேறு நாடுகளை சேர்ந்த புரட்சியாளர்கள் புகலிடம் கோரியிருந்த வண்டனில், பாலஸ்தீன் விடுதலை அமைப்புகளுடன் தொடர்பை ஏற்படுத்துவது சிறந்ததாகப்பட்டது. ஈரோஸ் செயலதிபர் ரத்னசபாபதி வண்டனில் இருந்த பாலஸ்தீன் தூதுவருடன் நெருங்கிய தொடர்புகளைக் கொண்டிருந்தார். ஸமீப விடுதலைக்கு தமிழை அர்ப்பணித்த போராளிகளுக்கு பயிற்சி வழங்குமாறு முன்வைத்த கோரிக்கையை, பாலஸ்தீனர்கள் முழுமனதுடன் ஏற்றுக் கொண்டார்கள். PLO இராணுவ தளபதி அபு ஜிகாத்தின் நேரடி மேற்பார்வையின் கீழ், தமிழ்ப் போராளிகள் இராணுவப் பயிற்சி பெற்றனர்.

தமிழ் இளைஞர்கள் பாலஸ்தீனர்களிடம் பயிற்சி எடுப்பது, ஸமீபத்து தமிழ் மக்கள் அனைவருக்கும் தெரிந்த இரகசியமாக இருந்தது. பாமர மக்கள் கூட “லெபனான் பயிற்சி” பற்றி பேச ஆரம்பித்தனர். லெபனான் அன்று சிரியாவின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் இருந்தது. சிரிய எல்லையோரமாக உள்ள பால்பெக் எனும் பிரதேசத்திலேயே சர்வதேச பயிற்சி முகாம்கள் அமைந்திருந்தன. அன்று சோவியத் யூனியன், பாலஸ்தீன் இயக்கங்களுக்கு (குறிப்பாக PLFP) பெருமளவு நிதியும், ஆயுதங்களையும் வழங்கி வந்தது. அந்த உதவியைக் கெண்டு, முன்றாம் உலக நாடுகளை சேர்ந்த விடுதலை இயக்கங்களுக்கு பயிற்சி அளிக்குமாறு கேட்டுக் கொண்டது. வெளிகலா முதல் ஐப்பான் வரையிலான நாடுகளை சேர்ந்த பல இளைஞர்கள், லெபனானிலும், ஜோர்டானிலும் இருந்த பாலஸ்தீன முகாம்களில் பயிற்சி பெற்று வந்தனர். பாலஸ்தீனர்கள் அதனை சர்வதேச புரட்சியின் ஓர் அங்கமாக கருதினார்கள். இதே கருத்தை தமிழ்ப் போராளிகளுக்கு பயிற்சி வழங்கிய பாலஸ்தீன முகாம் பொறுப்பாளர்களும் அன்று பிரதிபலித்தனர். “தமிழ்மீ விடுதலைப் போராட்டம் ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு போரின் ஓர் அங்கமாகும்.”

1976-ம் ஆண்டிலேயே பாலஸ்தீனர்கள் இராணுவப் பயிற்சி கொடுக்க ஆரம்பித்திருந்தனர். அன்று லெபனான் கூட பாதுகாப்பான பிரதேசமாக இருக்கவில்லை. இஸ்ரேலிய இராணுவம் எல்லை தாண்டி வந்து, லெபனானுக்குள் பாலஸ்தீனர்களுடன் யுத்தம் செய்தது. பயிற்சிக்கு சென்ற தமிழ் இளைஞர்களும், தமது பாலஸ்தீன தோழர்களுடன் இணைந்து இஸ்ரேலிய படையினரை

எதிர்த்து சண்டையிட்டார்கள். பாலஸ்தீன்-ஈழ சகோதரத்துவம் அன்றே இரத்தத்தால் எழுதப்பட்டது. மிகவும் காலந்தாழ்த்தி, அதாவது 1983-ல், இந்தியா தமிழ்ப் போராளிகளுக்கு பயிற்சி வழங்கியது. அது வரையில் பாலஸ்தீன் பயிற்சி பெற்றவர்களே ஈழ மண்ணிலும் பயிற்சி முகாம்களை நிறுவினார்கள். பாலஸ்தீன் தொடர்பை ஏற்படுத்திக் கொடுத்த ஈரோஸ், அன்று ஈழத்தில் இராணுவப் பிரிவை வைத்திருக்கவில்லை. அதற்கு பதிலாக வவுனியா காட்டினார்கள், புலிகள் இராணுவப் பயிற்சி கொடுப்பதற்கு ஒத்துழைப்பு வழங்கினார்கள். விடுதலைப் புலிகள் இயக்க ஸ்தாபகர்களில் ஒருவரான உமாமகேஸ்வரன் பாலஸ்தீன் பயிற்சி பெற்றவர். அவர் பின்னர் புலிகளிடம் இருந்து பிரிந்து சென்று, PLOT என்ற இயக்கம் அமைத்ததும், பாலஸ்தீன் பயிற்சியாளர்களுடன் தனியான தொடர்புகளை ஏற்படுத்திக் கொண்டார்.

சிறிலங்கா இராணுவம் வன்னியில் புரிந்த தமிழ் இனப் படுகொலைகளை கண்டித்து குரல் எழுப்பிய உலகப் புகழ் பெற்ற பிரபலங்களில், மாயா அருட்பிரகாசம் ஒருவர். பிரிட்டிஷ் தமிழரான மாயா உலகம் முழுவதும் பிரபலமான இசைக் கலைஞர். அவர் தனது பாடல்கள் மூலம், விடுதலைப் புலிகளின் போராட்டத்தையும், பாலஸ்தீனின் போராட்டத்தையும் ஆதரித்து வந்தார். இதனால் மாயா புலி ஆதரவாளர் என்று, இலங்கை அரசு சார்பில் குற்றம் சமத்தப்பட்டது. மறு பக்கத்தில் மாயா பாலஸ்தீன் ஆதரவாளர் என்று, அமெரிக்க அரசு சார்பில் குற்றம் சமத்தப்பட்டது. அவருக்கு அமெரிக்காவில் நுழைவதற்கு விசா மறுக்கப்பட்டது. புலிகளாக இருந்தாலென்ன, ஹமாஸ் ஆக இருந்தாலென்ன, அவர்களின் போராட்டம் அமெரிக்க நலன்களுக்கு எதிரானதாக கருதப்பட்டது. இந்த விஷயத்தில் அமெரிக்க அரசு மட்டத்தில் மாற்றுக் கருத்துக்கு இடமிருக்கவில்லை. பிரபல பாப் பாடகி மாயாவின் தந்தை அருளர் என அழைக்கப்படும் அருட்பிரகாசம், பாலஸ்தீனர்களிடம் பயிற்சி பெற்ற ஆரம்பகால உறுப்பினர்களில் ஒருவர்.

பாலஸ்தீன் பயிற்சி பெறுவதில் சில ராஜதந்திர சிக்கல்கள் ஏற்பட்டன. ஈழத்திற்கான ஆயுதப்போராட்டம் ஆரம்பமாகிய காலங்களில் சிறிமாவோவின் அரசு ஆட்சியில் இருந்தது. சிறிமாவோ அரசு PLO வடன் நல்லுறவைப் பேணி வந்தது. “சிறிலங்கா அரசுக்கு எதிரான தமிழ் கிளர்ச்சியாளர்களுக்கு பயிற்சி வழங்க வேண்டாம்” என்று, சிறிமாவோ யாசிர் அரபாத்துக்கு கடிதம் எழுதினார். ஆனால் பாலஸ்தீனர்கள் அந்த கடிதத்தை புறக்கணித்து விட்டு, பயிற்சியை தொடர்ந்தார்கள். மேலும் PLO கூட்டமைப்பில் அங்கம் வசித்த, மார்க்சிய PLFP -தான் முழுமுரமாக தமிழர்களுக்கு பயிற்சியளித்து

வந்தது. அவர்கள் சர்வதேச கம்யூனிச புரட்சியில் நம்பிக்கை வைத்திருந்தனர். இந்தியாவில், அதே கால கட்டத்தில் இந்திரா காந்தியின் அரசு இருந்தது. இந்திரா காந்தி அரசும் பாலஸ்தீன் ஆகரவு நிலைப்பாட்டை கொண்டிருந்த போதிலும், தமிழ்ப் போராளிகள் அவர்களிடம் பயிற்சி எடுப்பதை விரும்பவில்லை. 1983-ல், அனைத்து போராளிக் குழுக்களுக்கும் இந்தியா பயிற்சி வழங்கியதற்கு, அதுவும் ஒரு காரணமாக இருக்கலாம். மேலும் இந்தியாவில் இயங்கிய கம்யூனிச புரட்சியாளர்கள், அல்லது பிரிவினைவாத அமைப்புகளுடன் தொடர்பு ஏற்படுவதையும் இந்திய அரசு விரும்பவில்லை.

ஈழ விடுதலைப் போராட்டம், இந்திய நலன்களுக்கு உட்பட்டதாகவே இருக்க வேண்டுமென்பதில், இந்திய அரசு ஆரம்பத்தில் இருந்தே அவதானமாக இருந்து வந்துள்ளது. இறுதியில் இந்தியா எவ்வாறு ஈழ விடுதலை அமைப்புகளை கைவிட்டதோ, அதே போன்று ஜோர்டான் போன்ற அரபு நாடுகள் பாலஸ்தீன் விடுதலை அமைப்புகளை கைச்சுழிவி விட்டன. “எமது விடுதலையை நாமே வென்றெடுக்க வேண்டும்.” என்பதை பாலஸ்தீன், ஈழ விடுதலை அமைப்புகள் காலந்தாழ்த்தி புரிந்து கொண்டன.

பாலஸ்தீனப் பாதையில் ஈழ விடுதலைப் போராட்டம்

1982-ல், ஈழ-பாலஸ்தீன ஆகரவு துண்டுப்பிரசரங்கள், “�ழப் புரட்சி அமைப்பினரால்” வெளியிடப்பட்டன. அந்த வருடம் வெப்பானில் ஷ்ப்ரா, ஷ்டிலா என்ற இரு பாலஸ்தீன அகதி முகாம்களில் இடம்பெற்ற படுகொலைகளுக்கு ஈழத்தமிழர் சார்பில் கண்டனம் தெரிவிக்கப்பட்டது. ஈழத்தில் மெல்ல மெல்ல ஆயுதப் போராட்டம் துளிர் விட்டுக் கொண்டிருந்த காலம் அது. பிற்காலத்தில் இஸ்ரேலிய இராணுவத்தின் கொலைவெறிக்கு சற்றும் சளைக்காமல், சிங்கள இராணுவம் படுகொலைகளை செய்தது. இருப்பினும் அந்த வருடம் (1982) இஸ்ரேலியரின் பாலஸ்தீன இனப்படுகொலை ஈழத்திலும் அனுதாப அலையை தோற்றுவித்தது. ஷ்ப்ரா, ஷ்டிலா படுகொலையில் நேரடியாக ஈடுபட்டவர்கள் வெப்பான் பாசிஸ்ட்களான பலாங்கிஸ்ட்கள். இருப்பினும் இஸ்ரேலும் இனப்படுகொலைக்கு உடந்தையாக இருந்தது. இஸ்ரேலிய படையினரால் சற்றி வளைக்கப்பட்ட அகதி முகாம்களில், தொடர்ந்து மூன்று நாட்கள் படுகொலை இடம்பெற்றது. கசாப்புக் கடையில் ஆடு வெட்டுவதைப் போல, கொலைஞர்கள் சாவகாசமாக ஆயிரக்கணக்கான அப்பாவி மக்களை கொன்று குவித்தனர். அன்று அந்த இனப்படுகொலையை அரங்கேற்றிய இஸ்ரேலிய படைத் தளபதி ஷரோன், பின்னாளில் இஸ்ரேலின் பிரதமராக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். அப்போது ஷரோனுக்கு எதிராக பெல்ஜியத்தில் போர்க்குற்ற வழக்கு தாக்கல் செய்யப்பட்டது. இருந்தாலும் என்ன, அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியத்தின்

ஆதாவு இருந்தால், எந்தவொரு போர்க்குற்றவாளியும் விசாரணைக்கு அஞ்சத் தேவையில்லை.

லெபனானில் இஸ்ரேலிய படையெடுப்பின் பின்னர், பாலஸ்தீன் விடுதலை இயக்கங்களுக்கு பாதுகாப்பான பின்தளம் என்று கூறக்கூடிய நாடு எதுவும் இருக்கவில்லை. ஏற்கனவே ஜோர்டானில் விரட்டப்பட்டு தான் லெபனான் வந்தார்கள். லெபனானிலும் அவர்களுக்கு வரவேற்புக் கிட்டவில்லை. வேண்டா விருந்தாளிகளாக நடத்தப் பட்டார்கள். என்பதுகளில் லெபனானில் ஏற்பட்ட பின்னடைவு காரணமாக, வேறு வழியின்றி பேச்சுவார்த்தைக்கு உடன்பட்டது. அன்று PLO உலகில் “பணக்கார இயக்கம்” என்று பேசப்பட்டது. அனைத்து அரபு நாடுகளும் அளித்த தானங்கள், அவர்களது பணப்பெட்டியை நிரப்பின. யாசிர் அரபாத் வெளிநாட்டுப் பயணங்களுக்கு என தனியான விமானம் வைத்திருந்தார். உலகில் முதன்முதலாக விமானம் வாங்கிய விடுதலை இயக்கம் என்ற பெயரும் வுக்கு இருந்தது. அந்திய நாடுகளில் அளவுக்குதிகமாக தங்கியிருந்தால் விடுதலையைப் பெற முடியாது என்பதை, பாலஸ்தீனர்கள் காலந் தாழ்த்திப் புரிந்து கொண்டனர். இஸ்ரேலிய இராணுவம் பலமாக இருந்தால், PLO - வின் கட்டுப்பாட்டுப் பிரதேசம் என்று எதுவும் இருக்கவில்லை. அதனால், இஸ்ரேல் மீதான தாக்குதல்கள் யாவும், அயல் நாடுகளில் இருந்தே நெறிப் படுத்தப் பட்டன.

1967-ம் ஆண்டு யுத்தத்தின் பின்னரே, ஆயுதமேந்திய பாலஸ்தீன் அமைப்புகள் வளர்ச்சி அடைந்தன. ஜெருசலேம், மேற்குக் கரை, காஸா பிரதேசங்களை, இஸ்ரேல் போரில் கைப்பற்றியது. ஜோர்டானின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் இருந்த மேற்குக்கரை (ஜெருசலேம் உட்பட), எகிப்தின் கட்டுப்பாட்டில் இருந்த காஸா என்பன, பாலஸ்தீனரின் புகலிடமாக விளங்கியது. அதாவது 1948-ல் இஸ்ரேல் உருவானதால் வெளியேற்றப் பட்ட பாலஸ்தீன் அகதிகள், அந்தப் பிரதேசங்களில் அடைக்கலம் கோரி இருந்தனர். 1967 போரின் பின்னர், மில்லியன் கணக்கான பாலஸ்தீனர்கள் இஸ்ரேலிய ஆக்கிரமிப்பின் கீழ் வாழ வேண்டிய நிலை வந்தது. ஆக்கிரமிப்பின் கீழ் வாழ்வதென்பது, ஒவ்வொரு தனி மனிதனையும் பாதிக்கும் இடர். அதாவது ஆக்கிரமிக்கப்பட்ட பிரதேசத்தை சேர்ந்த பாலஸ்தீனர்களுக்கு பிரஜாவரிமை கிடையாது. அதனால் கடவுச் சீட்டும் எடுக்க முடியாது. வாக்குரிமை கிடையாது. அதனால் ஐனநாயகத்தில் நம்பிக்கை வைக்க முடியாது. வீடு, காணி சொந்தமாக வைத்திருக்கும் உரிமை கிடையாது. அதனால் அவர்களது வீடுகள் இடிக்கப்படுகின்றன. நிலங்கள் பறிமுதலாகின்றன. நிச்சயமாக

அத்தகைய குழ்நிலையில் மக்கள் ஆயுதப் போராட்டத்தை முழுமனதுடன் ஆகுரிப்பார்கள். 1967-ம் ஆண்டின் பின்னர், விடுதலை இயக்கங்கள் தோன்றுவதற்கு ஏதுவான சமூகக் காரணி அங்கே காணப்பட்டது.

இலங்கையில் ஆயுதப்போராட்டம் குறித்த அவா, சில இளைஞர்களிடம் காணப்பட்ட போதிலும், அது வளர்ச்சி அடைய ஒரு உந்துசக்தி தேவைப்பட்டது. இஸ்ரேவில் 1967 யுத்தம், ஆயிரக்கணக்கான பாலஸ்தீன இளைஞர்களை விடுதலை இயக்கங்களில் சேரத் தூண்டியது. அதேபோல, இலங்கையில் 1983 இனக்கலவரம், ஆயிரக்கணக்கான தமிழ் இளைஞர்களை விடுதலை இயக்கங்களில் சேர்த்து விட்டது. அன்று ஈழத்தில் இயக்கங்களில் புதிதாக சேர்ந்த இளைஞர்கள், பயிற்சிக்காக இந்தியா சென்றார்கள். ஏனென்றால், அனைத்து இயக்கங்களும், இந்தியாவில், தமிழ்நாட்டில்தான், பயிற்சி முகாம்களை கொண்டிருந்தன. அதேபோல அன்று பாலஸ்தீன இயக்கங்கள் யாவும், ஜோர்டானில் நிலை கொண்டிருந்தன. இஸ்ரேவின் எல்லையான ஜோர்டான் நதிக்கரை அருகில், பயிற்சி முகாம்கள் அமைந்திருந்தன. ஈழ விடுதலை அமைப்புகளின் தலைமையகங்கள் சென்னையில் இருந்ததைப் போல, பாலஸ்தீன இயக்கங்கள் ஜோர்டானின் தலைநகர் அம்மானில் தலைமையகங்களை கொண்டிருந்தன. அன்று தமிழ் நாட்டில் ஈழப் போராளிக் குழுக்கள் ஆயுதங்களுடன் நடமாடுமளவிற்கு சுதந்திரம் இருந்தது. இந்திய அரசு, தமிழ்நாடு மாநில அரசு ஆகியனவற்றின் செல்வாக்கு அவர்களுக்கு இருந்தது.

ஆரம்ப காலத்தில் முப்பதுக்கும் குறையாத ஈழ விடுதலை அமைப்புகள் தோன்றியிருந்தன. ஒரு சில, நாலைந்து உறுப்பினர்களை மட்டுமே கொண்ட சிறிய இயக்கங்களாக இருந்தன. அன்று ஜோர்டானிலும் ஐம்பதுக்கும் குறையாத பாலஸ்தீன விடுதலை இயக்கங்கள் தோன்றின. அரபு நாடுகளில் இருந்து பணம் வருகின்றது என்பதற்காக இயக்கம் தொடங்கியவர்களும் உண்டு. பதா போன்ற தேசியவாத அமைப்புகளும், PFLP போன்ற மார்க்சிய அமைப்புகளுமாக அவர்களுக்கிடையில் கொள்கை வேறுபாடு காணப்பட்டது. அதே போன்று ஈழ விடுதலை அமைப்புகளிலும், ஒரு சில தேசியவாதத்தையும், வேறு சில மார்க்சியத்தையும் தமது கொள்கைகளாக கொண்டிருந்தன. 1984-ம் ஆண்டு யாழ் குடாநாடு போராளிக் குழுக்களின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் இருந்தது. அந்தக் காலத்தில் A.K-47 துப்பாக்கிகளை ஏந்திய இயக்க உறுப்பினர்கள், “பிக் அப்” வாகனத்தில் பவனி வருவார்கள். அதே போன்ற

காட்சிகளை அன்று ஜோர்டானில் இருந்தவர்கள் கண்டிருப்பார்கள். ஆமாம், அதே A.K-47 அதே பிக் அப் வண்டி, போராளிகளின் தோற்றமும் ஒரே மாதிரித்தான் இருக்கும். வெளியே இழுத்து விடப்பட்ட சட்டை மார்பில் சன்னக் கூடுகளை வைக்கும் “ஹோல்சர்” பை. இத்தியாதி.)

ஒரு காலத்தில், தமிழக மக்களுக்கு ஈழப் போராளிகள் மீது மதிப்பும், மரியாதையும் இருந்தது. பின்னர் சில துப்பாக்கிச் சூட்டு சம்பவங்களால் அது இறங்குமுகமாகியது. ஜோர்டானிலும் அதே போன்ற நிலை காணப்பட்டது. உதாரணத்திற்கு குற்றச் செயலில் ஈடுபட்ட ஒரு பாலஸ்தீன் போராளியை ஜோர்டான் போல்சார் கைது செய்திருந்தனர். கைதியை விடுவிக்குமாறு, சம்பந்தப் பட்ட போராளியின் இயக்கத்தை சேர்ந்தவர்கள் போலிஸ் நிலையம் மீது துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்தனர். இது போல நிறைய சம்வங்கள் இடம்பெற்றன. தமிழகத்தில் போராளிக் குழுக்கள் தமக்குள் மோதிக் கொண்ட “பர்மா பஜார் சம்பவம்” போன்ற பல ஜோர்டானிலும் இடம்பெற்றன.

அன்று ஈழ விடுதலை அமைப்புகள் தமிழகத்தை பின்தளமாக பயன்படுத்துவதற்கு சில குருட்டு நம்பிக்கைகள் காரணமாக இருந்தன. “இந்தியாவிலும் தமிழர்கள் பெருமளவில் வாழ்கின்றனர். அதனால் இந்திய அரசு எப்போதும் ஈழத்தமிழருக்கு சார்பாகவே நடக்கும். ஒரு போதும் ஈழ விடுதலை அமைப்புகளை அடக்க துணியாது. அது தமிழகத்தில் கிளர்ச்சியை தோற்றுவிக்கும்....” இவ்வாறு அந்த நம்பிக்கை அமைந்திருந்தது. ஜோர்டானில் தளம் அமைத்திருந்த பாலஸ்தீன் விடுதலை அமைப்புகளும் அதேபோன்ற குருட்டு நம்பிக்கையுடன் செயற்பட்டார்கள். “ஜோர்டானில் பெருமளவு பாலஸ்தீனர்கள் வாழ்கின்றனர். (1948-ல் இஸ்ரேலை விட்டு வெளியேறிய பாலஸ்தீனர்களுக்கு ஜோர்டானில் குடியிருமை வழங்கப்பட்டது.) அதனால் ஜோர்டான் அரசு விடுதலை அமைப்புகளை அடக்குமாகில், பாலஸ்தீன் பிரஜைகள் கிளர்ந்தெழுவார்கள்...” 1970-ம் ஆண்டு, செப்டம்பர் மாதம் அந்த நம்பிக்கை தவிடுபொடியாகியது. பேசும் மொழி ஒன்றாகின்றும், பாலஸ்தீன், ஜோர்டானிய மக்கள் மத்தியில் கலாச்சார வேறுபாடுகள் உண்டு.

பாலஸ்தீனர்கள் நகர்ப்புற கலாச்சாரத்தை கொண்டவர்கள். மேலைத்தேய கல்விகற்ற மத்தியதர வர்க்கத்தை சேர்ந்தவர்கள். மாறாக ஜோர்டானியர்கள் “பெதூயின்” என்ற நாடோடி சமூகத்தை சேர்ந்தவர்கள். அவர்களது கலாச்சாரமும் நாட்டுப்புறம் சார்ந்தது. மன்னர் ஹாசைன் ஹாஷமித் குலத்தை சேர்ந்தவர். மன்னரின் குல

விசுவாசம், பெதுயின் படைவீரர்களின் விசுவாசம் என்பன, பாலஸ்தீனருக்கு எதிரான இராணுவ நடவடிக்கைக்கு உதவின. மன்னர் ஹாசைனுக்கு விசுவாசமான ஜோர்டானிய படைகள், பாலஸ்தீன ஆயுதபாணி இயக்கங்கள் மீது யுத்தம் தொடுத்தது. “கறுப்பு செப்டம்பர்” என்று அழைக்கப்படும் அந்தப் போரின் பின்னர், ஒரு பாலஸ்தீன போராளியை கூட ஜோர்டானில் விட்டு வைக்கவில்லை. போராளிகள் மத்தியில் இழப்பு அதிகமாக காணப்பட்டது. அனைத்து பாலஸ்தீன விடுதலை இயக்கங்களும் ஜோர்டானை விட்டு வெளியேறி, பெபனானில் தளம் அமைத்தன.

1983-ம் ஆண்டு, இந்தியா ஆயுதம் கொடுக்கிறது, பயிற்சி கொடுக்கிறது என்று அனைத்து ஈழ விடுதலை அமைப்புகளும் இந்தியாவில் தளமமைத்தன. இருந்தாலும் அன்று சில மார்க்சிய அமைப்புகள் இந்தியாவை “பிராந்திய வல்லரசு” என்றன. பங்களாதேஷில் இந்திய தலையீட்டை விளக்கும், “வங்கம் தந்த பாடம்” என்று ஒரு நால் கூட வெளிவந்தது. “முதலாளித்துவ நாடுகளுக்கு எதிரான புரட்சி என்ற கொள்கை, இந்திய முதலாளித்துவ அரசுக்கும் எதிரானதுதான்” என்பதை ஒத்துக் கொண்டன. அதெல்லாம் சொல்லில் மட்டுமே, செயலில் காட்ட தயங்கினார்கள். ஆனால் ஜோர்டானில் நிலைமை வேறாக இருந்தது. மார்க்சிய PLFP ஜோர்டானிய தொழிற் சங்கங்களுக்குள் ஊடுருவியது. பொதுவுடைமை புரட்சிக்கு ஆதரவான வாசகுங்கள் அடங்கிய சுவரொட்டிகள் தலைநகர் அம்மானில் கூட காணப்பட்டன. உறுப்பினர்கள் மகுதிகளையும் தமது கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருந்தனர். பள்ளிவாசல் ஓலிபெருக்கிகளில் தொழுகைக்கு அழைப்பு விடுப்பதற்கு பதிலாக, கார்ல்மார்க்கின் மேற்கோள்கள் ஓலிபரப்பாகின. பிற்காலத்தில் ஒரு நேர்காணலின் போது, “மார்க்சிஸ்ட்கள் ஜோர்டானில் குட்டையை குழப்பியதாக....” யாசிர் அரபாத் தெரிவித்தார். இருப்பினும் சில சம்பவங்கள், அமெரிக்கா, ஜோர்டான் அரசு மீது அழுத்தம் பிரயோகிக்க காரணமாக இருந்தது உண்மைதான். அது வேறொன்றுமில்லை. PFLP சில மேற்குலக நாடுகளின் விமானங்களை வெற்றிகரமாக கடத்தி, ஜோர்டானுக்குள் கெண்டு வந்து விட்டது!

இந்தியாவுக்கும், ஈழத்திற்கும் நடுவில் 20 மைல் கடற்பரப்பு இருந்தது. ஆரம்ப காலங்களில், ஈழப் போராளிகள் இந்தியாவில் இருந்து இலங்கை சென்று தாக்குதல் நடத்தி விட்டு திரும்பிச் சென்றனர். அதே போல, பாலஸ்தீன போராளிகளும் ஜோர்டானில் இருந்து இஸ்ரேலுக்குள் சென்று தாக்குதல் நடத்தி விட்டு திரும்பி விடுவார்கள். ஜோர்டான், இஸ்ரேலிய எல்லையான ஜோர்டான்

நதி, எல்லை தாண்டுவதற்கு இலகுவானது. பாலஸ்தீன் போராளிகளின் தாக்குதலால், இஸ்ரேலிய அரசுக்கும், ஜோர்டானிய அரசுக்கும் இடையில் முறைகள் நிலை இருந்தது. ஈழப் போராளிகளின் தாக்குதலால், இலங்கை, இந்திய அரசுகள் ஒன்றையொன்று பகைத்துக் கொண்டன. ஆனால் அந்தப் பகைமை எல்லாம் இந்திய - இலங்கை ஒப்பந்தம் வரையில் தான். அதன் பிறகு இந்திய இராணுவமே ஈழப் போராளிகளை எதிர்த்துப் போரிட்டது. 1970 கறுப்பு செப்டம்பரும், அதே போன்ற அரசியல் மாற்றத்தின் விளைவாகும். இஸ்ரேலிய அரசுக்கும், ஜோர்டான் அரசுக்கும் இடையில் இரகசியமாக நட்புறவு ஏற்பட்டது. ஜோர்டான் மன்னர் ஹாசைன் ஒரு சிலை. ஏஜென்ட் என்பது பின்னர் பகிரங்கமாகியது. மார்க்சிய PFLP கூட அதைக் காரணமாக காட்டி ஹாசைன் எதிர்ப்பு பிரச்சாரம் செய்து வந்தது. ஆனால் அன்று அயலில் இருந்த அரபு நாடுகள், ஹாசைன் அரசு கவிழ்வதை விரும்பவில்லை என்பது யதார்த்தம்.

பாலஸ்தீன் விடுதலை அமைப்புகளை ஜோர்டான் தனது நலன்களுக்காக பயன்படுத்தியது. மேற்குக்கரை, காஸூ போன்ற பகுதிகளில் செல்வாக்கு செலுத்துவது ஜோர்டானின் உள்நோக்கம். அதற்கு இஸ்ரேலின் ஒத்துழைப்பு கிட்டியதும் பாலஸ்தீன் விடுதலை அமைப்புகளை கைவிட்டது. ஈழ விடுதலைப் போராட்டத்தில் இந்தியாவின் பங்கும் அதே போன்றதே. இலங்கையின் வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்களை தனது ஆதிக்கத்திற்கு உட்படுத்துவதே இந்தியாவின் நோக்கமாக இருந்தது. இலங்கை அரசு அதற்கு விட்டுக் கொடுத்ததும், ஈழ விடுதலை அமைப்புகள் இந்தியாவுக்கு தேவைப் படவில்லை. பாலஸ்தீன-�ழப் பிரச்சினைகள் தொடர்பாக சர்வதேச சமூகமும் ஒரே முடிவைதான் கொண்டிருந்தது. இஸ்ரேலிய அரசு, பாலஸ்தீன் விடுதலை இயக்க சமாதான பேச்சுவார்த்தைக்கு அனுசரணையாளராக இருந்தது நோர்வே. இலங்கை அரசு, விடுதலைப் புலிகள் சமாதான பேச்சுவார்த்தைக்கும் நோர்வே தான் அனுசரணையாளர். இந்த உதாரணம் ஒன்றே போதும், பாலஸ்தீனரும், ஈழத் தமிழரும் ஒரே விதியை கொண்ட சகோதர இனங்கள் என்பதை நிருபிக்க.

தமிழ்மீழ் இன்னொரு இஸ்ரேல் ஆகுமா?

“தமிழர்கள் கிறிஸ்தவர்கள் என்பதாலேயே சிங்களவன் அடிக்கிறான். புலம்பெயர்ந்த தமிழர்கள், பைபிளையும், சிலுவைகளையும் ஏந்தி ஆர்ப்பாட்டம் நுத்தி இருந்தால், மேற்குலகின் கவனத்தை ஈர்த்திருக்கலாம்”, “இஸ்ரேலை சுற்றி கிறிஸ்தவ நாடுகள் போட்டுள்ள பாதுகாப்பு வலையம்தான் இஸ்ரேலின் பலம். ஈழத்துமிழர்களும் கிறிஸ்தவ நாடுகளை நண்பர்களாக்கிக் கொண்டால், அவர்களது இலட்சியத்தில் வெற்றி பெறலாம். முக்கியமாக சிறிலவங்கா படைகள் குண்டு போட்டு அழித்த தேவாவயங்களின் படங்களை பிரச்சாரத்திற்குப் பயன்படுத்த வேண்டும். இலங்கையில் தமிழ் பேசும் கிறிஸ்தவர்களை, பெனத்த சிங்கள அரசு படுகொலை செய்கின்றது என்ற பிரச்சாரம், மேலைத்தேய கிறிஸ்தவர்களின் அனுதாபத்தை தேடித்தரும்.” ஒரு புலம்பெயர்ந்த தமிழ் உடைகவியலாளரின் ஆலோசனை இது.

மேலெழுந்தவாரியாக பார்க்கும்பொழுது, அந்தக் கருத்துக்கள் வேடிக்கையாகத் தோன்றலாம். தமிழர்களில் பெரும்பான்மையோரான இந்துக்களுக்கு ஜீனிக்க கஷ்டமாக இருக்கலாம். சில முற்போக்கு தமிழ் தேசியவாதிகள், மதவாதம் தமிழ் தேசியத்தை உடைத்து விடும் என்று கவலைப்படலாம். தமிழ்மீத்தை இன்னொரு இஸ்ரேலாக்கும் கருத்தியல், எழுபதுகளில் தமிழ் தேசிய அரசியல்வாதிகளால் முன்னெடுக்கப்பட்டது. குறிப்பாக வலதுசாரி தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி தலைவர்கள், அதனை பகிரங்கமாக தேர்தல் மேடைகளில் பேசினார்கள். ‘தமிழ்மீத்தை ஆசியாவின் இஸ்ரேலாக்குவோம்’ என்று பெருமையாக முழங்கினார்கள். அவர்கள் உதாரணம் காட்டிய இன்னொரு நாடு சிங்கப்பூர்.

சாமானியன் கூட தமிழ்மீழ் என்றால், இன்னொரு இஸ்ரேவாக, இன்னொரு சிங்கப்பூராக கற்பண செய்து பார்க்கத் தொடங்கினான். தமிழர்கள், யூதர்களுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கப்பட்ட காலமும் அதுதான். இன்று வெளிநாடுகளில் புலம்பெயர்ந்த ஈழத்தமிழர்கள் பெருகி விட்டார்கள். அன்று, இங்கிலாந்து, அமெரிக்கா போன்ற நாடுகளில் மட்டுமே சிறு தொகை படித்த ஈழத்தமிழர்கள் வாழ்ந்து வந்தனர். அதனால், மலேசியா, சிங்கப்பூர், பிஜி, தென் ஆப்பிரிக்கா ஆகிய நாடுகளில் வாழ்ந்த தமிழர்களை, புலம்பெயர்ந்த தமிழர்களாக காட்டினார்கள். “தமிழன் உலகம் முழுவதும் பரந்து வாழ்கின்றான். தமிழர்களுக்கு என்றொரு நாடில்லை.” என்று அவர்களைத்தான் உதாரணமாக காட்டினார்கள். அன்று தமிழ்மீழ் உருவானால், அது உலகத் தமிழர்களின் தாயகமாக இருக்கும் என்றார்கள். அதாவது இன்று இஸ்ரேல் உலக யூதர்களின் தாயகமாக இருப்பதைப் போல. (ஒரு யூதர் உலகின் எந்த மூலையில் இருந்து சென்றாலும் இஸ்ரேலிய பிரஜை ஆகலாம்).

தமிழர்களை யூதர்களுடன் ஒப்பிடுவதற்கு இன்னொரு காரணம் இருந்தது. “தமிழர்கள் உலகிலேயே புத்திசாலிகள்” என்ற இன மேலாண்மைக் கருத்தியல். அதற்காக எல்லா தமிழர்களும் புத்திசாலிகள் என்று தவறாக கருதி விடக்கூடாது. யாழ்ப்பாணத் தமிழர்கள் மட்டுமே உலகிற் சிறந்த மூளைசாலிகள். “எலிசபெத் மகாராணிக்கு கணிதுப் பாடம் படிப்பித்த தமிழன் கதை”, யாழ்ப்பாண தமிழரின் அதி சிறந்த புத்தி சாதுர்யத்திற்கு உதாரணமாக கூறப்படுகின்றது. இப்போதும் பல யாழ்ப்பாண தமிழர்கள், பிற மாவட்ட தமிழர்களை விட, சிங்களவர்களை விட, முஸ்லிம்களை விட, தூம் உயர்ந்தவர்கள் என்று நம்புகின்றார்கள். தற்போது யுத்தத்தால் ஏற்பட்ட பாதிப்புகளைப் பற்றி பேசும் போது கூட “ஒரு காலத்தில் ஆண்ட பரம்பரைக்கு இந்த நிலைமையா?” என்றுதான் ஆதங்கப் படுகின்றனர். (அடிமைப் பரம்பரையாக இருந்த தலித் மக்களும் தமிழர்கள்தான்.) மேற்குறிப்பிட்ட சமூகப் பின்னணி அவர்களை, யூதர்களுடன் மட்டுமே தம்மை ஒப்பிடத் தூண்டியது. ஏனெனில் உலகில் யூதர்கள் மட்டுமே அதி புத்திசாலிகள், அவர்களுக்கு அடுத்ததாக இரண்டாவது இடத்தில் (யாழ்ப்பாண) தமிழர்கள் உலகிற் சிறந்த மூளைசாலிகள்.

“யூதர்களும் ஒரு காலத்தில் ஆண்ட பரம்பரையாக இருந்தவர்கள். உலகம் முழுக்க அகதியாக அவைந்தார்கள். இப்போது இஸ்ரேல் என்ற தேசத்தை ஆள்கிறார்கள். யூதுரின் வரலாற்றுடன் ஒப்பிட்டு, ஆண்ட தமிழினத்தின் கதையை தமிழர்கள் வாழையாடி வாழையாக

தங்கள் சுந்தகிகளுக்கு சொல்லிக் கொடுத்து வர வேண்டும் “வருங்காலத் தமிழ்மூழ் இஸ்ரேலைப் போன்று அமெரிக்க அடியாளாக செயற்பட வேண்டுமென்றால், அதையிட்டு அவர்களுக்கு எந்தப் பிரச்சினையும் இல்லை. மாறாக அது ஒரு பெருமைக்குரிய விடயம். அமெரிக்காவின் ஆப்கான், ஈராக் படையெடுப்புகள், அல்லைதா எதிர்ப்பு போர் எல்லாவற்றையும் ஆகுரிப்பார்கள். அமெரிக்கா முஸ்லிம் நாடுகளை குறிவைத்து தாக்குகிறது என்று இரட்டிப்பு மகிழ்ச்சி அடைவார்கள். வியட்னாம் போர் நடந்த காலத்தில், அமெரிக்கா கம்யூனிசத்தை அழிக்க வேண்டும் என்று அகமகிழ்ந்தார்கள். இஸ்ரேல்-அமெரிக்க ஆதாவை, யாழ்ப்பான சமூகப் பின்னணியில் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். சைவ-கிறிஸ்தவ வெள்ளாள் ஆதிக்கவாதிகள், முஸ்லிம்களை எதிரி இனமாக கருதினார்கள். அதே நேரம், கம்யூனிஸ்ட்கள் நடத்திய சாதிய எதிர்ப்பு போராட்டத்தையும் சுகித்துக் கொள்ள முடியவில்லை. தாழ்த்தப்பட்ட சாதிகள் சம உரிமை கேட்டால், ஆன்ட பரம்பரைக்கே ஆபத்தாகி விடும்.

யூதர்களுக்கு ஆதாவாக வக்காலத்து வாங்கும் தமிழர்கள், “உலகில் அதிகமான நோபல் பரிசுகளை வென்றவர்கள் யூதர்கள்” என்று விஞ்ஞானபூர்வமாக தர்க்கம் செய்வார்கள். மேலைத்தேய நாடுகளிலும், யூத ஆதாவ அரசியல்வாதிகளால் இத்தகைய பிரச்சாரம் பல வருடங்களாக முன்னெடுக்கப்படுகின்றது. கணிசமான யூதர்களும் நம்பிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நூறு வருடங்களுக்கு போலாக பலதரப்பட்ட சாதனையாளர்களுக்கு பரிசு வழங்கிக் கொண்டிருக்கிறது நோபல் நிறுவனம். இதுவரை வழங்கப்பட்ட பரிசுகளில் 18 வீதமானவை, யூத இனத்தை சேர்ந்த விஞ்ஞானிகள், எழுத்தாளர்கள், அரசியல் தலைவர்களுக்கு போய்ச் சேர்ந்துள்ளன.

உலக சனத்தொகையில் 0.3% ஆக உள்ள யூதர்களுடன் ஒப்பிடும் போது இது அதிகம் தான். ஆயினும் பரிசு வாங்கிய இஸ்ரேலிய யூதர்கள் மிக மிக்க குறைவு என்பது ஆர்வத்தை தூண்டும் விடயம். அநேகமாக நோபல் பரிசு பெற்ற யூத சாதனையாளர்கள், ஒன்றில் ஐரோப்பாவில் வாழ்ந்திருப்பார்கள், அல்லது சிறிது காலமாவது அமெரிக்காவில் படித்திருப்பார்கள். திறமைசாலிகளின் சுதந்திரத்தில் தலையிடாத, அவர்களை ஊக்குவிக்கும் மேற்கத்திய சமூகத்தில் வாழ்ந்த யூதர்கள் மட்டுமே சாதிக்க முடிந்துள்ளது. (சோவியத் யூனியன் போன்ற சோஷலிச நாடுகளிலும் அத்தைய சுதந்திரம் இருந்தது.) இலங்கை, இந்தியா போன்ற பழமைவாத கலாச்சாரம் பேணும் சமூகங்களில் தனி மனித சுதந்திரத்தை எதிர்பார்க்க முடியாது. பழமைவாத யூத குடும்பங்களிலும் இறுக்கமான கட்டுப்பாடுகள்

நிலவுகின்றன. மேற்கொண்டு ஆராய விரும்புவோர், நோபல் பரிசு வென்ற யுதர்களின் சுயசரிதையை வாசித்துப் பார்க்கலாம். அவர்கள் எல்லோரும் பழையவாத மதக் கட்டுப்பாடுகளில் இருந்து தம்மை விடுவித்துக் கொண்டவர்கள். மதச்சார்பற்ற கல்வி கற்றவர்கள். நாசிஸ் சர்வாதிகார ஆட்சியின் பயனாக பல ஐரோப்பிய யூத விஞ்ணானிகள் அமெரிக்காவுக்கு புலம்பெயர்ந்தனர். அங்கே கிடைத்த வரவேற்பு, வசதி, வாய்ப்புகளும் அவர்களுக்கு பக்கபலமாக இருந்தன்னன.

நோபல் பரிசுகள் யாவும் அரசியல் உள்நோக்கம் கொண்டவை என்பதை பலரும் ஏற்றுக் கொள்கின்றார்கள். ஒவ்வொரு வருடமும் சமாதானத்திற்காக வழங்கப்படும் நோபல் பரிசு சர்வதேச அரசியலில் கலகத்தை தோற்றுவிக்கும். உண்மையிலேயே சமாதானத்திற்காக பாடுபட்ட அமெரிக்க ஜனாதிபதி ஜிம்மி கார்ட்டர், எதிரிகளாலும் மதிக்கப்பட்ட மாமனிதர். அவருக்கு சேர வேண்டிய நோபல் பரிசு, நீண்ட காலமாக கொடுக்கப்படாமல் இழுபறிப்பட்டது. அதற்கு முன்பே போர்வெறியன் புஷ்ஷாக்கு சமாதான பரிசு கொடுத்து விட்டார்கள். இஸ்ரேலிய அரசியல் தலைவர்கள் மெனாகேம் பெகின், இட்சாக் ராபின், ஷிமோன் பெரேஸ் ஆகிய யூதர்களுக்கும் சமாதானத்திற்கான நோபல் பரிசு வழங்கப்பட்டது. யார் இவர்கள்? இஸ்ரேலை ஆண்ட காலங்களில் போர்க்குற்றம், மனித உரிமைகள் மீறல் போன்ற குற்றச்சாட்டுகளுக்கு ஆளானவர்கள். மெனாகேம் பெகின் ஒரு பயங்கரவாதி என்று பிரிட்டிஷ் அரசே அறிவித்திருந்தது. மற்ற இருவரும் பாலஸ்தீனர்களை இனப்படுகொலை செய்த யுத்தத்திற்கு தலைமை தாங்கியவர்கள். ஒரு வேளை மகிந்த ராஜபக்சவுக்கு சமாதானத்திற்கான நோபல் பரிசு கொடுக்கப்பட்டால், தமிழர்கள் எந்தளவு கொதித்தெழுவார்கள் என்பதை கற்பனை செய்து பாருங்கள். நோபல் பரிசின் யோக்கியதை அந்தளவுக்கு தான் உள்ளது.

இஸ்ரேவியர்கள் புத்திசாலிகள் என்ற இனவாதுப் பிரச்சாரம்

“உலகில் உள்ள மற்ற எல்லா இனங்களையும் விட, யூதர்கள் புத்திசாலிகள், திறமைசாலிகள்.” இந்த தவறான கருத்தை இன்றைக்கும் நம்பிக் கொண்டிருக்கும் அப்பாவிகள் இருக்கிறார்கள். படித்தவர் முதல் பாமரர் வரை, யூதர்கள் குறித்த மூடநம்பிக்கையை கொண்டுள்ளனர். உலகிலேயே அறிவுக்கூர்மை அதிகம் கொண்ட இனமான யூதர்கள் எதையாவது கண்டுபிடித்து மனித குலத்திற்கு வழங்கி இருக்கிறார்களா? காகிதம், வெடிமருந்து, பட்டுத் துணி போன்றவற்றை கண்டுபிடித்தவர்கள் சீனர்கள். யூதர்கள் கண்டுபிடித்ததாக கூறக்கூடிய ஒரே விடயம் மதம் சார்ந்தது. “பல தேவ்வ வழிபாட்டை நிராகரித்து, ஒரே கடவுளை வழிபடும் மதத்தை தோற்றுவித்தார்கள்,” என்று கூறலாம். ஆனால் யூதர்களுக்கு முன்னரே பாபிலோனியாவில் ஓரிறைக் கொள்கை இருந்துள்ளது. பாரோ மன்னர்கள் ஆண்ட எகிப்தில், ஆமன் என்ற ஒரே கடவுளை வழிபடும் மதம் சிறிது காலம் அரச மதமாக இருந்தது.

இதனை வாசித்துக் கொண்டிருக்கும் சில நண்பர்கள், “இதோ பாருங்கள், யூத விஞ்ஞானிகள், கணித மேதைகள், தத்துவ ஞானிகள்...” என்று ஒரு பெரிய பட்டியலையே கொண்டு வருவார்கள். அந்தப் பட்டியலில் உள்ள எல்லோரும் மேற்கு ஜோப்பிய, அமெரிக்க பிரஜைகள் என்பது ஒரு தற்செயல் அல்ல. சீனா, அரேபியா, இந்தியா

என்று உலகம் முழுவதும் திருடிய அறிவுச் செல்வங்களை ஐரோப்பியர்கள் தமதாக்கிக் கொண்டார்கள். இந்த மாபெரும் அறிவுத்திருட்டு இடம்பெற்ற வரலாறு ஒரு பெரிய கதை. “பூமி உருண்டையானது” என்று கூறியவர்களை தூக்கில் போட்ட தேசத்தில் இருந்து, எப்படி ஒரு விஞ்ஞானி தோன்ற முடியும்? சாதாரண தலைவாலிக்கு மண்டையில் ஆணி அடித்த வைத்தியர்கள் வாழ்ந்த நாட்டில், நவீன மருத்துவம் தோன்ற முடியுமா? சிலுவைப்போரினால் விளைந்த நன்மையாக, ஐரோப்பியர்களுக்கு வெளி உலகத் தொடர்புகள் ஏற்பட்டன. அப்போது தான் விஞ்ஞானம், அறிவியல், கணக்கியல், வான சாஸ்திரம் எல்லாம் கற்றுக் கொண்டார்கள். நிச்சயமாக, ஐரோப்பியர்கள் பின்னர் அவற்றை மேலும் சிறப்பாக வளர்த்தார்கள். அறிவியல் சார்ந்த நவீன கல்வியும் அப்போது தான் உருவானது.

எமக்குத் தெரிந்த யூத விஞ்ஞானிகள், கணித மேதைகள் எல்லோரும், பிற ஐரோப்பியர்களைப் போல நவீன கல்வி கற்றதனால் உருவானவர்கள். இவர்கள் யாருமே யூத மதக் கல்வியுடன் தமது அறிவை சுருக்கிக் கொள்ளவில்லை. இன்னும் தெளிவாகக் கூறினால், படித்த யூத அறிஞர்கள் பலர் தம்மை மதச் சார்பற்றவர்களாக காட்டிக் கொள்ள விரும்பினார்கள். அன்றிருந்த யூத பழமைவாதிகள், “அவர்கள் யூதர்கள் இல்லை,” என்று கூறி வந்தனர். எடுத்துக்காட்டாக, கார்ல் மார்க்ஸ் ஒரு யூதர் என்று மற்றவர்கள் தான் கூறுகிறார்கள். அவர் எந்தவொரு இன் அடையாளத்தையும் ஏற்றுக் கொள்ளாதவராக, ஒரு நாஸ்திகராக வாழ்ந்தார். ஐன்ஸ்டைன், யூத தேசியவாதிகளான சியோனிஸ்டுகளை கடுமையாக விமர்சித்தார். நான் இந்தக் கட்டுரைத் தொடரை எழுதுவதற்காக, என்னை “தமிழன் இல்லை” என்று சில நண்பர்கள் கூறுகின்றனர். முரண்நகையாக இதே நண்பர்கள்தான், “யூத மதச் சார்பற்ற, யூதர்களாக ஏற்றுக் கொள்ளப்படாத” விஞ்ஞானிகளின் பட்டியலை கெண்டு வந்து காட்டுகிறார்கள்.

யூதர்கள் மட்டும் எப்படி அறிவுக்கூர்மை மிக்கவர்களாக, திறமைசாலிகளாக இருக்க முடியும்? மத நம்பிக்கை கொண்டவர்கள், ஆண்டவர் யூதர்களை அப்படிப் படைத்தார், என்று கூறுகின்றனர். பைபிளின் பார்வையில், உலகில் “யூதர்கள், யூதர் அல்லாதவர்கள்,” என்று இரண்டு வகைப் பிரிவுகள் உண்டு. இந்தியாவில் மனு எழுதிய சாஸ்திரமும், “பிராமணர்கள் புத்திசாலிகள், அதனால் வேதம் பயில உரித்துடையவர்கள்.” என்கிறது. ஒரு குறிப்பிட்ட இனத்தை சேர்ந்தவர்களால் எழுதப்படும் புனித நூல்கள், அந்த இனத்தை மட்டுமே உலகில் சிறந்ததாக மகிமைப்படுத்தும். (மனிதன்

எழுதுவில்லை என்றால், ஆண்டவர் இனப் பாகுபாடு காட்டுகிறார் என்று புரிந்து கொள்ளலாமா?”)

நிறவெறியர்களான சில விஞ்ஞானிகளும், ஹிட்லரும், “வெள்ளையர்களே உலகில் சிறந்த அறிவுக்கூர்மை கொண்டவர்கள்.” என்றனர். இப்போதெல்லாம் விஞ்ஞானத்தை காட்டி தான் மக்களை நம்ப வேக்க பார்க்கிறார்கள். “மரபணுச் சோதனையின் படி, யூதர்கள் தனியான மரபணு கொண்டவர்கள்,” என்றும், “புத்தியும், திறமையும் மரபணு மூலம் கடத்தப்படுகின்றது.” என்றும் கூறுவார்கள். ஹிட்லர் போன்ற இனவெறியர்களும் அதைத் தான் பரப்புரை செய்தனர். “வெள்ளையினத்தவர்கள் மூன்றாவதிகள், கறுப்பினத்தவர்கள் முட்டாள்கள். இது மரபணுவில் எழுதப்பட்டுள்ளது.” என்றார்கள். “மனித இனத்தின் பரிநாம வளர்ச்சியில் வெள்ளை இனம் உயர்ந்த இடத்தில் இருக்கின்றது.” என்று டார்வினும் தன் பங்குக்கு உள்ள விட்டுச் சென்றுள்ளார்.

1975-ல், அமெரிக்க விஞ்ஞானி வில்சன், “சமூக உயிரியல்” என்றொன்றை கண்டுபிடித்தார். இதனை விஞ்ஞானம் என்பதை விட, வலது தீவிரவாத அரசியல் கருத்துருவாக்கம் என்பதே சாலப்பொருத்தம். சமூக உயிரியல்வாதிகள் புத்திசாலித்தனத்திற்கும், செல்வத்திற்கும் முடிச்சுப் போடுகின்றனர். “ஆப்பிரிக்கர்கள் மிகக்குறைந்த IQ கொண்டிருப்பதாலேயே அவர்கள் வறுமையில் வாடுகிறார்கள், ஐரோப்பியர்கள் அதிகூடிய IQ கொண்டிருப்பதாலேயே செல்வத்திற்கும் மரபணுவே காரணம் என்கின்றனர். காலனிய சுரண்டல் பற்றி எல்லாம் அவர்கள் பேச மாட்டார்கள். பிறநுடன் இனக்கலப்பு செய்யாத தூய இனமாக கருதப்படும் யூதர்கள், சமூக உயிரியல்வாதிகளால் அடிக்கடி உதாரணம் காட்டப்படுகிறார்கள். யூதர்கள் கொண்டுள்ள விசேட மரபணுக்கள் காரணமாக, அவர்கள் புத்திசாலிகளாகவும், பணக்காரர்களாகவும் இருக்கின்றனர். உலகையே ஆட்டிப் படைக்கின்றனர். (Eugenics: A social movement in which the population of a society, country, or the world is to be improved by controlling the passing on of hereditary information through mating.) உலகம் முழுவதையும் ஆள்வதற்கு யூதர்கள் எவ்வாறு குழ்ச்சி செய்கிறார்கள் என்பதை விளக்கும் நூல் (The Protocols of the Elders of Zion) ஒன்று 1903-ல் வெளியானது. ஹிட்லரும், நாஜிகளும் அவற்றை பிரச்சாரம் செய்து தான் ஆட்சியைப் பிடித்தார்கள். “வங்கிகள், தொழில் நிறுவனங்கள் எல்லாம் யூதர்களின் கைகளில் இருக்கின்றன” (ஏனென்றால் யூதர்கள் தான் புத்திசாலிகள் ஆயிற்றே) என்ற பொய்ப் பரப்புரை, யூதர்கள்

மீதான வன்முறைக்கு ஜெர்மனியரின் ஆகரவை திரட்டியது. யூதர்களின் உதாரணத்தை பின்பற்றி, இனக்கலப்பற்ற தூய ஆரிய இனத்தை உருவாக்க வேண்டுமென்பது ஹிட்லரின் கனவு. யூதர்கள் பற்றிய பிரமை கொண்ட தமிழர்கள், “சாதி, மத, இனக் கலப்பு திருமணங்களுக்கு எதிராக வாதாடினால்,” ஆச்சரியப்பட எதுவுமில்லை. நிறவெறி, இனவெறி, சாதிவெறி எல்லாம் அடிப்படையில் ஒன்று தான்.

கிறிஸ்தவ நாடுகள் (ஸமூத்)தமிழரின் நேச சக்திகளா?

“வங்காழை (http://www.lankasri.com), தமிழ்வின் (http://www.tamilwin.com/), இணையத்துளங்களில், “இஸ்ரேலிடம் இருந்து ஈழத்தமிழர்கள் எதையெல்லாம் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும்? எத்தகைய படிப்பினைகளைப் பெற வேண்டும்.” என்று இஸ்ரேல் ஆதாரவு தொடர் கட்டுரைத் தொடர் ஒன்று வெளிவந்தது. அதிலிருந்து சில முக்கிய குறிப்புகள்:

“இஸ்ரேலியர்களுக்குத்தான் கிறிஸ்தவ உகின் பாதுகாப்பு வையும் இருக்கின்றது... ஈழத் தமிழருக்கு யார் இருக்கின்றார்கள்? ஈழத் தமிழர்களுக்கு எந்த மதக் குழுமம் நட்பு சக்தியாக அமையுமுடியும்? ஈழத் தமிழர்களின் நேச சக்திகள் என்று யார் எமக்கு இருக்கின்றார்கள்? ஈழத் தமிழரில் ஒரு சிறிய குழு கைகளில் சிலுவைகளையும், பைரிளில் அந்திக்கு எதிராக கூறப்பட்டிருக்கின்ற சில வாக்கியங்களையும், பாதிக்கப்படுகின்றவர்களுக்கு உதவவேண்டும் என்ற கிறிஸ்துவின் போதனைகள் அடங்கிய பதாதைகளையும், வன்னியில் பாதிக்கப்பட்ட சிறுவர்கள், தேவாலயங்கள் போன்றனவற்றின் காட்சிகளைக் கொண்ட புகைப்படங்களையும் சுமந்தபடி வீதிகளில் இறங்கியிருந்தால், மேற்குலகின் அத்தனை கவனமும் நிச்சயம் எம்மை நோக்கி ஈர்க்கப்பட்டிருக்கும் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. எங்களில் ஒரு தாப்பு அவ்வாறு செய்திருந்தால், எமது பிரச்சனையையும், எமக்கு நடந்த அந்திகளையும் உலகம் பார்த்திருக்கும். எமக்கெதிரான அவலத்தைத் தடுக்க மேற்குலகம்

நிச்சயம் முன்றிருக்கும் புலம்பெயர்ந்த நாடுகளில் சுமார் 500-க்கும் அதிகமான கிறிஸ்தவ சபைகள் ஈழத் தமிழர்களால் நடாத்துப்படுகின்றன. இந்தச் சபைகளை நாம் எமது போராட்டத்தின் ஒர் அங்கமாக மாற்றவில்லை என்பது உண்மையிலேயே ஒரு பின்னடைவு என்றதான் நான் கூறுவேன்.“

(இஸ்ரேவிடம் இருந்து ஈழத் தமிழர் கற்றுக்கொள்ள வேண்டியவைகள்: (பாகம் 8) நிராஜ் டேவிட்)

�ழத்தமிழர் அவலத்தை பல சக்திகள் தமக்கு சாதகமாக்கிக் கொள்ளப் பார்க்கின்றன. தமிழரில் ஒரு பிரிவினர், “இவ்வளவு காலமும் எதற்காக இஸ்ரேவை உதாரணமாக காட்டிப் பேசி வந்தனர்?” என்ற கேள்விக்கான விடை கிடைத்து விட்டது. இதுவரை மறைத்து வைத்திருந்த இரகசிய நிகழ்ச்சி நிரலை இப்போது தாங்களாகவே எடுத்து விடுகின்றனர். “ஒருவர் கிறிஸ்தவ மதத்தவராயிருந்தால், அவர் கட்டாயம் மேற்குலக விசுவாசியாக இருக்க வேண்டும்,” என்று யார் இவர்களுக்கு சொல்லிக் கொடுத்தார்கள்? அதே போலத்தான், “கிறிஸ்தவர்கள் எப்போதும் இஸ்ரேலுக்கு நிபந்தனையற்ற ஆதாவு வழங்க வேண்டும்” என்று தமது அரசியலை திணிக்கிறார்கள். மத நும்பிக்கையாளர்கள் தமக்கு அரசியல் ஈடுபாடு இல்லாதது போல காட்டிக் கொள்வார்கள். மேலைத்தேய விசுவாசமும், இஸ்ரேவிய ஆதாவும் அரசியல் இல்லையா? அவை எல்லாம் மதக் கடமைகளா? இயேசு கிறிஸ்து ஒரு வெள்ளையின ஜேரோப்பிய சமுகத்தில் பிறக்கவுமில்லை, ஜேரோப்பிய கலாச்சாரத்தை கொண்டிருக்கவுமில்லை.

நமது நாடுகளில் கிறிஸ்தவர்கள் என்றால் ஜேரோப்பிய கலாச்சாரத்தை பின்பற்றுவார்கள், என்பன போன்ற தவறான கருத்துகளை திரைப்படங்களும் பரப்பி வருகின்றன. காலனிய ஆதிக்கம், கிறிஸ்தவ மத அடிப்படைவாதம், மேற்குலக விசுவாசம்

இஸ்ரேல் ஆதாவு, இவை எல்லாம் ஒன்றுக்கொன்று தொடர்பு கொண்டவை. நமது மக்கள் இவற்றில் இருந்து விடுபட்டு சுதேசித் தன்மையையும், அரசியலற்ற மதச் சுதந்திரத்தையும் கொண்ட விடுதலைப் போராட்டத்தை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இலங்கையில் தமிழர்களும், சிங்களவர்களும் சுயாதீனமாக முடிவுகளை எடுக்கும் திறனை முளையிலேயே கிள்ளி ஏறிய முயற்சிகள் நடக்கின்றன. ஈழம் உருவானால், ஈழத் தமிழர்கள் சொந்தக்காலில் நிற்கக் கற்றுக் கொண்டிருப்பார்கள். ஈழத்தமிழரின் போராட்டம் பின்னடைவுக்குள்ளானது, மேற்குலக விசுவாசிகளின் நிகழ்ச்சிநிருவகுக்கு அமைவாகவே நடந்துள்ளது. திக்குத்திசை தெரியாத காட்டில் அல்லவுறும் ஈழத் தமிழர்களுக்கு வழிகாட்டுகிறார்கள்:

“அதோ பாருங்கள்! தூரத்தில் இஸ்ரேல் தெரிகிறதா? அதுதான் எமது இலட்சியம் நாமும் யூதர்களை பின்பற்றி, அமெரிக்கா உதவியுடன் தமிழ் இஸ்ரேல் அமைப்போம். அதற்கு முதல் படி, எம்மை கிறிஸ்தவர்களாக இனங்காட்டுவோம். அப்போது தான் கிறிஸ்தவ நாடுகள் எமது துயர் துடைக்க ஓடோடி வருவார்கள்.” அப்படியா? கிறிஸ்தவர்களுக்கு இன்னல் ஏற்பட்டால், கிறிஸ்தவ நாடுகள் பாதுகாப்பு அரணாக இருப்பார்களா? இவர்கள் வரலாற்றில் இருந்து எதையுமே கற்றுக் கொள்ளவில்லை என்பது தெளிவாகின்றது.

அதிக தூரம் போகத் தேவையில்லை. அயல் நாடான இந்தியாவில், நாகலாந்து என்ற தனி நாடு கோரிப் போராடும் நாகா மக்கள் கிறிஸ்தவர்கள்தான். இந்தியாவிடம் இருந்து விடுதலை பெற ஆயுதமேந்திப் போராடும் நாகா இயக்கங்கள் யாவும், “சுதந்திர நாகலாந்து ஒரு கிறிஸ்தவ நாடாக அமையும்,” என்று வெளிப்படையாகவே கூறுகின்றன. சில மேலைநாட்டு கிறிஸ்தவ நிறுவனங்கள் இரகசியமாக நாகா போராட்டத்திற்கு உதவி வருவதாக இந்திய அரசு குற்றஞ்சாட்டுகின்றது. இந்தியா சுதந்திரமடைந்த காலத்தில் இருந்தே நாகா பிரச்சினையும் தீர்க்கப்படவில்லை. இதெல்லாம் மேற்குலகில் ஏற்கனவே தெரிந்த தகவல்கள் தான். இருப்பினும் எந்தவொரு கிறிஸ்தவ நாடாவது, நாகலாந்து விடுதலைக்கு பகிரங்கமாக ஆதரவு தெரிவித்துள்ளதா? ஈழத்தமிழர்கள், ராஜபக்சேவ போர்க்குற்றவாளி என்று கூறுவதைப் போல, நாகா மக்கள் மன்மோகன் சிங் போர்க்குற்றவாளி என்று கூறி வருகின்றனர். அண்மையில் (கிறிஸ்தவ) அமெரிக்க ஜனாதிபதி ஒபாமா, மன்மோகன்சிங்கை சந்தித்து, இரு நாடுகளினிதும் உறவைப் புதுப்பித்து விட்டு சென்றார். எந்தவொரு கிறிஸ்தவனும் நாகா மக்கள் சார்பில் எதிர்ப்புக் காட்டவில்லை.

இஸ்ரேலுக்கு ஆதரவாக வக்காலத்து வாங்கும் தமிழர்களுக்கு சீனாவை பிடிக்காது. அதே நேரம், அமெரிக்காவை அளவுக்கு அதிகமாகவே பிடிக்கும். “இலங்கை அரசு சீனாவுடன் நெருக்கமாகி வருவதால், அமெரிக்கா தமிழர்களை ஆதரிக்கும். கொஞ்ச நாட்களில் ஈழமும் வாங்கித் தரும்.” என்று பல தமிழ் ஊடகங்கள் நம்பிக்கை ஊட்டுகின்றன. இந்த ஊடகங்கள் சொல்வதைக் கேட்கும் ஒரு சாதாரண தமிழன், கடந்த சில வருடங்களாகத்தான், சிறிலங்கா-சீனா உறவுகள் நெருக்கமடைந்ததாக நினைக்கிறான். பர்மா (மியான்மர்) பல தசாப்தங்களாக சீனாவுடன் நெருக்கமான உறவுகளைப் பேணி வருகின்றது. சீனா முதன்மையான வர்த்தகக் கூட்டாளி மட்டுமல்ல, நீண்ட காலமாக பர்மிய இராணுவத்திற்கு ஆயுத விநியோகம் செய்து வருகின்றது. பர்மாவில் இராணுவ சர்வாதிகாரம் நிலவுவதும்,

அவர்களின் அடக்கமுறை ஆட்சியும் மேற்குலகில் நன்கு தெரிந்த விடயங்கள். இராணுவமும், பெரும்பான்மை பர்மிய மொழி பேசும் மக்களும், அரசு மதுமான பெளத்த மதுத்தை சேர்ந்தவர்கள்.

தாய்லாந்து எல்லையோரம் காரேன் என்ற இன மக்கள் வாழும் பிரதேசம் உண்டு. காரேன் மொழி பேசும் மக்களில் கிறிஸ்தவர்கள் கணிசமான தொகையினர். அவர்கள் கடந்த ஐம்பதாண்டுகளாக தனிநாடு கோரி ஆயுதப் போராட்டம் நடத்துகின்றனர். காரேன் விடுதலைப் போராட்டத்தை நசக்குவதற்காக, பர்மிய இராணுவம் கிறிஸ்தவ ஆலயங்களையும் இலக்கு வைத்து தாக்கியது. “காரேன் மொழி பேசும் மக்களின் தனி நாட்டுக் கோரிக்கை மட்டுமல்ல, கிறிஸ்தவ மதமும் பர்மிய பிரிவினையை தாண்டும் தீய சக்திகள்,” என்று பர்மிய அரசு பிரிரங்கமாகவே அறிவித்தது. காரேன் மக்களுக்கு ஆகராவாக எந்த கிறிஸ்தவ நாடு குரல் எழுப்பியது? காரேன் நாட்டை பிரித்துக் கொடுத்தால், இலகுவாக சீன எல்லையில் கால் பதிக்கலாம் என்று அமெரிக்காவுக்கு தெரியாதா? போர்க்குற்றம் புரிந்ததாக, பர்மிய ஆட்சியாளர்களுக்கு எதிராக எத்தனை மனித உரிமை மீறல் குற்றச்சாட்டுகள் உள்ளன? சர்வதேச மன்னிப்புச் சபை, மனித உரிமைகள் கண்காணிப்பகம் எல்லாம் ஒவ்வொரு வருடமும் இது பற்றி முறைப்பாடு செய்கின்றன.

இந்தோனேசியாவில் மலுக்கு தீவுக் கூட்டங்களில், மலுக்கு மொழி பேசும் இன மக்கள் வாழ்கின்றனர். இவர்கள் பெரும்பான்மை இந்தோனேசியரிடம் இருந்து வெளிப்புறத் தோற்றத்திலும் மாறுபடுகின்றனர். மலுக்கு மக்களில் கணிசமான தொகையினர் கிறிஸ்தவர்கள். ஆரம்பத்தில் மலுக்கு மக்கள் தமக்கெண தனிநாடு கோரிப் போராட்டனார்கள். இந்தோனேசிய அரசு அவர்களின் போராட்டத்தை முளையிலேயே கிள்ளி ஏறிந்து விட்டது. அதன் பிறகு, இந்தோனேசிய அரசு அங்கே வேண்டுமென்றே மதப் பிரச்சினையை தூண்டி விட்டது. வெளிப்பார்வைக்கு மதக்கலவரமாகவே தெரிந்தது. அரசு ஆகராவைப் பெற்ற முஸ்லிம் காடையர்கள் கூட்டம் கிறிஸ்தவர்களை படுகொலை செய்தது, அவர்களின் ஆலயங்களை எரித்தது. (பதிலுக்கு கிறிஸ்தவ காடையர் கூட்டம் முஸ்லிம் மக்களை கொன்று, மகுதிகளை எரித்தது.) இந்த செய்திகள் யாவும் மேற்குலகில் பரபரப்பாக பேசப்பட்டவைதான். நான் அறிந்த வரையில், இதுவரை எந்தவொரு கிறிஸ்தவ நாடும் (முன்னாள் காலனியாதிக்கவாத நெதர்லாந்து உட்பட) மலுக்கு கிறிஸ்தவர்களுக்கு உதவ முன் வரவில்லை. மாறாக, உலகிலேயே அதிகளாவு முஸ்லிம்களை கொண்ட இந்தோனேசியாவுக்கு ஆகராவாக

உறவுகளைப் பேணி வருகின்றனர். அமெரிக்காவின் ஆசீர்வாதம் பெற்ற சர்வாதிகாரி சுகார்ட்டோ, முஸ்லிம் மத அடிப்படைவாத அமைப்புகளை வளர்த்த கதையை எழுதப் போனால், இந்தக் கட்டுரை நீண்டு விடும்.

“வேற்று மதத்தவர்களான யூதர்களின் இஸ்ரேலை சுற்றி கிறிஸ்தவ நாடுகள் பாதுகாப்பு வலையம் போட்டு வைத்திருக்கிறார்கள்.” என இஸ்ரேலிய ஆகராவாளர்கள் ஒரு பெரிய உண்மையை கண்டுபிடித்துக் கூறுகிறார்கள். கிறிஸ்தவர்களான நாகா, காரேன், மலுக்கு மக்களைப் பாதுகாக்கும் வலையம் எங்கே? நான் இங்கே குறிப்பிட்ட தகவல்களை எல்லாம் எத்தனை தமிழர்கள் தெரிந்து வைத்திருக்கிறார்கள்? எத்தனை கிறிஸ்தவ சோதரர்கள் நாகா, காரேன், மலுக்கு கிறிஸ்தவர்களின் போராட்டத்திற்கு ஆகராவாக பேசியிருக்கிறார்கள்? இஸ்ரேவின் சுதந்திரத்தை ஆதரிப்பவர்களில் எத்தனை பேர், நாகலாந்து விடுதலையை ஆதரிக்கிறார்கள்?

“யாராலும் வெல்ல முடியாத புத்திசாலி யூதர்கள்” பற்றிய தகவல்களை விரல் நுனியில் வைத்திருப்பவர்களுக்கு உலகின் பிற ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் விடுதலைப் போராட்டங்கள் கண்ணில் படாதது ஏன்? ஒரு வேளை, “புத்திசாலிகளுக்கு” மட்டும் தான் நாட்டை ஆள் உரிமை உண்டு என்று கருதுகிறார்கள் போலும். “யூதர்களுக்கு உரிமையுடைய” இஸ்ரேலைப் பற்றி விலாவாரியாக எழுதும் ஊடகங்கள், ஏன் “கிறிஸ்தவ விடுதலைப் போராட்டங்கள்” குறித்து எழுதுவதில்லை? யூதர்கள் 2000 வருடங்களுக்கு முன்னர் நாடிமுந்து அகதியாக அலைந்த கதை எல்லாம் விபரமாக தெரிந்து வைத்திருக்கிறார்கள். பர்மாவில் நாகா அகதிகள், தாய்லாந்தில் காரேன் அகதிகள், நெதர்லாந்தில் மலுக்கு அகதிகள், இவர்களும் நாடிமுந்து அகதிகளாக அலைகிறார்கள். இது நிகழ்கால யதார்த்தம். நமது காலத்து “கிறிஸ்தவ அகதிகள்” குறித்து, இஸ்ரேல் விசுவாசிகளுக்கு எந்த அக்கறையும் இல்லை. 2000 வருடங்களுக்கு முன்னர் அகதியான யூ மக்களுக்கு ஆகராவாக உரிமைக்குரல் எழுப்புகிறார்கள். இருபதாம் நாற்றாண்டில் அகதிகளான மக்களைப் பற்றி ஒரு வார்த்தை, ஒரேயோரு வார்த்தை கூட பேசுவதில்லை. இஸ்ரேலிய விசுவாசிகள் ஈழத்தமிழர் சார்பில் பேசும் போது, அவர்களின் நம்பகத்தன்மை கேள்விக்குள்ளாகின்றது.

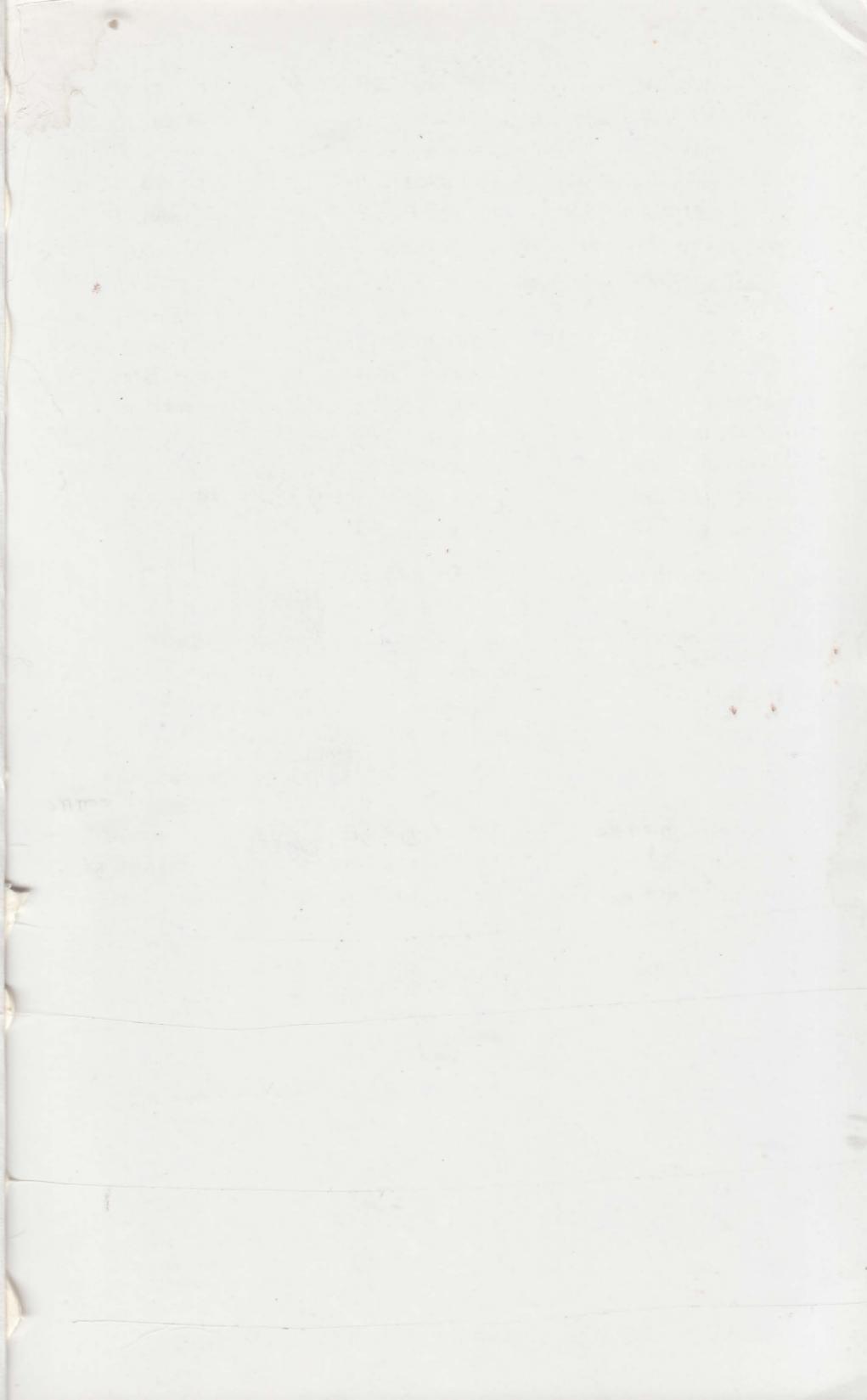
இஸ்ரேல் என்ற தேசம் உருவான காலங்களில் முஸ்லிம்கள் மட்டும் பாதிக்கப்படவில்லை. கிறிஸ்தவர்களும் பாதிக்கப்பட்டார்கள். இனச்சத்திகரிப்பு செய்து வெளியேற்றப்பட்ட பாலஸ்தீனர்களில் கிறிஸ்தவர்களும் இருந்தனர். பிற்காலத்தில் இஸ்ரேல் ஆக்கிரமித்த ஜெருசலேம், கோலான் குன்றுகள் ஆகிய பகுதிகளில் பெருமளவு

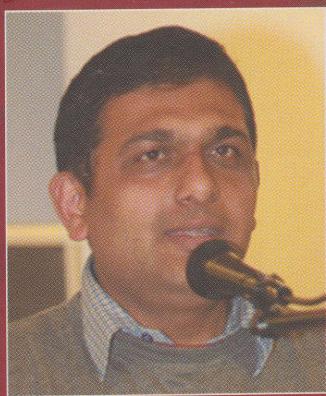
கிறிஸ்தவர்கள் வாழ்ந்தனர். இஸ்ரேலிய விமானங்கள் குண்டு போட்ட சிரியா, வெபனான் ஆகிய நாடுகளில் கிறிஸ்தவர்களும் கொல்லப்பட்டனர். கிறிஸ்தவ ஆலயங்களும் சேதமடைந்தன. அப்போதெல்லாம் கிறிஸ்தவ ஓற்றுமை எங்கே போனது? “கிறிஸ்தவ பினங்களின் மீது ஏறி நின்று கெண்டு, இஸ்ரேலுடன் கை குலக்குவது,” பாதிக்கப்பட்ட கிறிஸ்தவர்களுக்கு செய்யும் மதத் துரோகம் ஆகாது? கணிசமான தொகை கிறிஸ்தவர்களைக் கொண்ட பாலஸ்தீன், சிரியா, வெபனான் நாடுகளுக்கு ஆகரவாக அல்லவா, கிறிஸ்தவ பாதுகாப்பு வலையம் போடப்பட்டிருக்க வேண்டும்? வேற்று மதத்தவர்களான யூதர்களுக்கு ஆகரவாக, கிறிஸ்தவ நாடுகள் பாதுகாப்பு வலையம் போட்டன என்றால், நம்பக் கூடியதாகவா இருக்கிறது? கிறிஸ்தவ மதத்தவர்களின் புனித ஸ்தலங்கள் இஸ்ரேலில் மட்டுமல்ல, வெபனான், சிரியா, ஜோர்டான், போன்ற அயல்நாடுகளிலும் காணப்படுகின்றன. (வருடந்தோறும் கிறிஸ்தவ யாத்திரீகர்கள் அந்த இடங்களுக்கு சென்று வருகின்றனர்.) இது உலகில் உள்ள அத்தனை கிறிஸ்தவர்களுக்கும் தெரிந்த விடயம். ஆனால் “இஸ்ரேலை சுற்றி பாதுகாப்பு வலையம்” போட்ட, “கிறிஸ்தவை” நாடுகளுக்கு மட்டும் இந்த உண்மை தெரியவில்லை.

இஸ்ரேல் ஆகரவாளர்களிடம் இந்தக் கேள்விகளுக்கு பதில் கிடைக்காது. (அவர்களே இப்போது தான் முதன் முறையாக இதை எல்லாம் கேள்விப்படுகிறார்கள்) உலகத்தில் எல்லாவற்றையும் இனமாக, மதமாக பிரித்துப் பார்ப்பவர்களுக்கு அதற்கு மேல் சிந்திக்கத் தெரியாது. இவர்கள் “கிறிஸ்தவ நாடுகள்” என்று குறிப்பிடுவன யாவும் மேலைத்தேய ஏகாதிபத்திய நாடுகள். அவை தமது பொருளாதார நலன் குறித்து மட்டுமே சிந்திக்கின்றன. அவர்களுக்கு மதம் ஒரு விஷயமே அல்ல. கீழுத்தேய மக்கள் தான் அப்படி நம்பி ஏமாந்து போகின்றார்கள். மேலைத்தேய “கிறிஸ்தவ” நாடுகள், கிறிஸ்தவ செர்பியாவுக்கு எதிராக முஸ்லிம் கொசோவோவை ஆதரிக்கவில்லையா? அதனை எப்படி நாம் புரிந்து கொள்வது? நேட்டோ படைகள் செர்பியா என்ற கிறிஸ்தவ நாட்டின் மீது குண்டு போட்ட போது உலகக் கிறிஸ்தவர்கள் நேட்டோ நாடுகளுக்கு எதிராக கிளர்ந்தேழ வேண்டாமா? அப்போதெல்லாம் இந்த “கிறிஸ்தவதுமிழ்சியோனிஸ்டுகள்” இஸ்லாமிய கொசோவோவை தானே ஆதரித்தார்கள்? அதனை மறுக்க முடியுமா? கொசோவோ விடுதலையடைந்த போது குதாகலித்தார்கள். அப்போது என்ன நடந்தது? கிறிஸ்தவ தேவாலயங்கள் எரிக்கப்பட்டன, கிறிஸ்தவ செர்பியர்கள் கொசோவோவில் இருந்து இனச் சத்திகரிப்பு செய்யப்பட்டார்கள். இஸ்ரேலைக் காட்டி கிறிஸ்தவ ஆகரவு திரட்டும் பேர்வழிகளுக்கு அந்தக் கதைகள் தெரியாதா? அல்லது தெரிந்தும் இருட்டிடப்பு செய்கிறார்களா?

அது சரி, “உலகக் கிறிஸ்தவர்களின் மீட்பரான்” அமெரிக்கா, கிறிஸ்தவர்களுக்கு செய்த நன்மை என்ன? ஈராக்கில் குறைந்தது பத்து சத வீதமாகிலும் கிறிஸ்தவர்கள் வாழ்கின்றனர். சதாம் ஹாசென் காலத்தில் எட்டு லட்சம் கிறிஸ்தவர்கள் சமாதானமாக, பாதுகாப்பாக வாழ்ந்து வந்தார்கள். தாரிக் அசிஸ் என்ற கிறிஸ்தவர் வெளிவிவகார அமைச்சராக உயர்பதவி வகித்தார். (கிறிஸ்தவ) அமெரிக்க படையெடுப்புக்கு பின்னர், கிறிஸ்தவ ஈராக்கியரின் வாழ்வு மேம்பட்டிருக்கும் என்று ஒரு வடிகட்டிய முட்டாள் மட்டுமே எதிர்பார்த்திருப்பான். (கிறிஸ்தவ) அமெரிக்கப் படைகள் நிலை கொண்டிருக்கும் போதே ஆயுததாரிகள் கிறிஸ்தவர்களை தாக்குவதை தடுக்க முடியவில்லை. சதாம் ஆட்சியில் ஒரு கிறிஸ்தவர் கூட கொல்லப்படவில்லை, ஒரு கிறிஸ்தவ ஆலயம் கூட சேதமாக்கப்படவில்லை. “அமெரிக்கா பாதுகாப்புக் கொடுத்த” ஈராக்கில், நூற்றுக்கணக்கான கிறிஸ்தவர்கள் படுகொலை செய்யப்பட்டனர், தேவாலயங்கள் சேதப்படுத்தப்பட்டன.

எல்லாம் வல்ல, உலகில் அதிக சக்தி வாய்ந்த அமெரிக்க இராணுவம் நினைத்திருந்தால் கிறிஸ்தவ ஈராக்கியருக்கு தனி அரச வேண்டாம், ஒரு தனி மாநிலமாவது அமைத்துக் கொடுத்திருக்க முடியாதா? அது கூட வேண்டாம். கிறிஸ்தவ அமெரிக்க படையினர், ஈராக்கிய கிறிஸ்தவர்களை பாதுகாத்திருக்க கூடாதா? இன்று அங்கேயுள்ள நிலைமை என்ன? கிறிஸ்தவர்கள் ஈராக்கை விட்டு வெளியேறிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்று ஜம்பது வீதமான கிறிஸ்தவர்கள் ஈராக்கை விட்டு வெளியேறி, வெளிநாடுகளில் அகதிகளாக அலைகிறார்கள். ஈழத்தமிழருக்கும் அந்த நிலைமை வர வேண்டுமென்று எதிர்பார்க்கிறார்களா? ஈழத்தில் எஞ்சியிருக்கும் தமிழர்களையும் வெளியேற்ற சூழ்ச்சி நடக்கிறதா?

சமகால உலக அரசியலை ஆழமான பார்வையோடு எழுதிச் செல்லும் கலையரசன், ஈழத்தின் முக்கிய ஆளுமை. தற்போது நெதர்லாந்தில் வசிக்கிறார். எல்லாவற்றையும் புனிதப்படுத்தி பூஜை செய்யும் தமிழ் அறிவுலகில், கலையரசனின் எழுத்துக்கள் பூச்சுகளாற்ற சொற்களில் உண்மைகளை மட்டுமே முன்வைக்கின்றன. உணர்ச்சிக்கு ஆட்பாத தர்க்கத்தை எல்லாப் பக்கங்களிலும் காணலாம். ‘ஆப்பிரிக்கர்கள் கண்டுபிடித்த இருண்ட ஜரோப்பா’, ‘அகதி வாழ்க்கை’ ஆகிய முந்தைய கலையரசனின் புத்தகங்களைத் தொடர்ந்து இது இவரது முன்றாவது நூல்!